

IULIE-AUGUST 1937

ANUL XLIX

Nr. 7-8

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BULEVARDUL TAKE IONESCU Nr. 31, BUCUREȘTI

SUMARUL :

Studii :

O stațiune de Pinus banatica Georg. et Ion, și Pinus Silvestris L. pe valea Sohodolului de Runc în Oltenia . . . . . *At. Haralamb*

Material documentar :

Două stațiuni noi de lășă în Bucegi . . . . . *Alex. Beldie*

Referate — Comentarii :

Aparate necesare oricărui ocol silvic pentru lucrările de pepinieră . . . . . *V. V. Vasiliu*
 Teiul . . . . . *I. Peiș*
 O cronică la ocol . . . . . *Anton Rădulescu*
 Lucrătorii de pădure . . . . . *M. Prodanciu*

Problemele zilei :

Monumentele naturii
 Un apel către silvicultorii României . . . . . *Prof. D. Lințea*
 Protecția monumentelor naturii în Banat . . . . . *F. Szakmáry*
 Pro morituris . . . . . *S. Pascovschi*
 Importanța creerii parcurilor naționale . . . . . *I. Peiș*
 Legea românească pentru protecția monumentelor naturii . . . . . *T. H. Crivăj*

Cronica :

Asociația presei periodice române . . . . . *At. Har.*
 Legea modificatoare a art. 27 din legea ameliorării terenurilor degradate . . . . . *N. Nedelcovici*
 Al 3-lea congres internațional de carbon-carburant . . . . .

Mercuriale :

Acalmie pe piața internațională a lemnului . . . . . *V. Filip*
 Comunicate de presă (C.I.B.) . . . . .

Revista revistelor — Informațiuni — Necrolog — Soc. „Progresul Silvic” — Publicații.

SOMMAIRE :

Etudes :

Une station de Pinus banatica Georg. et Ion et Pinus silvestris L. en Oltenie . *At. Haralamb*

Matériel de documentation

Deux nouvelles stations de Taxus baccata L. dans le massif montagneux de Bucegi . . . . . *At. Beldie*

Rapports et Commentaires

Appareils necessaires à tout cantonnement forestier pour les travaux de pépinière . *V. V. Vasiliu*
 Le tilleul . . . . . *I. Peiș*
 Une chronique pour les cantonnements forestiers *Anton Rădulescu*
 Les bûcherons . . . . . *M. Prodanciu*

Problèmes à l'ordre du jour :**Les monuments de la nature**

Chronique — Mercuriales — Revue des revues — Informations — Nécrologie — Société „Progresul Silvic” — Publications

INHALT :

Abhandlungen :

Ein Standort von Pinus banatica Georg. et Ion. und Pinus silvestris L. in Oltenia . . . . . *At. Haralamb*

Zwei neue Standorten von Eibe in Bucegi (SüdKarpathen) . . . . . *At. Beldie*

Mitteilungen

Jedem Forstrevier für die Kamparbeiten notwendige Geräte . . . . . *V. V. Vasiliu*
 Die Linde . . . . . *I. Peiș*
 Revierchronik . . . . . *Anton Rădulescu*
 Waldarbeiter . . . . . *M. Prodanciu*

Tagestragen :**Naturschutz**

Chronik — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Nachruf — Verein „Progresul Silvic”

Clicu Al. Haralemb

Pinus banatica Georg. et Ion. pe Cleanțul Cucului în basinul râului Sohodol de Runc
(jud. Gorj).

Pinus banatica Georg. et Ion. dans la partie supérieure du bassin de la rivière Sohodol
(dép. de Gorj).

Pinus banatica Georg. et Ion. in dem oberen Teil des Sohodoltales (Distr. Gorj).

Cliseu Al. Haralamb

*Pin silvestru pe Dosul Măcișului în basinul râului Sohodol de Runc
(jud. Gorj).*

*Pin sylvestre dans la partie supérieure du bassin de la rivière Sohodol
(dep. de Gorj).*

Gemeine Kiefer in dem oberen Teil des Sohodolales (Distr. Gorj).

S T U D I I

Din lucrările Institutului de cercetări
și experimentații forestiere.

O STAȚIUNE DE PINUS BANATICA GEORG. ET ION.
și PINUS SILVESTRIS L. PE VALEA SOHODOLULUI
DE RUNC IN OLTENIA.

de Ing. AT. HARALAMB.

După cum clima țării noastre marchează tranziția dela ținuturile Europei centrale și Mediteranei spre ținuturile cu veri foarte călduroase și ierni foarte friguroase ale Rusiei de miazăzi, aceeași tranziție o arată și vegetația.

Partea de Sud-Vest a țării noastre (Oltenia și Banatul), cu toată creasta separatoare a Carpaților, prezintă afinități naturale și chiar istorice, oferind diferențieri remarcabile față de restul ținuturilor românești. Privind-o din punctul de vedere al climei și vegetației, această parte a țării marchează o alunecare sensibilă spre climatul și vegetația mediteraneană, în timp ce Muntenia, de pildă, (mai ales la extremitatea ei estică) afectează un regim net continental¹⁾.

1) Astfel, în timp ce Oltenia primește cea mai mare parte din precipitațiuni primăvara (29%) și toamna (26%), având vara drept sezon uscat (19%), Muntenia, din contră, prezintă o epocă de secetă iarna și toamna (19% și 20%), cu precipitațiuni abundente primăvara (25%) și mai ales vara (35%). «Această secetă de vară, care tinde să dea Olteniei o aparență și mai mediteraneană, este făcută și mai simțită prin concordanța ei cu epoca marilor călduri, cari încep mai ales și ating extreme și mai ridicate în Muntenia». Infine, o luminozitate puternică a cerului vine și face vara în Oltenia și mai arzătoare. Și astfel se face că deși cantitatea anuală de precipitațiuni căzută în Oltenia este mai mare decât în Muntenia, totuși Oltenia se plânge mai mult de secetă decât Muntenia.

Dar dacă Oltenia suferă de călduri excesive de vară, iarna, din potrivă, ea nu are frigul excesiv din câmpia Munteniei. În Oltenia temperaturile mijlocii

Această diferențiere de climat se face imediat simțită atunci când examinăm compunerea și aspectul vegetației. În adevăr, Sudul Banatului (Cazane, valea Cernei) și Oltenia (mai ales Depresiunea) prezintă o vegetație care contrastează uneori cu cea din restul țării. Găsim astfel în aceste regiuni unele specii mediteraneene, pe care nu le mai întâlnim nicăieri la noi ¹⁾. Nu prilejuește oare adăpostul creat de munții Văcanilor, să vegeteze în Depresiunea Olteniei castanul bun, alunul turcesc, și nu întâlnim crescând sălbațec liliacul?

Totuși, Cazanele și valea Cernei oferă mai multă variație și mai mult colorit mediteranean decât Oltenia ²⁾. Între speciile caracteristice locale, Pinus banatica nu era cunoscut decât din Banat, în valea Cernei.

Iată însă că, în urma investigațiilor noastre, aria de vegetație a pinului banatic se extinde și în Oltenia ³⁾. L'am găsit pe valea Sohodolului de Runc (jud. Gorj) ⁴⁾. Ceva mai mult, el se găsește, în afară de Depresiune, mult în interiorul muntelui.

Pornind din Runcul Gorjului, sat mare așezat în marginea de Nord a Depresiunii oltene și apucând în sus pe valea Tănără pentru a ocoli pela apus defileul tăiat în puternice sănci calcaroase pe

---

anuale sunt sensibil superioare Munteniei. Între două puncte extreme — Brăila și Tr. Severin — este o diferență, când este vorba de temperatura medie anuală, de 2°. (Brăila 10°5; Tr. Severin 12°1 — la alt. redusă la 0 m.). Această diferență — scrie Emm. de Martonne — este suficientă ca să închidă accesul unor anumite plante din Oltenia în câmpia Munteniei.

Aceste contraste climatice se explică ușor atunci când se cercetează regimul vânturilor și poziția celor 2 regiuni față de marile centre de acțiune ale atmosferei, care hotărăsc climatul Europei Sud-orientale. Ori acestea sunt cu totul deosebite pentru aceste două provincii românești.

(A se vedea Emm. de Martonne: La Valachie 1902 pag. 34—41).

1) D. Grecescu (Conspectul florei României pag. 753—754) găsește că din 85 specii mediteraneene semnalate în lucrarea sa pentru Oltenia și Muntenia, 60 sunt speciale pentru Oltenia.

2) Ing. Dr. C. Georgescu: Studii phyto-geografice în basinul inferior al Văii Cernei (Baile Herculane). Analele Icef 1934 I pag. 71—133.

3) Semnalarea pinului în valea Sohodolului o datorăm d-lui Ing. subinsp. silvic Ilie Constatinescu din Direcția Silvică Craiova.

4) At. Haralamb: Pin spontan pe valea Sohodolului de Runc (Gorj). Rev. Pădurilor Nr. 6/937 pg. 702.

unde ies din munte apele sgomotoase ale Sohodolului, — se pătrunde repede în regiunea munților care se înalță deodată deasupra șesului pe care-l formează numita depresiune. Suntem în plin domeniu forestier, cu coaste deja desgolite de securea nemiloasă, pentru a da puțință să se scurgă în vale — de mult văduvită de păduri — lemnul trebuitor omului pentru numeroasele lui nevoi locale, din care una — fabricarea varului — necesită anual o foarte mare cantitate. Aceasta n'ar fi nimic dacă, în urma toporului, pădurea

Pinus banatica pe Cleanșul Cucului,

s'ar reface. Din nefericire puținele rezerve de arbori, lăsate anume, nu ajung să asigure regenerarea, mai ales că, în urma exploatării, dinții caprelor și oilor au grijă să curețe și mai bine puținul care din întâmplare ar mai fi rămas sau ar fi născut din sămânța aruncată de rezerve.

Pe la vreo 500 m. altitudine se lasă în urmă ultimii goruni cari se zăresc din drumul ce urcă și se pătrunde adânc în zona fagului.

După vreo 6—7 km., valea Tănără se sfârșește și plaiul obligă pe călător să coboare panta repede și pietroasă, dar împădurită, a văii Gropul Sec ¹⁾ într'un punct nu departe de confluența

1) Pe harta Statului Major al Armatei 1/100.000 este notată valea Flesciara.

ei cu Sohodul, al cărei afluent de dreapta este. Gropul Sec, așa precum și numele-l indică, cu albia căptușită de mari bulgări de piatră, este un pârau care mai tot timpul anului își pierde apa prin ascunzișurile pământului, pentru a apare, cine știe unde, departe în valea Sohodolului.

Oboseala coborîtului este dublată apoi de aceea a urcușului celuilalt versant al văii Gropului, pentru a ajunge pe culmea numită de localnici a Cănelui.

De aici, drumul se bifurcă. O ramură coboară imediat în valea Sohodului, iar cealaltă urmează creasta dealului menționat, pe la Vest de Sohodol și paralel cu el.

Ținând primul drum care coboară, după puțin timp se ajunge în valea Sohodolului într'un punct unde ea este puțin lărgită și dominată pe dreapta de puternice bancuri de calcar, cunoscute sub numele de Cleanșurile Coțului. Urmând valea în sus, nu departe de aici, alte stânci de calcar, masive și abrupte, își înalță crestele deasupra văii. Acestea sunt cunoscute sub numele de Cleanșul Cucului. Aici aflăm primul punct cu pini spontani. Ei se zăresc ușor din valea Sohodolului. Ne găsim în plină zonă a fagului, la circa 10 km. depărtare, în linie dreaptă dela Runc, cale de peste patru ore de mers domol pe jos. La nivelul Sohodolului altitudinea este de 440 m. iar pe crestele calcaroase ale Cleanșurilor 600—700 m.

Dintre blocurile de calcar se strecoară spre Sohodol culoare de bogate grohotișuri, stăpânite totuși la poalele lor de vegetația forestieră. Acestea fac să separe astfel primul punct cu pini în 3 subdiviziuni.

Continuând drumul pe valea Sohodolului în sus și apucând apoi pe afluentul său de dreapta, destul de bogat în apă, Măcrișul, dăm de al doilea punct cu pini spontani. Se găsește pe versantul drept al Măcrișului, nu departe de vărsarea lui în Sohodol. Locul este cunoscut sub numele de Dosul Măcrișului.

În sfârșit, al treilea punct cu pin spontan se găsește pe Dealul de Corni, care formează în același timp versantul stâng al văii Măcrișului și o porțiune din versantul drept al Sohodolului, astfel că acest loc este accesibil atât din valea Măcrișului (din dreptul cheilor acestui râu), cât și din valea Sohodolului din poiana cunoscută sub numele de Bolboroasa.

În cele de mai jos, vom face descrierea acestei noi stațiuni cu pin, cuprinzând cele trei puncte indicate mai sus.

Cleanțul Cucului. Locul este accesibil din valea Sohodolului, dar și din plaiul care se desprinde din dealul Căinelui, cu pin, cuprinzând cele trei puncte indicate mai sus.

Pinus banatica pe Cleanțul Cucului.

Urcând din valea Sohodolului, cam din dreptul primului culoar de grohotișuri, poalele versantului sunt bine împădurite. Predomină fagul, căruia i se adaugă *Fraxinus ornus* L., aflat aici în număr mare, dar prezentându-se în stare de nueliș, apoi *Corylus avellana* L., *Betula verrucosa* Ehrh., *Acer platanoides* L., *Cornus mas* L. Pe măsură ce se câștigă în altitudine și grohotișurile devin mai de nestăpănit, pădurea se rarește, se pipernicește. Însă surprize și satisfacții noi sunt hărăzite aceluia ce se obosește să urce. Cam pe la 500 m. altitudine apare, în tufe numeroase, liliacul

(*Syringa vulgaris* L.), căruia i se adaugă tufe de *Cotinus coggygria* (L.) Scop. Se ajunge apoi la rădăcina primului banc de calcar pe care se găsește pin, dar se ocolește traversând culoarul de grohoțișuri, pentru a căpăta acces pe celălalt banc opus lui, unde pinii sunt mai numeroși și unde câteva exemplare cu forme deosebite a răg atențiunea în mod cu totul special. Urcușul devine mai dificil, totuși nu imposibil. Se trece pe lângă o peșteră transformată de om în staul de oi, se străbat hățișuri de *Clematis vitalba* L. și bălării mari, printre cari sunt multe caracteristice locurilor din jurul stânilor, și se ajunge în sfârșit, la locul cu pini.

Acolo sus, stânca formează un mic pod: dincolo peste culoar, pe stânca ocolită la urcuș, se află chiar o stână. Suntem la 660 m. altitudine. Pinii sunt împrăștiați peste tot locul, unii din ei fiind inaccesibili din cauza abruptului stâncilor.

Dacă vegetația de până atunci (*Syringa vulgaris*, *Cotinus coggygria*) îl deplasa pe cercetător, cu aceeași insulă din mijlocul

fagilor, în locuri mult mai meridionale, marcând astfel anumite condițiuni staționale, specia de pin îi identifică locul cu cel dela Domugled, din Valea Cernei, căci pinul de aci depe Cleanțul Cucului face parte din aceeași unitate sistematică cu cel depe Valea Cernei:

Ritidom de *Pinus banatica*
Cleanțul Cucului.

identificat de C. Georgescu drept *Pinus banatica* Georg. et Ion.¹⁾.

În adevăr, din cercetarea materia'ului cules, acest pin prezintă următoarele afinități:

a) cu var. *Pallasiana*: lujerii, colorația, rigiditatea acelor, numărul canale'or rezinifere (3) și a liniilor de stomate depe ace (8).

b) cu var. *austriaca*: conuri, aripa seminței, semințele, lungimea acelor.

Ne găsim deci în fața unei forme intermediare între aceste două varietăți, care este *Pinus banatica*. Iar dintre varietățile lui *Pinus banatica*, acesta a fost identificat ca fiind forma tipică Georg. (*P. nigra* var. *banatica* f. *glomerata* lus. tipică Georg., Ionescu et Badea). Această formă este caracterizată prin următoarele: Ramurile anuale deschis colorate. Acele la exemplarele noastre sunt de (6,5 cm) 7,5—8,5 (10 cm) și 1,5 mm grosime, deci ceva mai mici decât dimensiunile date de d-l Georgescu pentru această varietate (8,5—9,5 cm) și ceva mai subțiri (2—2,5 mm). Ramurile sunt bogat îmbrăcate de ace arcuate în sus și oarecum alipite de ax, regulat dispuse către vârful lujerilor ca perii unei coame. Conurile sunt slab nesimetrice, carena transversală a apofizei este foarte îngustă și ascuțită; aripa seminței este brun roșiatic violacee. Scoarța apare de un cenușiu negricios lucitor cu pete ohracee; crăpături longitudinale profunde. Cordoanele de ritidom dintre crăpături sunt cu marginile înclinate și colorate cu linii cenușii brune. După căderea solzilor rămân pete ohracee care apoi devin cenușii lucitori.

Deși versantul văii Sohodolului are o expoziție generală estică, pe aceste stâncării, care se detașază net, pinii sunt scăldați de soare dela răsăritul lui până ajunge la Sud-West.

Ca număr, apreciind sumar, să tot fie ca la 40—50 exemplare — mari și mici. Cei mai înalți dintre ei ating 18—20 m. si diametre de 30—35 și chiar 40 cm. măsurate la 1.30 m. dela sol.

În general, au trunchiuri drepte. Unii din ei au vârfuri rupte.

1) C. Georgescu: Studii phyto-geografice în basinal inferior al văii Cernel. Analele Inst. de Cercet. for. I Buc. 1934, pg. 71—133.

C. Georgescu: Neue Beiträge zur Systematik der Schwartzfähre, in Fedde, Repertorium XLI/25 IX 1936 pg. 181—187.

Coronamentul este în general tras spre vârf, afectând uneori forma de umbrelă. La unul din exemplare, care avea un diametru de 25 cm și înălțimea de 15 m., am numărat, dintr-o probă luată cu burghiul lui Pressler, 160 inele anuale.

Pinul de pe Dealul de Corni, versantul stâng al pârâului Măcrișul.

Pe aceste stânci, pinul mai este însoțit de următoarele specii lemnoase ¹⁾: *Sorbus aria* (L.) Cr., *Sorbus aria* (L.) Cr. *typica* A. u. Gr., *Cotoneaster integerrima* Medic., *Cytisus nigricans* L., *Cotinus*

---

1) Toate plantele indicate în prezenta lucrare se găsesc în Erbarul Icofului. La determinarea lor am fost înlesniți de d-l P. Crețol.

coggyria (L.) Scop., *Syringa vulgaris* L., *Fraxinus ornus* L., *Betula verrucosa* Ehrh., *Populus tremula* L., *Rosa* sp.

Dintre speciile care constituiesc vegetația erbacee, cităm numai câteva: *Vincetoxicum officinale* L., *Poa bulbosa* L., *Poa pratensis* L. var. *angustifolia* L., *Galium mollugo* L., *Stachys recta* L., *Euphorbia cyparissias* L., *Coronilla varia* L.

Trebue să specificăm că, cu toate părțile abruite ale acestor locuri, aici se pășunează intens cu oi și capre. Insoțitorii mei ¹⁾ spun că în trecut pășunatul era mult mai intens decât astăzi, vitele rămânând în munte tot timpul anului. Iarna li se dădea muguri și frunzare făcute din timp.

Proprietatea acestor locuri este a Obștei locuitorilor din comuna Runc (Gorj).

Dosul Măcrișului. Așa precum și numele-l indică, versantul drept al văii Măcrișului, unde se găsește cel de-al doilea punct cu pini, are o expoziție generală NE, prezentând o pantă repede. Constituția geologică a terenului este tot calcaroasă, cu multe pietrișuri aproape la suprafață. Este bine împădurit. Pe poală domină fagul căruia i se adaugă ceva brad, iar mai sus molidul. De pe la jumătatea coastei, până pe creastă (800 m. altitudine) apare pinul. De data aceasta avem de a face cu pinul silvestru. Se găsește în amestec intim cu fagul, bradul și molidul cărora se mai adaugă următoarele specii: *Betula verrucosa* Ehrh., *Tilia parvifolia* Ehrh., *Acer platanoides* L., *Sorbus austriaca* (Beck) Hedl., *Sorbus lanuginosa* Beck., *Sorbus aucuparia* L., mult *Fraxinus ornus* L. (tot în stare de neliș), *Lonicera xylosteum* L., *Rhamnus cathartica* L., *Cotoneaster tomentosus* (Ait.) Lindl., *Rosa* sp., *Carpinus betulus* L., *Corylus avellana* L., *Cornus mas* L., *Populus tremula* L., *Hedera helix* L. Pe creasta goală a dealului se află *Juniperus communis* L., iar pe vale, la ieșirea din defileul Măcrișului, am întâlnit un exemplar de *Syringa vulgaris* L.

Ca specii erbacee remarcăm: *Linum flavum* L. ssp. *tauricum* Wild., *Poa bulbosa* L., *Poa nemoralis* L., *Asperula capitata* W. K., *Veronica teucrium* (L.) ssp. *pseudochamaedris* Jacq., *Dianthus spiculifolius* Schur., *Gymnadenia conopsea* (L.) Rich., *Veronica*

1) D. I. Bianchi pădurarul obștei din Runc și D. Iordache, ambii domiciliați în comuna Runc (Gorj).

pseudochamaedris Jacq., *Euphorbia cyparissias* L., *Campanula sibirica* L., *Digitalis ambigua* Murr; pe stânci, *Saxifraga aizoon* Jacq.

Pinul silvestru prezintă aici trunchiuri drepte, aproape cilindrice, cu ritidomul roșcat pe mai toată lungimea lui; uneori însă are și vârfuri rupte. În masiv este bine elagat, coronamentul fiind tras spre vârf. Pe s'âncării, unde-i izolat, pinul atinge uneori înălțimi mari, afectând însă forme de coronament tabulare. În general atinge înălțimi până pe la 15 m și diametre ce variază între 15 cm și 35 cm. Un exemplar înalt de 14 m și cu diametrul la 1,30 de la sol. de 10 cm., avea 55 ani.

Pinul silvestru se întinde aici dealungul coastei, pe o suprafață pe care am apreciat-o la 15 ha.

Atât cât am avut puțința de a parcurge din întinderea ocupată de pinul silvestru (fără să fi străbătut-o pe toată), am întâlnit și un exemplar de pin negru, fără fructificație, care după aparență pare a fi *Pinus banatica* forma *equisetoides* Georg. nov. comb. (*Syn. Pinus nigra* var. *banatica* Georg. et Ion. f. *equisetoides* Georg. et Bad. în *Anal. ICEF* I. p. 124 et 132).

Proprietatea terenului pe care se întinde pinul silvestru pe Dosul Măcrișului aparține d-lui Maior Săulescu din Craiova.

*

În sfârșit, cel de al treilea punct cu pini se găsește pe Dealul de Corni, în dreptul cheilor Măcrișului. Depe creasta dealului, scăldată în soare, pinul coboară ceva atât pe versantul (stâng) Măcrișului (expus spre Sud) cât și spre Sohodol (expus spre NE). Restul dealului este îmbrăcat în special cu fag.

Locul este proprietatea Obștiei locuitorilor din com. Runc (Gorj).

Nu am avut puțința să cercetăm și acest al 3-lea punct. Din investigațiunile verbale, pare a fi tot pin banatic. Ca număr, azi nu sunt prea mulți. Pădurarul Obștiei afirmă că au fost mult mai mulți, dar au fost extrași de populația din Runc, care i-a folosit pentru lucrări de tâmplărie. Ca mijloc de scoatere au folosit plutitul.

•

În felul acesta cunoștințele noastre asupra distribuției naturale a pinului banatic la noi, limitate până acum la basinul Cernei,

se îmbogățesc cu o nouă stațiune. Izolată azi și situată la Est de basinul Cernei, noua stațiune nu se găsește totuși decât la 20 km. depărtare de izvoarele Cernei.

Interesul, pe care-l prezintă prezența pinului banatic în basinul Sohodolului, este mărit și prin prezența altor specii lemnoase și erbacee caracteristice care-l însoțesc.

Până acum vegetația cu caracter mediteranean în Oltenia nu depășea cu prea mult hotarele Depresiunii subcarpantine. Azi vedem că această vegetație se întâlnește mult în interiorul munților, ceea ce ne dovedește că pinul banatic și toate celelalte specii mediteraneene ce-l însoțesc, au găsit condițiuni staționale prielnice, în fruntea cărora trebuiesc puse prezența calcarelor (care permit să se absoarbă o mare cantitate de căldură) și adăpostul contra vânturilor reci și gerurilor.

În ce privește pinul silvestru, distribuția sa naturală în Carpații Meridionali se îmbogățește cu o nouă stațiune.

Trebuiesc apoi remarcate formele frumoase ale pinului silvestru de aici (a se vedea planșa anexată) — trunchiuri drepte și coroană alungită, — însușiri alese, care-l fac deosebit de pinii din alte țări europene. Se știe apoi că rasa de pin de la noi rabdă mai multă umbră decât cele ce se găsesc în alte țări¹⁾. Această calitate, adăogată la caracterul xerophil al stațiunii, i-au asigurat existența până azi.

Deasemenea cred că este demnă de relevat prezența pinului banatic și a pinului silvestru în același loc.

Nu este exclus ca în situațiuni similare, cel puțin în munții mijlocii ai Olteniei, să se mai găsească și alte stațiuni de pin banatic și pin silvestru. Ele se vor afla de preferință în părțile abrupte, inaccesibile, locuri unde pinul s'a putut salva de concurența celorlalte specii.

---

1) a) Rubner: Die forst. Verhältnisse Rumäniens, in Forstwiss. Centralblatt, 1925.

b) D. A. Sburlan: Asupra prezenței pinului silvestru în Munții Vrancei. Rev. Păd. 1929, pag. 145—153.

c) At. Haralamb: Noul contribuțiuni la cunoașterea stațiunilor naturale din pin silvestru în Vrancea. Rev. Păd. 1936, pag. 1045—1057.

Ein Standort von *Pinus banatica* Georg. et Ion. und *Pinus silvestris* L.
in Oltenia.

Une station de *Pinus banatica* Georg. et Ion. et *Pinus silvestris* L. en Oltenie.

Le climat de la Roumanie marque une transition des pays de l'Europe centrale et de la Méditerranée vers les régions de la Russie méridionale ayant des étés excessivement chauds et hivres très froids. A son tour, la végétation marque la même transition.

Ainsi la partie de Sud-Ouest de la Roumanie, c'est-à-dire le Banat et l'Oltenie, nous offre un glissement vers le climat et la végétation à facies méditerranéen.

Parmi les espèces forestières locales caractéristiques il faut citer, dans la partie inférieure de la vallée de Cerna, une forme de *Pinus nigra*, intermédiaire entre le pin noir d'Autriche et le *Pinus Pallasiana*. Cette nouvelle forme a été identifiée par M-r C. Georgesco, comme *Pinus banatica* Georg. et Ion.

L'auteur du présent article signale la présence de *Pinus banatica* et de *Pinus silvestris* dans le bassin supérieur de la vallée de Sohodol (dép. de Gorj) en Oltenie, station pas connue jusqu'aujourd'hui. Ainsi l'aire de distribution du *Pinus banatica* s'étende vers l'Est.

Parmi les essences qui l'accompagnent dans cette nouvelle station on cite: *Sorbus aria* (L.) Cr. *typica* A. u. Gr., *Sorbus austriaca* (Beck.) Hedl., *Sorbus lanuginosa* Beck., *Sorbus aucuparia* L., *Cotoneaster integerrima* Medic., *Cotoneaster tomentosa* (Ait.) Lind., *Cytisus nigricans* L., *Cotinus coggygria* (L.) Scop., *Syringa vulgaris* L., *Fraxinus ornus* L., *Betula verrucosa* Ehrh., *Populus tremula* L., *Cornus mas* L., *Tilia parvifolia* Ehrh., *Lonicera xylosteum* L., *Rhamnus cathartica* L., *Carpinus betulus* L., *Corylus avellana* L.

La station dont nous venons de parler se trouve dans la zone du hêtre, à 700 m. altitude, sur des formations calcaires.

MATERIAL DOCUMENTAR.

DOUĂ STAȚIUNI NOUI DE TISĂ IN BUCEGI

de ALEX. BELDIE

Cercetările întreprinse asupra răspândirii tisei în Bucegi, îmi dau prilejul să semnaliez două interesante stațiuni, asupra cărora, în literatura de specialitate — atât cât am reușit să mă informez — nu se găsește nici o mențiune.

Astfel la poalele muntelui Piatra Arsă, în pădurea de brad în amestec cu fag de sub „Stâncile Franz Iosef“, deasupra carierelor de piatră și la o altitudine de 1050 m., se găsesc pe o întindere de cca 2 ha, cca 150 exemplare de tisă. Majoritatea au diametre cuprinse între 5—8 cm. și o înălțime de 4—5 m. Se găsesc însă și exemplare de 15 cm. în diametru și 8—10 m. înălțime. Cele mai multe arată o bună și viguroasă stare de vegetație. Prezența unor tulpini vechi, dovedește extracțiunile făcute și arată că odinioară exemplarele erau mai numeroase formând aci un omogen subarboret.

Este probabil că această stațiune, prin situațiunea ei ușor accesibilă, să aibă în curând aceeași soartă ca și stațiunea cunoscută de lângă Stâna Regală, care a fost complet lichidată în urma extracțiunilor delictuoase.

Deasemeni, câteva exemplare izolate de tisă, se găsesc pe muntele Furnica, în pădurea de sub „Fântâna lui Davila“, la punctul numit „In soci“.

Aci, vegetează exemplare mai bătrâne având un diametru mediu de 30 cm.

Zwei neue Standorten von Eibe in Bucegi (Südkarpathen).**Deux nouvelles stations de *Taxus baccata* L. dans le massif montagneux de Bucegi.**

La première, se trouve sur une étendue de 2 ha., au pied de la montagne Piatra-Arsă, à l'endroit nommé «Stâncile lui Franz Iosef», en pleine forêt de hêtre mélangé avec sapin, 1050 m. d'altitude.

La deuxième, beaucoup plus restreinte, se trouve sur la montagne Furnica, dans la forêt située au-dessous de «Fântâna lui Davila» à l'endroit «In soci».

REFERATE — COMENTARII

APARATE NECESARE ORICĂRUI OCOL SILVIC PENTRU LUCRĂRILE DE PEPINIERA

de Ing. V. V. VASILIU

1. Aparatul pentru determinarea puterii de germinație a semințelor forestiere.

E recunoscut că în lipsa unor aparate de determinare a puterii germinative, sămânța este încercată, de cele mai multe ori, în condițiuni foarte puțin favorabile, sau chiar nu e de loc încercată, cu ocazia manipulării înscriindu-se procente apropiate de cele trecute în agendă. Pe vremuri, în Transilvania, aproape fiecare ocol avea 2—3 aparate obișnuite (construite din piatră poroasă cu suportul și clopotul de sticlă; pe câtă vreme, în vechiul regat, acestea sunt rare. Prezența lor la ocoale ar determina încercarea precisă a puterii germinative și ar deștepta poate interesul colegilor șefi de ocoale pentru cercetări. Cred că la una din fabricile din țară — și cea mai nimerită ar fi cea dela Turda — Administrația ar putea comanda, după un model dat, un număr mai mare de astfel de aparate spre a înzestra toate ocoalele, obținându-le la un preț avantajos.

2. Injectorul pentru sol (Pal-injectorul).

Sunt cunoscute ravagiile pe cari le fac larvele de cărăbuș (*Melolontha vulgaris*) în pepinierile silvice, în cari, în unii ani de atac intens, dezastrul e complet, pierzându-se sumele cheltuite cu sămânța, munca din pepinieră, și mai ales compromițându-se bunul renume al silvicultorilor. Lupta contra acestui vrăjmaș, prin culegerea larvelor cu ocazia desfundării sau a insectelor perfecte în timpul sborului, e foarte greoaie și nu duce la rezultate fericite,

fiind cunoscută credința sătenilor noștri că acesta e un gândac sfânt prevestitor al unui an de belșug (credință întemeiată de altfel pe observațiunea că în anii de sbor ai cărbușilor sunt cele mai bogate recolte, grânele și legumele neavând atât de suferit din partea larvelor cari încă sunt prea mici). Singurul mijloc de combatere eficace este desinfecția radicală a solului cu sulfură de carbon în injecții făcute în sol la adâncime de 15—20 cm. cu ajutorul unor injectoare metalice speciale, reglabile atât în ce privește adâncimea la care se face injecția cât și în ceea ce privește cantitatea de injectat o singură dată.

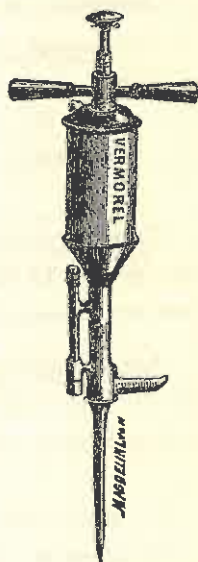
Acest mijloc, recomandat atât de colegul entomolog Dr. Gr. Eliescu, cât și de oficiul de protecția p'antelor, a fost încercat la ocoalele Râmnicul-Vâlcea (atacul din 1933) și Tătăruș (atacul din 1935), dând foarte bune rezultate prin stăvilirea atacului și salvarea puștilor din pepinierele infectate. Tratamentul este mai eficace dacă este făcut primăvara încă înainte ca atacul să ia mari proporții și imediat ce se constată, că larvele s'au ridicat în sol spre rădăcinile puștilor.

Desinfecția este radicală, vaporii de sulfură de carbon având acțiune puternic toxică asupra tuturor insectelor aflate în sol atât sub formă larvară cât și în stare de insectă perfectă. (Chiar și coropișnițele, *Grillotalpa vulgaris*, a căror rezistență și forță vitală este recunoscută, sunt omorâte).

Injecția se face la o adâncime de 15—20 cm. prin introducerea succesivă a vârfului injectorului în sol și împroșcarea de fiecare dată a unei cantități de lichid de 5 cm. cubi. Astfel se fac 4—5 injecții la m. p. fiind necesare la 1000 m. p. în mediu 25 litri.

Rezultatele tratamentului se pot urmări în pepinieră după 24 ore găsindu-se toate larvele din jurul punctului în care s'a făcut injecția pe o rază de 20—25 cm. bolnave; iar peste 2 zile, moarte.

Sulfura de carbon se prepară la fabrica (proprietatea statului) dela Zlatna și se vinde în butoaie metalice de câte 100 litri

cu prețul de 20 lei litrul loco Zlatna. Pentru butoi se cere o garanție de 1000 lei care se restituie la predarea butoiului gol. Lichidul este foarte ușor volatil și foarte inflamabil; butoalele sunt ermetic închise și pentru întrebuințare transvazarea trebuie făcută cu ajutorul unor țevi metalice (țevile de cauciuc sunt imediat arse) în bidoane mai mici, cum sunt cele de ulei pentru automobil, cari la fel trebuiesc ținute ermetic închise.

In injector încap odată 2—3 litri.

Cheltuelile ce se fac sunt:

2000.—	lei	100 litri sulfură de carbon
500.—	„	cheltueli mijlocii cu transportul butoiului.
150.—	„	amortismentul injectorului 1500 : 10 ani.
150.—	„	piata a 5 zile de lucru scotote a 30 lei ziua pentru injectarea a 4000 m.p.

Total 2.800 lei : 40 = 70 lei pentru 100 m. p. Calculând, in mediu, pentru 10.000 pueți, revine la 7 lei de mie, sumă derizorie cu care se majorează prețul de cost al unei mii de pueți pe an.

Aceste injectoare, cari anul acesta se găsesc in comerț cu prețul de 1500 lei bucata, ar putea fi procurate in număr mai mare de administrație, putându-se obține astfel o reducere de preț.

3. Pulverizatorul portativ.

In broșura 1 din seria III editată de I. C. E. F. „Oidium-ul stejarului”, la pag. 13 se vorbește de combaterea în pepiniere:

„Combaterea oidiumului în pepiniere este o lucrare tot așa de necesară ca și combaterea marei false a viței de vie. „Agentul silvic care nu va lua măsuri de combatere în contra oidiumului in pepiniere la pueți de *Quercus* merită aceeași calificatie rea ca și in cazul când nu execută la timp operațiunile curente ale pepinierii (udat, plivit, etc.). Combaterea oidiumului se face prin prăfuirea cu sulf sau prin stropire cu soluție de var cu pucioasă”.

Prăfuirea e o operațiune greoaie și de multe ori foarte costisitoare trebuind repetată în caz de ploii.

Cel mai recomandabil mijloc de combatere rămâne stropitul cu soluția de var cu pucioasă. Acest stropit nu se poate face cu stropitoarele obișnuite cari nu permit o repartizare uniformă a li-

chidului, risipesc mult lichid putând produce și intoxicarea plantelor și udă numai partea superioară a frunzelor. Stropitul trebuie făcut cu pulverizatoare speciale dinte cari cele mai bune sunt cele portative în spate — ca ranița — de tip Vermorel care sunt totodată și cele mai eftine și cele mai comode de întrebuințat.

Aceleași aparate, bine curățite după întrebuințare, pot cu folos servi și la pulverizarea insecticidelor în cazuri de atac de insecte în pepiniere.

Inzestrarea ocoalelor cu astfel de pulverizatoare portative, la fel ca și mai sus, se pot procura în număr mai mare și deci mai eftine, de administrație, care va înlesni combaterea cu efect a oidiumului imediat ce-și va face apariția în pepiniere.

Appareils nécessaires à tout cantonnement forestier pour les travaux de
pépinière.

Jedem Forstrevier für die Kamparbeiten notwendige Geräte.

TEIUL

de Ing. IOAN PETÖ

Evoluția tehnicei a tins la înlocuirea lemnului din diferite întrebuințări. Această tendință a atins, în măsură variată, diferitele esențe.

O asemenea schimbare a fost provocată de modă, în ce privește întrebuințarea esențelor în fabricația mobilelor. Astfel, în timp nu prea îndepărtat, ulmul era cel mai căutat; a urmat apoi paltinul, pe care l-a înlocuit frasinul. Dar nici acesta n'a rezistat mai mult timp, pentru că favoritele modei au devenit esențele exotice.

Odată cu această schimbare, furnirul din fabricația mobilelor a fost înlocuit prin teiul și furnirul orb, pentru care scop s'a folosit în trecut bradul. Prin această întrebuințare teiul a devenit o esență căutată, valoarea ei urcându-se extraordinar.

Teiul însă mai are și multe alte întrebuințări.

Astfel, în primul rând, este folosit în fabricația chibriturilor pentru cutii și bețe de chibrituri.

Apoi, arborii mai subțiri sau extrași prin operațiuni culturale, sau vârfurile arborilor secționati în bușteni pentru plăcaje sau fabricarea de chibrituri, se pot valoriza pentru strungărie, construcții rurale și lemn de mină.

Restul materialului lemnos ca: butuci și crengi mai groase se poate carboniza și deplasa ușor ca mangal.

Însă, pe lângă materialul lemnos se pot valoriza: liberul teiului și florile de tei. Liberul teiului, nu numai dela arborii tineri, ci și dela cei bătrâni, prelucrat prin topire, este folosit pentru rogojini și la legarea viței pe araci, fiind surogatul prețios și ieftin al rafiei. Iar florile lui sunt căutate în medicină, având, în afară de

aceasta, o însemnătate foarte mare în apicultură, oferind cea mai importantă hrană a albinelor.

Față de aceste întrebări multiple, teiul totuși a fost considerat în trecut ca o esență moale, fără nici-o importanță și de mică valoare, din care cauză cu primele operațiuni culturale era eliminată, de teamă să nu copleșească arborii mai valoroși. Din această cauză teiul s'a împuținat, ba chiar a dispărut în multe locuri, cu excepția pădurilor în stare virgină.

Diferiți autori afirmă că mai înainte existau și păduri pure de tei. Astfel Vadas, fostul profesor de silvicultură de la școala superioară silvică din Selmezbanya, scrie în silvicultura sa, că pe la mijlocul secolului trecut teiul a format păduri pure de mai multe mii de jugăre. Iar Friedrich Fuchs în cartea sa „Ungarns Urwälder“ scrie, că în județul Arad a existat o pădure cu întindere de 1000 jug, formată numai din teiul pucios și alb.

În timp ce s'a împuținat, teiul a găsit o întrebuintare nouă, în fabricația de mobile, ca placaj, pentru care scop se consumă azi cantități foarte mari. Prin această întrebuintare teiul a ajuns printre esențele de elită, întrecând chiar în valoare unele esente din această categorie, ca de pildă ulmul și paltinul.

În ce măsură extraordinară s'a urcat prețul teiului în anii din urmă, dovedesc rezultatele obținute la Direcția X-a Regională Silvică Lugoj. Aceste prețuri sunt (pentru arbori în picioare dela 25 cm. grosime în sus, măsurată la înălțimea pieptului):

In 1929 Septembrie	200 lei pe metrul cub.
„ 1931 Octombrie	300 „ „ „ „
„ 1934 Martie	350 „ „ „ „
„ 1935 Decembrie	400 „ „ „ „
„ 1936 Maiu	410 „ „ „ „
„ 1936 August	586 „ „ „ „
„ 1936 Decembrie	650 „ „ „ „
„ 1937 Martie	930 „ „ „ „

La acest preț se adaugă obligațiunea pentru exploatator să construiască o c. f. s. în lungime de 6 km. cu materialul pus la dispoziție de către CAPS, linie care intră imediat în proprietatea CAPS.

Se menționează că aceste date nu sunt relative la păduri ușor

accesibile, ci pentru regiuni unde transportul buştenilor costă 200—250 lei de m. c. până la depozitul de încărcare.

Aceste date vorbesc singure obligându-ne să ne ocupăm mai de aproape de cultura teiului, care pe lângă posibilitatea de valorizare excelentă, are și calități individuale, cum sunt: creșterea repede și productivitate în material. Toate la un loc ne îndeamnă la mai multă considerațiune față de el și ca urmare extinderea lui se impune.

Dintre tei, 3 specii autochtone de la noi din țară, au o importanță silvică și anume:

- a) teiul alb, argintiu (*Tilia argentea* sau *tomentosa*);
- b) teiul pucios (*Tilia parvifolia*);
- c) teiul cu frunza mare (*Tilia grandifolia*).

Dintre aceștia, teiul alb este aproape în toate locurile domestic, neavând pretenții exagerate față de sol, crescând foarte bine la câmp, cum și în regiunea dealurilor. Mai ales solurile reavene, afânate, sunt convenabile teiului alb. Limitele extreme ale vegetației teiului alb le-am găsit la 50 m. în Cazane și la 900 pe culmea Goleș. După Blathy, limita superioară este la 948 m, în Bihor.

Teiul pucios este mai pretențios față de sol și în general crește bine pe aceleași locuri ca și fagul. Se ridică în munți până la 900 m. și coboară până la 100 m.

Teiul cu frunza mare are aceleași însușiri biologice; iar limitele extreme ale vegetației lui sunt identice cu cele ale teiului alb. Limita superioară găsită de mine a fost 920 m. pe culmea Ursoane în județul Caraș. După literatură, teiul cu frunza mare trăește până la 1000 ani, ajungând la 35 m. înălțime.

Teiul se poate reproduce prin sămânță, lăstari și butași. Fructifică des. Posedă o putere excepțională de lăstărire. Cultura lui nu prezintă nici-o dificultate, în afară de faptul că, dacă este obținut din lăstari, în amestec cu gorunul, trebuie păzit să nu copleșească gorunul.

Le tilleul.

Die Linde.

O CRONICĂ LA OCOL

de Dr. ANTON V. RĂDULESCU

Științele silvice se bazează, ca toate științele naturale, în cea mai mare parte, pe observație. Observațiunile pot fi de durate diferite, dela câteva secunde la perioade de zeci de ani și uneori chiar secole. Cu cât unele observațiuni s'au făcut în timp mai lung și repetat, cu atât valoarea lor este mai mare. Mai ales asupra vegetației sunt o mulțime de observațiuni cari numai dacă sunt urmărite ani în șir pot să ne conducă la concluzii nesdruncinate.

Câmpul mare, unde noi ne facem aceste observațiuni, este la pădure, sau în cazul administrației de stat, la Ocol. Aici, în contactul de fiecare zi al silvicultorului cu pădurea, el este un observator atent al întregii vieți ce se desfășoară neconținut. Și cât de multe lucruri se pot vedea, atunci când vrei să vezi! Sunt apoi o serie de fapte și întâmplări deosebite care se petrec atrăgând atenția noastră numai prin aceea că au loc rar, și prin catastrofele ce le produc. Spre exemplu: o furtună mare, inundații... etc. Toate astea rețin atenția noastră prin efectul lor păgubitor. Întâmplări de soiul celor arătate, sunt multe. Ele cer ca să fie cunoscute mai bine, a fi observate perioade lungi de ani.

Ca să se poată la fiecare ocol însemna întâmplările mai deosebite, din toate domeniile, și mai ales pentru a le ține în evidență, este necesar să se înființeze la fiecare Ocol silvic, fie al Casei Pădurilor, fie al Regimului Silvic, câte o cronică. Un registru special, cu file destul de multe, în care să se însemne de către șeful de Ocol întâmplările și observațiile mai deosebite interesând practica și știința silvică.

Această cronică va oglindi, în viitor, istoria ocolului respectiv, a pădurilor lui. La ea vom alerga atunci când va trebui să

cunoaştem mai în amănunt ce tratamente s'au aplicat pădurilor şi ce îngrijiri li s'a dat. De câte ori nu suntem puşi în faţă cu o situaţie care cere să ştim ce-a fost acolo odinioară. În silvicultură, unde noi avem deaface cu zecile de ani, uneori chiar sute, de mare folos ne va fi acest registru păstrător al evenimentelor de seamă ale vieţii la ocol. În loc să se răscolească întreaga arhivă, dacă nu s'a dat încă la gunoi, să se piardă mult timp, va fi mult mai uşor să se caute într'o singură condică, iar dacă va fi nevoie de amănunte ce se găsesc în actele ocolului se va avea din cronică, indicaţiuni asupra datelor când au avut loc faptele, uşurându-se simţitor căutarea în arhivă..

În legătură cu biologia pădurei, cronică ne va aduce o reală contribuţie. Să mă explic. Suntem aproape în toate domeniile la început. Astfel, la noi, nu se cunoaşte exact, pe bază de studii, la nici o specie, perioada la câţi ani avem, o fructificaţie mediocră, bună, etc. Aproape tot ce ştim noi, este observaţia unei persoane sau două, bazate pe cazuri izolate. Ce valoare poate avea o lege fiziologică ce se sprijină numai pe un număr mic de observaţiuni? Dacă ar fi o cronică la ocol, în ea se va trece, între alte observaţiuni şi acestea privitoare la fructificaţie. Toamna se va însemna de către şeful de ocol cum au fructificat în acel an speciile importante din regiune. Când la fiecare ocol se va face acest lucru, va fi foarte uşor, mai târziu, să se deducă exact la fiecare specie în parte, la câţi ani fructifică şi cum fructifică. Cât este de important pentru regenerarea pădurilor, acest fapt, o ştie toate lumea.

Fără a epuiza toate chestiunile ce sunt demne de însemnat în cronică, voiu aminti încă, câteva din ele.

Pentru viaţa pădurei este de capitală importanţă, clima. Cunoaşterea climatului local, desfăşurarea lui în raport cu anotimpurile, devine din zi în zi tot mai acută. Va fi foarte folositor să se treacă în cronică, aprecieri asupra vremii, dacă a fost o ploaie mare (o rupere de ncri), dacă a fost vara ploioasă, un ger timpuriu sau târziu, o iarnă grea etc., adică, se vor însemna în primul rând cazurile extreme. Bine ar fi să se facă observaţii şi asupra cazurilor mai de mijloc. În ultimii ani se dă atenţie tot mai mult extremelor; ele au pentru existenţa pădurei şi a plantelor, în genere, partea lor de contribuţie. În multe cazuri, extremele decid de soarta pădurii. Pentru o mai bună înţelegere a celor spuse, citez

cazul răspândirii gorunului spre Est, care este determinată de temperatura prea scăzută ce domnește în aceste părți. Se vede foarte adeseaori cum un ger târziu poate cauza stricăciuni însemnate pădurei. Cunoașterea apariției acestor fenomene ar fi foarte folositoare atunci când se aleg metodele de regenerare, etc.

O altă categorie de fenomene și întâmplări ce sunt necesar a fi urmărite, pe perioade lungi de ani, sunt aparițiile calamităților: insecte, incendii... etc.

Până acum, am amintit numai observațiunile de ordin biologic și climatic ce urmează a fi trecute în cronică, dar nu ne vom opri numai asupra acestora. Mai sunt datele de ordin economic, și ele cu importanța lor pentru silvicultură, care trebuie tot mai mult să țină seamă și de principiile economice. Se va însemna anual fluctuațiile prețurilor, chiar ar fi mai bine să se treacă anual, prețurile sorturilor mai importante de produse lemnoase.

Înțelegând, rostul și utilitatea unei cronici, Administrația fondului religios din Bucovina are introdusă la ocoale această cronică. Administrația pădurilor în Germania, are de asemenea la ocoale o cronică care este ținută cu grije și cinste.

Este timpul să se adopte și la noi cronică, ea neîngreunând aproape de loc serviciul administrativ.

Ar fi de dorit ca la începutul condicii ce va forma această cronică, să stea tipărită sub formă de explicațiuni, care este rostul ei și mai ales ce trebuie să fie trecut în cronică.

Une chronique pour les cantonnements forestiers.

Revierchronik,

LUCRĂTORII DE PĂDURE

de Ing. M. PRODANCIUC

Judecând după împrejurările în cari se lucrează astăzi, lucrătorii de pădure sunt cei asupra cărora grija legislatorilor s'a oprit cel mai puțin. Supuși, ca și ceilalți lucrători, legii asigurărilor sociale, lucrătorii de pădure nu au fost până acum organizați într'o breas'ă prin ajutorul căreia să se poată bucura de aceeași protecție a legilor ca și ceilalți lucrători. Ori cu cât nevoia imperioasă, ca toate forțele naționale să se mobilizeze în vederea unei regenerări totale a țării, va crește și cu cât paralel cu acest fapt, regimul de exploatare a pădurilor României va suferi schimbarea către care năzuesc silviculții ce întrezăresc mai clar rolul adevărat al unui patrimoniu așa de important, — cu atât mai clar se întrevește faptul că atunci când toată cultura și exploatarea pădurilor va fi supusă unui comandament superior național, va trebui constituită o breaslă a lucrătorilor de pădure, tot așa după cum va fi nevoie și de o soluționare regională a problemei lucrărilor de pădure. Intr'adevăr prin importanța lucrărilor din pădure în unele regiuni ale țării, înfățișarea acestor regiuni depinde și de felul cum e soluționată problema lucrătorilor de pădure, cum ar fi d. ex. efectuarea lucrărilor într'o regiune rutenizată cu lucrători români. În ele ce urmează, voi încerca să arăt, din practică, două mentalități deosebite în rezolvarea acestei probleme.

Câtă vreme vom avea la noi în țară mari societăți de exploatare forestieră, cari caută să-și fructifice capitalul lor prin metode anticulturale și antiforestiere, voi deosebi și în problema lucrătorilor 2 regimuri:

- a) regimul exploatărilor particulare și în antrepriză;
- b) regimul exploatărilor în regie al diferitelor instituții publice.

1. Lucrătorul de pădure la marile societăți de exploatare forestieră.

În cele ce urmează voi da în vileag regimul la care sunt supuși lucrătorii de pădure la o mare societate „anonimă”, care a reușit să pue mâna pe o mare parte din ultimile resturi ale pădurilor vrâncene. Tăind câte 100.000 m³ lemn rotund, anual, această societate întrebuințează, în tot timpul anului, în pădurile vrâncene, lucrători al căror număr variază, după sezon, dela 100 la peste 500. Caracterul acestei exploatări forestiere anonime românești („românești” ca toate soc. anonime de expl. forest.!) era de altfel până acum caracterul fundamental al tuturor societăților de acest fel, să-și fructifice capitalul cu beneficii cel puțin nedrepte, traduse în fapt prin :

a) Să obție lemnul cu un preț pe tulpini cât mai mic. (Cred că la un examen juridic conștiincios, astfel de contracte oneroase ar putea fi declarate nule pe baza înșelării din cauza neștiinței uneia dintre părți, care aici e formată de obștiile vrâncene).

b) Să obție parchete cât mai mari.

c) Să manipuleze cât mai puțin lemnul fără nici o considerație asupra viitorului pădurii și regiunii în care exploatarea e scopul principal, fără nici un scrupul în cece privește exploatarea lucrătorilor.

Voiu arăta situația lucrătorilor din punct de vedere:

a) etnic

b) al modului de lucru și al salarizării,

c) al sănătății

d) al aprovizionării,

e) al culturii.

a) Lucrătorii români sunt totdeauna mai slab plătiți decât lucrători unguri; ei sunt întrebuințați la lucrări mai puțin remuneratorii. Funcționarii societății anonime nefiind anonimi, nici români, favorizează în toate împrejurările pe lucrătorul neromân, creind pentru români o atmosferă de inferioritate. Din proprie inițiativă se întâmplă foarte rar ca lucrătorii neromâni să boicoteze sistematic pe români ci numai îndemnați la aceasta de funcționarii societăților cu capital de o anume culoare.

b) Lucrătorii iau lucrul în acord sau sunt cu ziua la un subantreprenor. Prețul în acord este astfel socotit că lucrătorul nu poate câștiga nimic decât dacă lucrează 12—14 ore pe zi.

Cu ziua subantreprenorul face din lucrători adevărați robi silindu-i să lucreze câte 14—16 ore pe zi, lucru de necrezut, dar constat de subsemnatul în decursul a 4 luni de observație. Acest lucru, în contradicție de fond cu legea muncii și a asigurărilor sociale, e regulă generală în toate exploataările mari din regiuni retrase unde niciodată nu se face un control sever al aplicării legilor.

c) Din această cauză lucrătorii ajung la o stare de slăbire și oboseală generală, care îi face ca pe la vârsta de 40 ani să pară bătrâni și să fie neapți pentru lucru.

Pentru a excita funcțiile mușchiulare și a înșela oboseala, lucrătorii sunt alcoolizați. Pare un fapt din colonii și totuși s-a petrecut în Vrancea cu lucrătorii maramureșeni: erau siliți să bea spirt denaturat pentru a se păstra treji și înfierbântați pentru muncă.

d) Aprovizionarea se face de regulă printr'o cantină care în general constituie încă un mod pentru aceeași societate, de a-i lua lucrătorului înapoi o parte din salariu, prin vânzări de alimente proaste cu prețuri exagerate.

e) În aceste împrejurări, între lucrători domnește o demoralizare completă care duce la îndobitocire. Lucrători din ținuturi sărace ca maramureșenii, ajunși în alte colțuri de țară ca niște condamnați muncesc ca niște vite, nu au ca pildă de urmat în mijlocul lor decât pe funcționarii societății anonime, care nu au nimic sfânt decât banul.

Lucrătorul ajunge să nu mai cunoască duminici, sărbători, binefacerea unui repaus înălțător. Legea repausului duminical devine o legendă. Omul nu mai e un susținător al națiunii ci un biet animal de povară, care nu poate spune că e român, care e supt de vlagă și al cărui neam e fără viitor.

Și din punct de vedere profesional nu se produce o unire între meseria de lucrător de pădure și lucrător, ci un divorț total între om și pădure, divorț care întârzie formarea conștiinței forestiere la lucrători și la locuitorii regiunilor păduroase. Într'adevăr exemplul din Vrancea e concludent: se taie pădurile vrâncenilor

în mod devastator, întrebuițându-se lucrători unguri și români maramureșeni, cari vin la lucru ca la ocnă, în loc să li se dea și vrânceni'or posibilitatea unui câștig și perspectiva unui progres definitiv.

Astfel, atât din punct de vedere silvic cât și din punct de vedere național social, soc. anonime de expl. forest. îndeplinesc un rol negativ și constituie un factor de inadmisibilă primitivitate și de grea piedică pe care trebuie să o ștergem din istoria țării și silviculturii noastre cât mai repede și mai energic.

2. Lucrătorii de pădure la diferitelor instituții publice.

Instituțiile publice: Statul, Fondurile de avere, etc. nu urmăresc un scop eminentemente comercial ci în primul rând un scop social-cultural, ele fiind permanente. Deaceia, în gospodăria lor se va vedea grija de viitor, într'o formă mult superioară față de societățile de exploatare comercială.

Încet, încet instituțiile publice și marii proprietari de păduri, au văzut că dacă nu dețin, pe lângă cultura pădurilor și exploatarea lor,

- a) nu pot armoniza interesele pădurii cu cele ale exploatării,
- b) nu-și pot îndeplini într'o măsură generală scopurile, întrucât o parte din venituri intră în mâna exploataților profitari.

Ori tocmai pentru deplina și totala îndeplinire a misiunilor pentru cari trăesc, aceste instituții trebuie să) facă toate lucrările în regie proprie, căci numai astfel fiecare instituție poate să-și extindă raza de influență a politicii ei asupra unui domeniu mai întins.

În particular, asupra lucrătorilor din regie, o instituție publică va putea să desvolte o politică socială prin :

- măsuri sanitare proprii;
- măsuri de educație socială (antialcoolism etc.) și prevedere socială;

măsuri de încurajare a elementului autohton; mulțumindu-se cu un venit net mai mic, dar îndeplinindu-și misiunea.

În cele ce urmează voi da câteva puncte din programul de realizări ale unei astfel de instituții publice și anume a Fond. bis. ort. rom. din Bucovina.

1. Lucrătorii se bucură de un regim mult mai blând, având astfel de salarii ca să poată lucra un număr normal de ore.

2. Lucrătorii se aprovizionează dela cantinele Fondului Bis. ort. rom. cari nu urmăresc nici un beneficiu; ca atare ele vând mai eftin decât orice prăvălie.

3. Pentru stimularea spiritului de economie, lucrătorii sunt îndemnați să depue o parte din leafă la C. E. C. cu carnete de economii. Astfel ei sunt sustrași dela beții și alte cheltueli de prisos.

4. Fondul caută să formeze cooperative de muncă sau cel puțin să constituie lucrătorii în cete și echipe de lucrători. Banii depuși de toți lucrătorii în carnete C. E. C. vor putea forma un capital inițial al echipei sau cetei, cu care să poată întreprinde o lucrare de pădure pe cont propriu.

Aceste realizări sunt foarte importante pentrucă:

a) Desvoltă în lucrătorul de pădure român spiritul de economie, de prevedere și întreprindere.

b) Ridică pe muncitorul inconștient la rangul de cetățean conștient, de membru al unei bresle, către care nu toți nechemății se pot îndrepta. Astfel se face posibilă inobilarea muncii de pădure conform prescripțiunilor silviculturii.

5. In cece privește încurajarea elementului autohton un exemplu edificator îl găsim în valea Sucevii.

Bazinul Sucevii până între munți (până la centrul Falcău aprox.), e locuit de o populație curat românească (satele Horodnic, Frătăuți, Gălănești, Nicov, Straja). Dela Falcău, regiunea muntoasă e ocupată de populața huțânească, rutenizată¹⁾.

Prin faptul că la lucrările de pădure s'au întrebuițat mereu lucrători din regiunea românească, și prin faptul că Românii din aceste sate sunt în stare prosperă se observă un proces puternic de colonizare a Românilor din satele dela șes, și de absorbție a Huțarilor prin căsătorii, etc. Acest proces se observă nu numai în satele din apropierea satelor românești ca Falcău, Brodina, ci și mai depărtate ca Seletin.

---

1) Asupra originii Huțarilor cari ocupă regiunea muntoasă în jurul trifiniului Cehoslovacia-România-Poľonia și cuprinzând la noi regiunea cu isvoarele Moldovei-Sucevei și Ceremușului, există încă controverse, fapt manifest e că au în limba lor ruteană foarte multe cuvinte românești și că nu pot fi preținși de ucrainieni.

1. Muncitorii forestieri trebuie să fie de acum înainte una din preocupările de bază ale celor ce cultivă pădurile.

2. Muncitorii forestieri constituie prin importanța industriei forestiere, un element hotărâtor de care trebuie să se țină seamă și care poate fi folosit cu nădejde în realizarea unei politici forestiere sau naționale potrivit unor comandamente superioare.

3. Din cercetarea acestei probleme rezultă că regia instituțiilor publice și cultura și exploatarea tuturor pădurilor țării conform unei politici forestiere bine definite, nu dictată de interesele banului exploatare, e singurul sistem ce trebuie să supraviețuiască și că soc. ancime de exploatare forestiere de sistem balcano-asiatic, dispărute în țările din Europa centrală și apuseană, trebuie să dispară și la noi.

Les bûcherons.

Waldarbeiter.

PROBLEMELE ZILEI

MONUMENTELE NATURII

UN APEL CĂTRE SILVICULTORII ROMÂNIEI

Prof. Dionisie Linția

Ornitolog, Președintele «Asociației Bănățene
pentru Protecția Naturii»

Când am primit invitația din partea prietenilor mei silvicultori de a contribui cu un articol referitor la protecția păsărilor, mi-am dat perfect de bine seama ce problemă grea, dar tot atât de importantă, am de rezolvat. Sprijinit însă pe faptul că mă adresez celui mai select corp, care e mereu în contact cu natura, și în deosebi cu partea aceia, care ascunde în sine atâtea fenomene și mistere din tainele pădurii, cu codrul, munții, bălțile, stufăriile, stâncăriile, atât de atrăgătoare și ademenitoare ale țării noastre binecuvântată, cu comunități și colonii atât de bogate în varietăți de păsări și specii rare, cu care numai noi ne putem mândri încă în timpurile de azi, fapt pentru care ne admiră, ba chiar ne invidiază țările din apusul Europei, — corp care prin excelență și-a ales cariera silviculturii, am deplină speranță că acest apel izvorât din adâncul inimii și întreg sufletul unui adevărat prieten al viețailor noastre aripate, va găsi răsunetul adevărat în inimile și sufletul Dvs., Domnilor Silvicultori! Fac acest apel nu numai ca prieten al păsărelelor, dar și din datoria morală, ce mi se impune ca membru al Comisiei Monumentelor Naturii și delegat în Comitetul Internațional pentru Protecția Păsărilor (The International Committee for Bird Preservation), spre a câștiga interesul tuturor silvicultorilor la opera de consolidare și de păstrare a echilibrului din natură.

Nu mă simt chemat de a arăta eu importanța conservării pădurilor și codrilor noștri, căci o cunoașteți Dvs. mai bine ca mine,

ci mă voi mărgini a arăta numai ceea ce e în strânsă legătură cu protecția păsărilor și însemnătatea lor ecologică.

Viața celor mai multe păsări este legată de pădure, de stufării, bălți, iar a celor mai rare de stâncării. Aici se desfășoară procedura de conservarea raselor impusă de natură. Aici găsesc condițiunile de traiu, de creșterea progeniturilor și de siguranța vieții lor. În moment când aceste condiții au încetat sau dispărut, au dispărut cu ele și cele mai multe specii de păsări. Cele mai multe păsări mari sunt legate șiruri de ani laolaltă de același cuib, aceleiași scorburi sau scobituri de stânci, iar dacă acestea au fost nimicite, au fost înstrăinate și ele, poate chiar pentru totdeauna, din acele ținuturi.

Se impune deci dela sine condițiunea primordială ca să străm acest factor determinant, ca să nu pierdem pentru totdeauna unele specii din țara noastră. În vederea acestei acțiuni, din inițiativa unor persoane proeminente din Țara noastră — s'a elaborat și la noi un proiect de lege pentru protecția naturii. Ilustrul nostru botanist, prof. universitar dela Cluj, Dr. Alexandru Borza a croit drumul acestei mișcări prin lucrările d-sale¹⁾.

Aș merge prea departe dacă aș încerca să dau un rezumat al istoricului acțiunii desfășurate în interesul protecției monumentelor naturii. Mă mărginesc numai de a arăta aci că după promulgarea legii pentru protecția naturii la noi, s'a instituit o comisie compusă din reprezentanții eminenți ai vieții noastre științifice, cari au și început imediat activitatea lor în sensul și spiritul legii. Această activitate a avut drept roade creierea „Parcurilor Naționale” și „Rezervațiunilor Naturale” în diferite regiuni ale Țării²⁾, apoi prin apelul Comitetului Internațional pentru Protecția Păsărilor („Comité International pour la Protection des Oiseaux”, Section Europeenne, Bruxelles) în 1935 a fost invitată și România de a adera la această mișcare și a-și alege un grup românesc cu reprezentanți în acest Comitet Internațional, ceea ce s'a și în-

1) «Protecțiunea Naturii în România» publicată în «Buletinul de informații al grădinii botanice și al Muzeului botanic dela Univ. din Cluj», vol. IV (1925, No. 1), cât și alte lucrări și publicațiuni cu subiecte similare.

2) Pentru amănunte a se vedea: Prof. Al. Borza, «Problema Protecțiunii Naturii în România», I Congres al Naturaliștilor din România, Cluj, 1928, pag. 94—127.

tâmp'at. Incepând de atunci și România face parte din cele 28 de State reprezentate în acel Comitet Internațional, contribuind și colaborând la marea operă internațională pentru protecția păsărilor.

Ca urmare, în temeiul legilor din 7 Iulie 1930 și din 6 Aprilie 1933, prin diferite jurnale ale Consi'iului de Miniștri au fost declarate monumente ale naturii pentru Țara noastră următoarele păsări: Vulturul bărbos sau Zăganul (*Gypaëtus barbatus aureus* (Habl.); Hoitarul sau Vulturul egiptean (*Neophron percnopterus percnopterus* (L.); Vulturul p'eșuv sau Vultanul sur (*Gyps fulvus fulvus* (Habl.); Vulturul pleșuv brun sau Vultanul brun (*Aegyptius monachus* L.); Stârcul alb mare (*Egretta alba alba* L.); Stârcul alb mic (*Egretta garzetta garzetta* (L.); găinile de Dropie (*Otis tarda tarda* L.); găinele de spurcaci (*Otis tetrax orientalis* Hart.); găinile de cocoș de munte (*Tetrao urogallus urogallus* L.); Pelicanii (*Pelecanus onocrotalus onocrotalus* L. și *P. crispus* Bruch) în Delta Dunării și limanuri în epoca de producere; apoi au fost puse sub protecția legii cuiburile cu ouă (Martie—August) ale Acvilelor și Corbilor pe timp de 5 ani.

Nu ajunge însă ca aceste restricțiuni să fie puse pe hârtie numai, trebuie întipărite în sufletul tuturor mânăitorilor de arme, cari voiesc să se numească vânătorii corecți. Dar mai e un lucru de o mare importanță, care poate fi realizat sută la sută cu concursul silvicultorilor și anume condițiunile, de a menține într-o regiune cele mai monumentale și mai reprezentabile păsări, stau în mâna silvicultorilor. Am amintit mai sus că cele mai multe păsări mari (Acvile, Vultani, Bufnițe, Corbi, Egrete, Pelicani, etc.) sunt legate șir de ani de acelaș cuib, deci urmează să păstrăm copacii seculari purtători de cuiburi sau de scorburi, porțiuni de stof vechiu, peșteri și alte locuri folosite de păsări pentru plasarea ouălor în epoca de reproducere. Aici puteți ajuta Dvs., Domnilor Silvicultori! La exploatare nu admiteți în nici un caz ca asemenea copaci să fie doborâți și nimiciți; nu aveți grija că vor servi drept focare pentru înmulțirea insectelor vătămătoare, vor avea grija dulgherii pădurilor, ciocănitorele, ca să le curețe acolo unde e nevoie; nu urâți copacii găunoși și scorburoși, nu-i condamnați la distrugere, căci sunt locurile de cuibărit favorite ale diferitelor soiuri de ciufi.

huhurezi și bufnițe, care vă dis'rug sau reduc considerabil numărul rozătoarelor distrugătoare de semințe forestiere (șoareci, șobolani, pârși, veverițe, etc.); nu dați foc la stufăriile vechi, care nu se pot reface iarăși până la epoca de cuibărire a diferitelor păsări de stuf și baltă, distrugătoare de insecte supărătoare și dăunătoare, și care sunt locuri de refugiu ale falnicilor stârci albi sau egrete, alungându-le prin aceasta Dumnezeu știe pe unde. Nu uitați, Domnilor, că Țara Românească este granița spre Occidentul Europei, unde se mai poate discuta despre cuibăritul în colonii al stârcilor albi (egrete). În statul vecin, Ungaria, mai este un loc, unde cuibăresc egrete, și anume lângă lacul Balatonul Mic, unde perechile ce clocesc acolo le poți număra pe degete. Menținerea acestor păsări acolo era amenințată prin proiectul de canalizare al Balatonului Mic, când a intervenit Institutul Ornitologic din Budapesta la Ministerul de Agricultură ungar și a cerut rezervarea acestui teren încă din 1922. Lucru ce s'a admis și legiferat, iar de atunci s'a organizat paza acestor câteva cuiburi de egrete în mod exemplar, prin angajarea de „gardieni de egrete” plătiți bine, cari veghiază zi și noapte, ca nu cumva aceste păsări să fie măcar neliniștite. Unde suntem noi încă dela asemenea măsuri de pază ?

M'am perindat în repețite rânduri prin Delta Dunării — dinainte de războiu încă — (bineînțeles cu autorizația cuvenită), cu scopul de a observa avifauna Deltei și a colecta câte o pereche din speciile necesare pentru Muzeul Ornitologic înființat de autorul acestor rânduri, dar mărturisesc că o egretă mare nu am împușcat, din motivul și în speranță că voi avea posibilitatea a întregi colecțiile Muzeului mai târziu, cu acești falnici reprezentanți, când numărul coloniilor se va reface iarăși; dar totodată mărturisesc că am văzut trofee (egretele) acestor păsări, oferindu-le unii pescari băștinași, cari cunosc prea bine puținele locuri cu colonii de egrete, — spre cumpărare la excursioniști sau vilegiaturiști, fără ca să fie împiedicați în această procedură criminală. Trebuie să se știe că egretele nu sunt accesibile decât în timpul când își hrănesc puii, lăsând la o parte frica și precauțiunea care le caracterizează de altfel, adică atunci când au penajul prețios complet dezvoltat încă; împușcate în timpul acesta rămân bieții pui condamnați la cea mai mizerabilă moarte ce ne putem închipui. Câte egrete nu se prăpădesc astfel din lipsa unui control sever și permanent ? !

Dar poate se va întreba cineva ce rost are protejarea Acvililor, Vultanilor, Corbilor și Zăganului? Permiteți-mi să vă spun sus și tare că toate aceste specii de păsări mai mari se împuținează în mod înspăimântător, cu toate că și ele au rostul lor bine determinat în gospodăria naturii. Ele duc în primul rând rolul agenților sanitari din natură. Vă rog să mă credeți că cei ce presupun că păsările cu ciocul coroiat, așa zisele „păsări răpitoare” sau „de pradă” sunt dăunătoare, stricătioase, sunt greșit orientați asupra biologiei acestor păsări, că numai puține dintre ele merită să fie

Cliseu D. Lințea

Zăganul (*Gypaëtus barbatus aureus*. După exemplarul aflat în Muzeul Ornitologic din Timișoara.

caracterizate și ca dăunătoare, cu toate că pe lângă daunele ce ni le-ar face aduc și foloase considerabile. Cele mai multe sunt absolut folositoare, atât din punct de vedere al gospodăriei naturii, cât și al gospodăriei omului.

Toate aceste păsări distrug hoiturile vitelor și ale altor animale, care altfel ar deveni focare de infecție și molimi. Vultanii nu atacă animalele vii de loc, iar acvilele aproape numai animalele bolnave, sleite de puteri, deci un procedeu natural de selecțiune. La fel și corbi.

Alte păsări răpitoare ca: șorecari, vânturei, șoimu'eți, găi (șorlițe), distrug o sumedenie de rozătoare dăunătoare (șoareci, guzganii, șobolani, poșândăi, hârciogii) apoi lăcuste, gândaci, șerpi, etc. Ar fi numai uliul porumbar, eretele (uliul păsărilor), șoimul călător (mai rar pretutindeni), șoimul rândunelelor și șoimulețul

de iarnă, cari se dau și la păsări cântătoare, și la vânatul aripat. Acestea însă sunt reprezentate în număr considerabil pretutindeni, și nu vor dispărea așa ușor, pentru că numărul progeniturilor lor este în fiecare an întreg sau încercit chiar, pe când răpitoarele mari (vultanii, acvilele) cresc anual câte un pui, maximum doi. Mai departe, „răpitoarele” mici nu se ating de hoituri otrăvite cu strichnină: ca vultanii sau zăganul sau acvilele, în deosebi în timpul iernii, când în foarte multe locuri se folosește încă această condamnată și barbară metodă de a distruge alte fiare sălbatice ca lupi, vulpi, etc. Am avut ocazia în câteva rânduri să văd cu ochii proprii groaznicele chinuri ce trebuie să îndure unele animale, care mănate de foame și mizerie s'au atins de asemenea „masă întinsă”. Vă asigur, stimați cetitori, că dacă ați fi avut prilejul să asistați la o asemenea scenă, v'ar fi furnicat carnea pe corp, și cu siguranță ați fi abandonat folosirea strichninei (mai cu seamă de o calitate proastă și prost întrebuințată). Unde rămâne în cazul acesta dragostea și iubirea de natură, atribuită quasi ex ofo vânătorilor ?!

Dar să mă reîntorc la chestia cu ocrotirea păsărilor declarate ca monumente ale naturii.

În Europa centrală numai Țara noastră mai adăpostește azi o pereche de zăgani sau vulturi bărboși, în masivul Retezatului, unde din nou cuibărește de câțiva ani încoace. Pe vremuri ultimul exemplar de zăgan a fost împușcat în 1894 la Râu de Mori de către englezul Danford; acesta în prezent se găsește în muzeul „Astire” dela Sibiu. Cu acest exemplar a dispărut zăganul cu desăvârșire din Carpații noștri, aproape timp de 40 ani.

După ce masivul Retezatului a devenit teritoriu Regal de vânătoare, apoi Parc Național, a reapărut iarăși o pereche în aceeași regiune, de vreo 7—8 ani și s'a stabilit iarăși aici, cuibărind în fiecare an, după observațiile personalului de pază. Un exemplar, probabil descendent al acestei perechi, a fost împușcat în 1927 pe muntele Surul (Făgăraș) și se află în muzeul Soc. de Științe din Sibiu. Azi sunt declarați monumente ale naturii, ocrotiți prin lege și trebuie păstrați cu cea mai mare îngrijire. Să evităm cu totul folosirea strichninei, căci altfel urmează dezastrul, pentru care noi avem răspunderea în fața posterității. Vechii naturaliști, de acum 100 ani, mai amintesc zăganul ca pasăre bine cunoscută prin Car-

pații noștri, azi însă se pot număra pe degete toate perechile și din peninsula Balcanică, unde erau și mai numeroși. Nu suntem însă prea departe și cu celelalte specii de vultani și acvile, dacă nu se vor aplica restricțiuni cuvenite.

Aș putea înșira exemple analoage o mulțime, dar nu voiesc să abuzez de ospitalitatea Revistei și-mi permit numai ca încheiere să reproduc un pasagiu din lucrarea inițială a d-lui Prof. A. Borza „Protecția Naturii în România”, ce trebuie să rămână întipărit în sufletul fiecărui naturalist și silvicultor :

Clușeu D. Lințea

Egreta mică (*Egretta garzetta*). După natură.

„Inițiatorii și toți participanții la acest congres au accentuat, cu toată dreptatea, marele adevăr că protecția naturii, și în special ocrotirea unor specii de plante și animale contra exterminării este o problemă de ordin internațional. De fapt este o datorie de onoare a omului, care cu atâta mândrie se intitulează coroana creațiunii, să nu lase ca să piară pentru economia naturii, ori cel puțin pentru știință, pe veci și iremediabil, nici o formă vie a creațiunii, aceste documente grăitoare ale atotputerniciei naturii, pe care numai admiră le putem deocamdată, neînțelegând încă taina existenței și originii lor pe deplin, cu atât mai puțin având puțința a le imita ori reface.

„Omenirea universală poartă și acum răspunderea grea pentru stingerea unor specii de animale în timpuri preistorice și mai vârtos istorice: mamut, cerb gigantic (*Cervus megaceros*), urs de

peșteră (*Ursus spelaeus*), Moa (din neamul *Dinornithidelor*) etc., precum și a rasei umane tasmane.

„Dacă extincțiunea primelor specii se datorează poate în mod covârșitor factorilor natura'li suverani peste viață și moarte, pentru stingerea ultimelor specii și rase purtăm noi toată răspundere”.

PROTECȚIA MONUMENTELOR NATURII ÎN BANAT

de Ing. Insp. F. Szakmáry

„Legea pentru Protecția Monumentelor Naturii” din 1930, la fel ca și în alte puncte ale țării, a găsit și în Banat colaboratori dintre acei membri ai publicului mare, cari au dragostea pentru comorile și frumusețile naturii.

La inițiativa câtorva specialiști și amici ai naturii s'a constituit „Asociația Bănățeană pentru Protecția Naturii” din Timișoara. La prima ședință, care a avut loc în ziua de 19 Ianuarie 1936 în sala Primăriei, s'a înfăptuit organizarea, s'au proiectat statutele, au fost aleși membrii de onoare, membrii protectori și membrii activi.

O reușită activitate a Asociației este garantată pentru viitor prin faptul că între membrii și funcționarii ei figurează un număr însemnat de Doamne și Domni, specialiști în diferite ramuri ale științelor naturale.

Aprobarea definitivă a Statute'or este în curs și după realizarea ei, Asociația va putea lucra în mod legal, în conformitate cu art. 1 al Legii pentru Protecția Monumentelor Naturii.

Astfel de asociațiuni regionale, pe care am dori să le vedem înființate pe tot cuprinsul țării, atunci vor aduce la îndeplinire intențiunile legii, când vor fi în strânsă legătură cu Comisiunea Centrală; iar centrul să aibă menirea a dispune ca publicul mare să fie informat despre monumentele legale; nu e de ajuns să se facă aceasta numai prin Monitorul Oficial, și eventual prin jurnalele zilnice care publică deciziunile Monitoru'ui Oficial; ar trebui ca aceste deciziuni să fie date publicității prin toate revistele de specialitate din resortul Ministerului de Agricultură, precum și să fie comunicate tuturor forurilor didactice; să fie însoțite de date privitoare la situația monumentelor, ca astfel tineretul să ia încă de pe băncile

școlii cunoștință, despre monumentele rezervate și păstrate pentru generația viitoare.

După această prefață, poate ceva prea lungă, vin la subiectul propriu zis. Și anume, cu ocazia organizării Asociației a fost ales ca președinte de onoare d-l Prof. A. Borza, care în această calitate venind la Timișoara, a ținut în ziua de 1 Martie același an o conferință despre protecția monumentelor naturii¹⁾. Atenția noastră, a silvicultorilor prezenți la această solemnă întrunire, a fost atrasă în special în timpul conferinței prin descrierea pădurii, în așa chip încât a fost în întregime o adevărată apoteoză a pădurii.

Din conferința măiastră a d-lui profesor, ilustrată cu multe proiecțiuni, publicul numeros a înțeles nu numai exemplele aduse ca să precizeze ideea monumentului natural, dar a înțeles și rolul mare al pădurii din punct de vedere al binelui omenesc, foloasele pe care le oferă pădurea, devastarea căreia aduce omenirii pagube atât materiale cât și morale, și s'a convins despre necesitatea de a se cruța și îngriji pădurile.

În legătură cu atrocitățile comise contra pădurilor de către oameni, a atras atențiunea noastră și asupra Banatului, a cerut apărarea rarităților botanice de aici, insistând asupra florei forestiere a Domogledului bănățean: falnice păduri de fag, alun turcesc, pin, etc.

Manifestația atât de inimoasă în favoarea pădurii, precum și dezideratele cuprinse în articolul mai sus amintit al D-lui Prof.

---

1) Drept plan al acestei conferințe a servit articolul excelent, apărut în No. 2 al revistei «Boabe de grâu» din anul 1933 cu titlul: «Monumentele Naturii în România», prevăzut cu multe frumoase ilustrațiuni. Studiul său vast îl începe arătând urmările dăunătoare ale distrugerii și devastării comorilor naturale, mai cu seamă a codrilor falnici, apoi trece în revistă acțiunile de apărare, pe care le-au întreprins Statele mai culte pentru salvarea și conservarea comorilor naturii (ca formațiuni de munți și ape cu valoare științifică, păduri și prerii, raritățile și exemplarele însemnate din lumea animalelor, plantelor și mineralelor). În cele ce urmează d-l Profesor intră în materia principală a studiului său și enumeră pe larg acele localități pitorești și de mare valoare științifică, în care este așa de bogată țara noastră, arătând și situația lor geografică; menționează legislația respectivă pentru protecția acelor localități și în urmă încheie comunicarea sa cu problema cea mai actuală, de care se ocupă Comisia, și anume crearea unui parc național în proporții grandioase în Munții Retezatului, jud. Hunedoara.

Borza din 1933, referitor la rezervarea mai multor localități ca monumente, mă îndeamnă să deciar că în special aici în Banat ar fi și o problemă silvică, ce se încadrează în cultul monumentelor naturii, și anume: rezervarea resturilor de câțeva sute de hectare ale codrilor seculari de odinioară de stejar pedunculat.

Această esență, care s'a așezat pe vastele terenuri inundabile încă din timpuri preistorice, a predominat pe vremuri regiunea de șes de aici, unde au trăit, sub umbra stejarilor de 400—500 ani, epoca lor de aur animalele uriașe deja imemoriale, și s'a format din putregaiul milenar al subarboretului și vegetației ierbacee adâncul pământ humos.

Mai întâiu lăcomia păstoriei, mai târziu ridicarea agriculturii la nivelul actual, au făcut să dispară definitiv acești codri, iar cu ei și condițiile vegetative ale acestei esențe de stejar, de abia înlocuibile.

Pădurile s'au devasat. Arborele au pierdut crotirea, ce-i oferea altădată totalitatea asociației vegetale. Râurile au fos regulate, apele interne s'au scurs, nămolul humos și nisipos s'a transformat în pământ lutos; clima străveche umedă s'a schimbat în clima aridă și, după cum aceasta s'a întâmplat deja preutindenii, a început întinderea stepei în șes și procesul de alcalinizare a pământului.

În astfel de condițiuni schimbate stejarul pedunculat nu mai trăiește; nu mai putem crește astăzi păduri valoroase de stejar pentru uzul generațiilor viitoare.

Porțiunile rămase de câteva mii de hectare, în mare parte provenite din crâng, nu vor supraviețui limita vârstei de 100 ani, ba nici atâta, după cum dovedește uscarea vârfurilor și trunchiurilor, ce se poate vedea deja în pădurile mai tinere de această vârstă.

Acele pâlcuri de stejar de câteva sute de hectare, aflătoare pe văi cu solul mai ușor, a căror creștere frumoasă promite o longevitate mai mare, acele exemplare solitare de 300—400 ani, care ca arbori de hotar au scăpat de lovitură de secure, — ar fi vrednice a se păstra ca monumente pentru generația viitoare, probabil mai înțelegătoare, în scopul studiilor de observare și experiențe.

În favoarea acestor resturi de stejar pedunculat, îmi permit ca silvicilor a cere forurilor competente, ca prin organele lor să

cerceteze și să recepționeze aceste păduri, porțiuni de arborete și exemplare izolate ale stejarului pedunculat, pentru a fi puse sub protecția legii ca rezervații, ca monumente ale codrilor de odinioară din șesul bănățean.

PRO MORITURIS

de Ing. S. Pașcovschi

Liniștea și monotonia nopților de iarnă, petrecute în câte un colț îndepărtat din provincie, m'au învățat să recurg tot mai des la societatea celui mai credincios prieten al omului — cartea. O preferință înăscută mă face să aleg cărțile cu descrieri din viața animalelor; este o literatură azi en vogue și se poate găsi în vitrina oricărei librării mari. Cărți frumoase, îngrijit editate, pline de minunate fotografii; iar textul — adevărate file desprinse din marea carte a naturii, file ce-ți aduc în casă aroma tare și veselia codrului. Totuși... ciudat lucru: e de ajuns să parcurgi câteva pasagii ca să ghicești printre rânduri voioase o tristețe adâncă, ce se ridică de pe paginile elegantului volum. Căci întradevăr e trist să ascuți povestea legiunilor de nobile animale, care dispar în fața dezvoltării nimicitoare a stăpânului lumii. Iar cine caută să citească în cartea naturii curând află această poveste.

La noi în țară lucrurile parcă stau mai bine decât aiurea. Din toate părțile vin elogiile, pentru bogăția și frumusețea faunei României. Din când în când însă mai străbate și câte un strigăt de alarmă: nu sunt toate chiar așa de perfecte cum ne place să credem; se găsesc și la noi specii de animale, care au pornit spre o rapidă dispariție ori s'au împuținat prea de tot. Răsfoiți jurnale de specialitate și veți da de triste constatări, venite fie din partea oamenilor de știință, fie a modeștilor iubitori de natură, fie în fine din partea vânătorilor, a vânătorilor adevărați bineînțeles, cari nu caută numai să omoare tot ce le iese în cale, dar să și ocrotească. Un lucru se desprinde din toate acestea: e timpul să ne gândim serios la protecția animalelor sălbatice, fiindcă „mai târziu“ va fi „prea târziu“.

Avem o lege pentru protecția vânatului, avem o altă lege pentru protecția monumentelor naturii, avem apoi o serie de jurnale, decizii, circulare etc.. etc. Au avut în general un efect bun; stăm

astăzi mai bine decât de ex. cu 15—20 ani mai înainte. N'o poate nega nimeni, decât dacă ar fi prea pesimist sau dacă ar căuta să denatureze intenționat lucrurile. În unele privințe însă situația este rea, strigătele de alarmă sunt îndreptățite. Apoi și acolo unde am zis că este „bună” ar putea fi și mai bună.

Ce este de făcut? Ce trebuie să facem în special noi, silvicultorii? Ni s'au rezervat atribuțiuni destul de onorabile în opera ocrotirii naturii. Cum să le facem față?

În primul rând ne trebuie o conștiință de protectori. Astăzi n'o avem. E foarte trist; e desigur și foarte supărător pentru prestigiul nostru; dar așa este.

Trebuie să dispară odată pentru totdeauna acea mentalitate nenorocită, care ne îndeamnă să omorăm fără milă orice vietate, ce întâlnim în drum, chit că o facem cu respectul formelor legale... Dar pentru ce o facem? În cel mai bun caz ca s'o împăiem, de obicei prost, ca în 3—4 ani s'o mănânce moliiile. Iar de cele mai multe ori — numai ca să împușcăm, să ne potolim setea de sânge și apoi să aruncăm stârvul netrebuincios.

Mi-aduc aminte un exemplu foarte plastic: eram în trecere la un ocol; hoinărind prin pădure cu inginerul-ajutor al ocolului (cam de aceeași vârstă cu mine) găsim un cuib de vultur; era gol pe aceea vreme, la începutul toamnei. Entuziasmat de descoperire zic: „vezi, pune la primăvară pe cineva să supravegheze, dacă vulturii vor cloci iarăși; să-mi și scrii să viu să-i văd...” Foarte mirat, prietenul răspunde: „ce, o să fiu nebun să-ți scriu, să vii tu să-i împuști înaintea mea. Mai bine îi împușc eu...”. Bietul băiat nici nu-și putea închipui că mă interesează altceva decât împușcatul.

Aceasta este acea mentalitate nenorocită care trebuie să nu mai fie. La drept vorbind nu prea suntem vinovați de existența ei. Pe băncile școlii ni s'a vorbit mult despre importanța și bogăția vânatului nostru; dar mai totdeauna în legătură cu mii de kgr. de carne ce poate rezulta din exploatarea lui, ori cu sute de mii de lei, venit pentru stat din taxe. Despre valoarea estetică a lumii animalelor aproape n'a vrut să ne amintească nimeni. Cu atât mai pline de tâlc îmi apar cuvintele bătrânului nostru profesor, care azi nu mai este printre noi. Natura obiectului predat îl obliga să ne vorbească de stricăciuni, ce aduc pădurii sălbătăciunile; nu scăpă însă ocazie să spună câteva vorbe calde despre câprioare și cerbi,

ce mișună în pădurile germane dându-le atâta viață, față de pădurile pustii ale noastre.

Așa dar să ne punem umăr la umăr și să încercăm a zidi această conștiință. Este destul de greu; e vorba doar de autoeducație; și știm cu toții că nu este deloc ușoară! Totuși trebuie s'o facem. Trebuie să ne elaborăm acea disciplină interioară, acel cod de conduită, care să ne oprească să distrugem orice ființă vie, oricât de neînsemnată ne-ar părea. Iar mai târziu exemplul nostru poate va servi și altora, și vom ajunge, pe cât posibil, ca legile de protecție să se aplice, de toți și peste tot, nu din frica pedepsei ci din convingere. În altă parte există această disciplină; cu bunăvoință o vom căpăta și noi. Iar de nu vom putea — să nu ne plângem mai târziu: ne va dispărea tot ce mai avem astăzi și pentru ce suntem invidiați în străinătate. Numai cu legea, cât de bună dar rămasă pe hârtie, nu vom ajunge departe.

Trebuie să avem în fața naturii înconjurătoare o purtare de adevărați „gentlemen”. Și fiindcă am ajuns să vorbim de o atitudine în fața vieții, împrumutată dela un popor de veche și distinsă cultură, să-mi fie permis a încheia parafrazând un proverb, tot de acolo venit, și să zic: „omul ajunge într'adevăr om numai atunci când învață să respecte dreptul la viață al animalelor”.

IMPORTANȚA CREEȚII PARCURILOE NAȚIONALE

de Ing. Ioan Pető.

Evoluția viguroasă a vieții industriale și economia au preschimbat complet fața naturii virgine. „Homo sapiens” pe zi ce trece răpește naturii podoabele ei cele mai frumoase, ca să le prelucreze și transforme pentru scopul lui egoist. Aceste bijuterii, de multe ori au o importanță istorică și o valoare neprețuită, neputând fi înlocuite, pentru că ori cât de minunate ar fi invențiunile tehnice, totuși omul n'are în prezent și nu va avea nici-odată în mâinile sale un mijloc cu care ar fi în stare să ducă la o viață nouă animalele o dată dispărute, arboretele o dată defrișate. Aceasta au recunoscut-o, în cele mai multe țări, reprezentanții științei și oamenii cu cultură generală, cari apoi au recunoscut necesitatea

imediată a apărării și menținerii naturii în starea sa virgină, cel puțin în cazul așa ziselor monumente a'le naturii.

Ca prim pas, pentru apărarea monumentelor naturii trebuie considerată dispozițiunea luată în 1858 de către prințul Ioan Adolf Schwartzberg, care pe domeniul lui Böhmenwald a destinat 154 ha. pădure, în scopul că să arate posterității acea pădure în starea sa virgină, cu animalele și plantele originare.

Prima măsură, cu caracter public, a luat-o în 1872 Statele Unite prin rezervarea de păduri imense în stare virgină, ca parcuri naționale, cari constituiesc azi o mândrie națională a țării. Cele mai renumite parcuri sunt: Yellowstone, Yosemite Valley, Mariposa care este renumit prin arborii uriași, apoi Mount-Rainer National, Crater Lake National, National Game and Forest Reserve, Sierra Forest Reserve, Arizona petrified forest reservation și Montana National Bison Range.

În aceste parcuri, adică mai propriu zis păduri, nici-odată nu atinge toaporul omenirii egoiste vre-un arbore și întreaga floră se găsește în stare virgină. În aceste păduri, bineînțeles, nimicirea și distrugerea își continuă veșnicul proces, dar vecinic se urmează și regenerarea.

Pentru noi silvicultorii, mai ales parcul Mariposa prezintă un interes special, fiind aci conservate Sequoia Gigantica și sempervirens, cari sunt ultimii reprezentanți ai acelu arbore, odată comun în zona moderată a emisferului nordic, dar pierit în epoca ghețarilor, astfel că, cu excepția celor câteva exemplare din parcul Mariposa, nu mai există nicăeri.

Pilda Statelor Unite a urmărit-o apoi Canada prin înființarea parcurilor Algonquia National, Great Montana și Jasper.

La fel, s'au rezervat păduri întinse pentru parcuri naționale, în Australia, unde cele mai renumite sunt în Sidney, Victoria și Queensland.

Importanța acestei mișcări pentru creierea de parcuri naționale din păduri în stare virgină, a fost apoi înțeleasă și apreciată și în țările europene, dintre cari Suedia a fost prima care a destinat o suprafață de 5000 ha, pentru parcul național din regiunea Abisko pe lângă lacul Torneträsk.

Insemnată activitate a depus în privința menținerii neschimbate a regiunilor, a faunei și florei mai caracteristice și Danemarca.

organizând pentru acest scop o comisie specială sub denumirea „Udvalg for Naturfreding”.

În Olanda, statul, prin „Vereeniging tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland”, a luat măsuri pentru menținerea regiunilor, pădurilor, arborilor, plantelor și păsărilor caracteristice, expropriind, în acest scop, Nordermeer în întindere de 7 km². Iar în coloniile olandeze, pe insula Java, s'a destinat o pădure în suprafață de 283 ha.

Anglia, atât în patria mamă, cât și în colonii, a desfășurat o activitate însemnată, pentru apărarea monumentelor naturale. Astfel a declarat ca monument al naturii, cea mai frumoasă pădure de fag, renumita Bumbam-Beelos, cum și pe Epping Forest.

Franța a adus în 1906 o lege specială pentru organizarea și protejarea monumentelor naturale.

În Elveția, „Schweizerischer Bund für Naturshutz” este însărcinată cu organizarea apărării rarităților și comorilor naturii.

Astfel, lumea întreagă recunoscând importanța apărării naturii, în acest scop s'a convocat încă în luna Noembrie 1913 la Berna primul congres internațional. Acest congres a înființat apoi o comisie internațională pentru menținerea monumentelor naturale și a invitat totodată țările participante să procedeze la fel.

Cu timpul apărarea monumentelor naturii a luat o estindere însemnată, fiind provocată de dezvoltarea agriculturii și industriei, cari în activitatea lor egoistă n'au avut nici-o considerație față de creațiunile frumoase și cu însemnătatea culturo-historică a naturii.

Pădurea fiind cel mai important factor al naturii, dela sine se înțelege că și mișcarea de apărarea naturii se întinde în primul rând asupra pădurilor. Deci această mișcare trebuie să pornească din mijlocul acelor, cari sunt chemați prin profesiunea lor de a lupta pentru menținerea pădurilor, adică din partea inginerilor silvici.

Chiar și prima dispozițiune legislativă adusă pentru menținerea monumentelor naturii în Europa la 1902 și anume în principatul Hessen, a rezervat pe seama serviciului silvic executarea dispozițiunilor legii.

1) Kaan: «Természeti emlékek fentartása».

Însă noi ingineri silvici singuri nu putem desfășura o activitate cu adevărat succes, dacă nu ne putem baza pe de o parte pe dispozițiuni guvernamentale și pe de altă parte nu suntem sprijiniți de cele mai largi straturi ale vieții sociale. Suntem convinși că nu vom fi lipsiți de sprijinul acestor doi factori importanți, având în vedere, că apărarea monumentelor naturii nu este cu nimic mai puțin important, decât cea a istoriei și culturii naționale.

Pornirea unei mișcări intesive în acest scop nu poate zăbovi fiindcă: „Periculum in mora"! Azi încă avem regiuni bogate în frumuseți ale naturii, păduri neatinse de „cultura" omului, unde vegetația există în starea sa originară și animale încă necomplect stărpite. Acestea ar trebui de urgență declarate ca parcuri naționale, unde natura să fie menținută neturburată de amestecul omului, cu toate fenomenele sale vii și moarte într'un întreg armonios. În aceste parcuri naționale nu va fi permis să răsune nicio lovitură de topor, nicio împușcătură, nu va fi permis să fie turburat nici cel mic animal, sau plantă. „Homos sapiens" trebuie exilat din aceste parcuri naționale, cu excepția reprezentanților științei; numai ei au drept de intrare pentru studierea muncii misterioase a naturii neîmpiedecată. Guvernul nostru trebuie să pună la dispoziție, suprafețele și mijloacele necesare pentru înființarea parcurilor naționale, în vedere că la noi nu putem conta pe darurile „princiare" ale unui Harriman, Rockefeller sau Morgan, cari au pus la dispoziția statului lor pentru apărarea naturii o suprafață de 40 km². Suntem ferm convinși că ne vom putea lăuda odată și cu sprijinul politicianilor, în vedere că înființarea parcurilor naționale este o datorie culturală și națională. Dar sperăm că și întreaga națiune va înțelege importanța parcurilor naționale și va contribui la înființarea lor, fiecare după puterea sa, chiar numai prin respectarea lor, pentru că iubirea de patrie și iubirea naturii se alimentează din același izvor.

LEGEA ROMANEASCA PENTRU PROTECȚIA MONUMENTELOR NATURII.

de T. H. Crivăț

Rândurile de mai jos sunt sortite să arate cititorilor acestei reviste economia legii noastre pentru protecția monumentelor naturii și aplicarea ei de până acum.

Legea noastră datează din anul 1930 (Mon. Of. Nr. 148 din 7 Iulie).

Prin art. 3 al acestei legi se consideră ca monumente naturale „acele terenuri care, prin animalele și plantele ce trăiesc pe ele, prezintă o deosebită însemnătate științifică sau estetică, precum și toate acelea care prin frumusețea lor naturală sau interesul științific ce prezintă, sunt demne de a fi conservate și trecute posterității, în cadrul de protejire al acestei legi intrând și speciile de animale și plante, precum și rocile minerale și fosilele recunoscute ca fiind de mare importanță sau ca exemplare unice”.

Organul chemat să-și dea avizul este: „Comisia Monumentelor Naturii”, instituită pe lângă Ministerul de Agricultură și Domenii care, în cazul când își însușește propunerile comisiei, urmează să obțină un jurnal al Consiliului de miniștri.

Comisiunea se compune din 9 specialiști „recunoscuți în materie”, numiți prin Decret regal, pe 6 ani. Ea lucrează în mod cu totul onorific. În componerea actuală a comisiei se găsesc și 2 ingineri silvici.

Organele de aplicare ale comisiei sunt:

1. Biroul central
2. Biroul științific
3. Comisiunile regionale
4. Stațiunile științifice.

Biroul central are în momentul de față sediul, împreună cu Comisia, la Institutul de cercetări silvice. El are în sarcină, în special, partea administrativă a lucrărilor comisiei. Șeful biroului este un inginer silvic din cadrul Institutului, care îndeplinește și funcția de secretar al Comisiei.

Biroul științific, după lege trebuind să fie condus de un director de institut științific, — este astăzi la Cluj. Conducerea lui o are d-l prof. Al. Borza, membru al Comisiei. Acest birou are asupra-și latura științifică a preocupărilor comisiei.

Comisiunile regionale, prevăzute de art. 1 al. 4 al legii, sunt organe consultative. Propunerile și hotărârile lor sunt supuse ratificării Comisiei centrale. Rostul lor este: să țină legătura cu Comisiunea centrală și autoritățile însărcinate cu aplicarea legii în regiunea lor, să semnaleze comisiei centrale monumentele

demne de ocrotit, să facă anchete și lucrări pregătitoare tehnice și administrative în vederea eventualei lor punere sub ocrotire, să facă propagandă, să-și dea avizul, la cererea Marelui Stat Major al Armatei, asupra proiectelor de hărți interesând regiunea lor, să controleze și să supravegheze pe teritoriul regiunii lor, aplicarea hotărârilor Comisiunii centrale.

Până azi au luat ființă comisiunile regionale ale: Ardealului, Basarabiei și Olteniei. Sunt în curs de constituire cele ale Bucovinei, Munteniei și Dobrogei.

Stațiunile științifice. Ministerul Agriculturii și Domeniilor, potrivit art. 10 din lege, poate organiza, în urma recomandării comisiei, „stațiuni științifice de observație și experiențe în legătură cu caracterul special al diferitelor monumente”. Acestea se pun sub controlul direct al comisiei centrale, care alcătuiește, pentru fiecare din ele, instrucțiuni de conducere și funcționare.

Până azi nu s'a înființat nici-o astfel de stațiune specială.

Comisiunea poate propune ca stațiunile științifice deja existente aparținând altor așezăminte de Stat, să împlinescă, în parte sau în toată, rolul de stațiuni de cercetări ale Comisiei Monumentelor Naturii.

Monumentele naturii trebuiesc ferite de orice schimbare de destinație, înstrăinare, atingere, stricăciune, distrugere sau comercializare.

Când locul sau obiectul sortit a fi declarat ca monument natural aparține statului, atunci printr'un simplu jurnal al consiliului de miniștri, se trece în administrația Comisiei Monumentelor Naturii și sub controlul Biroului central. Dacă terenurile sunt proprietatea județelor, comunelor sau particularilor, sunt lăsate în seama proprietarilor lor, cu obligația de a respecta condițiunile fixate de Comisie, în vederea conservării bunurilor. În cazul când „prin declararea de bun ocrotit și prin măsurile de conservare impuse drepturile de exploatare ale proprietarilor vor fi stânjenite, sau când întreținerea și conservarea ar cere cheltueli deosebite”, comisiunea va putea să contribuie la acele cheltueli, dacă proprietarul consimte, (art. 5). Dacă proprietarul nu consimte, sau nu respectă condițiunile puse, atunci se procedează la exproprierea bunului, urmându-se prescripțiunile legii de expropriere din Vechiul Regat.

(art. 5). Când locul depășește întinderea de 10 ha., nu poate fi administrat de proprietarul lui; deci, implicit trebuie expropriat.

Pentru paza și supravegherea monumentelor naturii, Ministerul de Agricultură și Domenii se folosește — prin delegație — de funcționarii și agenții silvici, agricoli județeni, de vânătoare, — iar prin mijlocirea Ministerului de Interne și de organele administrative și polițienești. Ministerul însă, în limita fondurilor disponibile, poate numi inspectori, custozi și paznici speciali.

Pentru cei cari ar contraveni la dispozițiunile legii, distrugând, dărâmand, ciuntind, sa degradând, parțial sau total, bunurile declarate ca monumente naturale, legea prevede amenzi de la 500 până la 10.000 lei; în caz de recidivă, legea prevede și închisoare corecțională, care poate urca, dela 2 luni, la 2 ani, pe lângă reparația prejudiciului cauzat.

În afară de dispozițiunile cuprinse în legea pentru protecția monumentelor naturii, în ceea ce privește conservarea, paza, precum și contravențiile și delictele, biroul central și comisia vor cere după caz și oportunitate aplicarea dispozițiunilor legilor pentru protecția vânatului, a pescuitului, a codului silvic și a minelor. (Art. 14 din Regul. de aplicare al legii).

Infracțiunile se judecă de judecătoriile de ocol în raza că- rora se găsește monumentul natural respectiv. Procesul verbal de contravenție, constatat prin asistență de martori, se trimite în justiție, de Biroul Central al Comisiei, după ce a obținut în prealabil o decizie ministerială de trimitere în judecată. Hotărârile pronunțate de judecătorii sunt fără drept de opoziție. Procesele verbale de flagrant delict fac probă deplină până la înscrierea lor în fals. Statul este citat în toate instanțele. Comisia poate da delegație de a fi reprezentată prin funcționarii menționați mai sus, sau prin orice alt funcționar public, chiar dacă acesta nu face parte, în mod permanent, din Serviciul Monumentelor Naturii.

Legea din 1930 a suferit o modificare în anul 1933 (Mon. of. nr. 86 din 6 Aprilie), lărgindu-se atribuțiunile Comisiei centrale. Astfel, ea urmează să dea aprobarea „pentru marcarea și denumirea potecilor, drumurilor, peșterilor, etc. de interes turistic sau naturalist”. Pentru a nu da naștere la discuțiuni, legea precizează: „Nici persoanele particulare, nici societățile turistice sau naturaliste nu au dreptul de a face astfel de marcări și denumiri.

decât după prealabila aprobare a Comisiei". Aceste marcări și drumuri trebuie să se facă, în primul rând, în limba română, și numai după împrejurări și în alte limbi folosite în regiunea respectivă.

Legea are și un regulament de administrație publică pentru aplicarea dispozițiilor ei (aprobat prin decretul regal nr. 3259/932). O dispozițiune importantă din acest regulament stabilește obligația persoanelor investite cu delegațiuni de administrarea monumentelor, să comunice biroului central, la anumite epoci, starea în care se găsesc monumentele naturii și rezultatele obținute.

În plus, Comisiunea mai are un regulament interior care stabilește atribuțiunile fiecăruia din organele ei de aplicare.

Toate dispozițiunile și hotărârile Comisiei se publică într'un buletin, intitulat: „Buletinul Comisiei Monumentelor naturii". El a început să apară din anul 1933. Materialul privind anul 1936 este în curs de redactare.

În afară de buletin, Comisia mai publică memorii, monografiile sau alte studii în legătură cu monumentele naturii.

Publicațiile, cad în sarcina Biroului Științific.

Pentru știință, dăm mai jos monumentele dec'arate până azi având toate formele legale, precum și pe acelea care sunt în curs de a se perfecta :

Parcuri naționale.

Masivul Retezatul, în suprafață de circa 100 km², a fost declarat parc național încă din anul 1935. Urmează să i se stabilească regulamentul de funcționare.

Rezervațiuni.

1. Pădurea Demugled, în suprafață de circa 900 ha., pentru masivele sale de *Corylus cclurna*. Se află în seama ocolului silvic Râile Hercu'ane;

2. Copârșaele din Cluj (12 jugăre), formațiune stepică cu plante rare pontice;

3. Fâneața de la Cluj (5 jug.);

Fâneața Suat (5 jug.) pentru planta endemică *Astragalus Pcterfii*;

5. Moinești—Zau, jud. Turda (4 jug.) pentru planta *Paeonia tenuifolia*;

6. Lacul și insula de la Băile-Episcopiei în județul Bihor, pentru nufărul endemic *Castalia Lotus thermalis*;

7. Pietrile-Roșii de la Tulgheș jud. Ciuc (circa 10 ha.) pentru planta endemică *Astragalus Roemeri*;

Rezervațiile menționate sub numerile 2—7 sunt date în seama grădinii botanice din Cluj.

8. Valea Bâlei în munții Făgărașului (circa 200 jugăre), încă nedelimitată. Pentru floră și faună alpină.

9. Pietrosul Mare dela Borșa, pentru vegetație alpină. Nu-i delimitat.

10. Munții Parângului. Nedelimitat.

Aceste trei rezervații (8—10) sunt în seama Birou'ui Central prin Soc. Carpatina Ardeleană din Sibiu.

11. Fânețele seculare de la Boianceni (Bucovina) în suprafață de 22.7815 ha., pentru floră pontică și podolică;

12. Fâneața dela Boianceni (Bucovina), de 1.3327 ha., pentru floră pontică;

13. Fânețele seculare dela Pohărlăuți (Bucovina), de 6 ha., pentru floră pontică și podolică;

14. Fânețele seculare Ponoarele de la Bosanci, de 14.1595 ha., pentru floră pontică ;

15. Fânețele seculare Frumoasa dela Bosanci 14.1695, pentru floră pontică;

16. Lunca dela Rogojeni (Bucovina) 460 m² unde se găsește *Evonimus nana*.

Toate rezervațiile cuprinse sub numerile curente 11—16 se găsesc în seama Grădinei botanice dela Cernăuți.

17. Pădurea Mociar, de stejar, dela Gurghiu (Mureș), 48.4820 ha. Sub îngrijirea organelor silvice din Gurghiu.

18. Insula Șerpilor, întreagă, cu excepția farului și a grădinei; pentru faună, floră și peisaj.

19. Capul Caliacra 207.6627 ha., pentru floră și peisaj; în seama ocolu'ui silvic Balcic.

Specii animale. Dintre animale, în afară de cele menționate de d-l prof. D. Lințea, în articolul său din același nu-

măr al revistei, au mai fost declarate ca monumente naturale: Capra neagră (*Antilope rupicapra*) din Masivul Bucegi și Munții Rodnei, Răsul (*Linx linx L.*) din întreaga țară, Foca cu pântecele alb (*Monachus albiventer Bodaert*) de pe litoralul Mării Negre.

Plante. Au mai fost declarate monumente naturale: Floarea reginei (*Leontopodium alpinum*) în toată țara; Floarea lotus (*Castalia Lotus thermalis*) dela Băile Felix de lângă Oradia; Un exemplar bătrân de stejar pedunculat la Seviș în jud. Sibiu și *Betula humilis* (circa 400 m²) la Borsec.

*

În afară de cele de mai sus, urmează a se face formalitățile necesare pentru:

Ardeal: Stânca Detunata, Ghețarul dela Scărișoara, Cheile Turzii, Dosul Laurului (jud. Arad) cu planta *Ilex aquifolium* (10 ha.), Șesul Craiului (Scărișoara-Bihor), Pădurea Bejan (jud. Hunedoara), Muntele Coronășul-Mic (jud. Năsăud), Piatra Craiului — o parte — jud. Făgăraș, Muntele Sulucul în Cazanele Dunării, sărături la Turda, gorunul lui Honia dela Tebea, Un stejar bătrân în curtea Mitropoliei din Blaj.

Basarabia, „Parcurile naționale”: Căpriana (parte), Cărbuna (35 ha.), Valea Mare (33.67 ha.), Gherboveț I (5 ha.), Hârjafca-Palanca trușul Boșuș parcela A subparcela C (circa 2 ha.), Pârjolteni (parcela A, 10 ha.), Delaheu (5 ha.), Ruhotin (20 ha.), Doi stejari și un păr în șepa dela Manzăr jud. Tighină, Cocorozeni (30 ha.).

Bucovina. Cădrul Slătioara, pentru mlaștini turboase.

Muntenia. Parcul Național Bucegi, Pădurea Cocora în Bucegi și o porțiune de aniniș la stațiunea zoologică dela Sinaia.

Dobrogea. Pădurea Nicu'ițel, parte din pădurea Letea și mici dune la Agigea.

*

Din lectura celor de mai sus se poate vedea că o bună parte din monumentele declarate, sau de declarat, sunt păduri întregi sau numai mici porțiuni din ele. Dar chiar și atunci când este vorba de păsări sau animale, cea mai mare parte din ele sunt legate de pădure.

Pentru paza și supravegherea acestor monumente naturale, Ministerul de Agricultură și Domenii nu dispune de organe spe-

cială decât pentru puține din ele, cum sunt fânețele de la Cluj și din Bucovina. Restul rămân în seama organelor ministerului în fruntea cărora sunt silvicultorii. Și nici nu poate fi altfel, atunci când este vorba de pădure și de vietățile legate de ea.

De aceea să căutăm a da toată atenția cuvenită acestor monumente naturale, fiecare în cadrul lui de activitate, urmând să veghem la conservarea lor în perfectă stare, ferindule de orice încălcare care ar deturna de la scopul urmărit prin rezervarea lor, urmărind și sancționând pe infractori.

Soarta monumentelor naturii este în mâinile noastre. Să ne facem datoria de a le apăra.

Naturschutz.

Les monuments de la nature.

Depuis quelques années le problème de la conservation des monuments de la nature préoccupe, comme d'ailleurs partout dans le monde, aussi les hommes de science de Roumanie. On a commencé même en à réserver, ici et là, en appliquant les dispositions d'une loi spéciale votée par le parlement en 1930.

Les forestiers ont un grand rôle à remplir dans la protection de ces monuments, car la plupart de ceux derniers se trouve dans la forêt. C'est pour cela que la revue a mis ce problème à l'ordre du jour. La rédaction a reçu 5 articles, dont voici les idées qui dominent.

Mr. D. Lințea, savant ornithologue, adresse aux forestiers un appel de protéger les oiseaux et surtout ceux qui sont devenus rares. Quelques uns ont été déjà déclarés comme monuments de la nature, soit: *Gypaetus barbatus aureus*, *Neophron percnopterus percnopterus*, *Gyps fulvus fulvus*, *Aegyptus monachus*, *Egretta alba L.*, *Egretta garzetta garzetta L.*, *Pelecanus onocrotalus*, les femelles d'*Otis tarda tarda L.*, celles de *Tetrao urogallus urogallus*, les oeufs d'*Aquila chrysaetus* et de *Corvus corax*.

L'auteur recommande de maintenir tous les grands arbres qui portent des nids, de conserver intacts des surfaces appréciables d'anciens roseaux, les grottes et d'autres endroits utilisés par les oiseaux pour pondre.

Mr. F. Szakmáry, après quelques considérations faites sur le mouvement d'opinion publique de Banat pour la protection des raretés de la nature, propose de réserver les derniers chênes pédonculés, âgés de 300—400 ans, situés dans les vastes régions inondables du Banat.

Mr. S. Pascovschi croit qu'il est absolument nécessaire de créer, parmi les forestiers, un esprit conservateur protecteur.

Mr. I. Pető, fait un succinct mais complet historique des parcs nationaux du monde.

Enfin, Mr. T. H. Crivăț, expose les dispositions de la loi roumaine sur les monuments de la nature et les réservations déjà déclarées.

C R O N I C A

ASOCIAȚIA PRESEI PERIODICE ROMÂNE.

A trecut aproape neobservată, informația de acum mai bine de un an, privitoare la constituirea asociației presei periodice române. Nu s'a făcut șgomot în juru-i. Și cine era s-o facă? Presa cotidiană? Nu o privea.

Dar asociația noastră — putem spune «a noastră» căci privește direct și această revistă — a căutat ca și fără tăraoi să se consolideze și să lucreze în sensul programului ce și-a propus.

Program? Se plânge această presă de lipsa de ocrotire din partea celor ce o acordă celei cotidiene. Și de ce ar fi ea cea oropsită? Pentru că, ne având tirajul mare al ziarelor și neutilizând de anumite «maniere», nu inspiră teamă celor ce au pâinea și cuțitul? Suntem și noi de părere că autoritatea de stat este nedreaptă atunci când nu acordă bunăvoință și presei periodice, căci și aceasta-și are rolul ei — mare rol — în mișcarea culturală și națională a țării noastre. Această presă are cu atât mai mult drept la ocrotire, cu cât lupă cu mai multe greutate: apare în format mai bogat și se adresează la un număr de cititori mai mic; deci are posibilități reduse de a-și scoate cheltuelile.

Se prea poate ca această lipsă de ocrotire din partea statului să se datorească și lipsei spiritului de asociere, care a fost remarcat de altfel, chiar de inițiatorii acestei proaspete asociații.

Odată constituită, asociația a pornit la luptă — cu greutatele începutului (lipsă de local, de fonduri, etc.), și cu cei cari nu vor să înțeleagă că această presă — își are drepturile, egale sau paralele cu cea cotidiană.

Pentru ca reușita să-l fie cât mai repede și mai completă se cere însă ca în jurul ei să se strângă cât mai multe publicații periodice și câți mai mulți din colaboratorii lor.

Sediul Asociației se află în Bul. Cpt. aviator Craiu Nr. 13 București III, în localul revistei «Satul», unde toți cei ce vor, pot cere informații asupra condițiilor de admitere în Asociație.

Conferință despre cadastrarea țării, la radio.

Problema cadastrării țării a fost răscolită din nou în anul acesta. Era necesar să se întreprindă o mișcare care să atragă luarea aminte a conducătorilor

acestei țări și a opiniei publice asupra acestei probleme ce interesează într-un așa de mare grad și statul și particularii. Era nevoie de această mișcare de «luminare», căci deși exista, de câțiva ani, o lege privitoare la cadastrarea țării, ea nu a putut fi pusă în aplicare, pentru motivul că nu s'au dat fondurile necesare. Cadastrarea țării, este o lucrare de vaste proporții, care cere muncă metodică și susținută de ani de zile în șir; ea nu se poate face fără fonduri. Guvernării noastre vor să facă lucruri mari fără ca să dea bani. Ceea ce, de cele mai multe ori nu este cu puțință. Cel mult se poate face șgomot, de fațadă, pentru cei ce trebuie să fie amețiți de o anumită activitate de guvernământ. Pentru cei ce știu însă ceea ce înseamnă cadastrare, lucrul nu este cu puțință.

A hotărât deci asociația inginerilor cadastrali — în care activează și o seamă de ingineri silvici dedicați acestei preocupări — să folosească toate căile pentru a face lumea să știe ce este o lucrare de cadastrare și ce se cere pentru realizarea ei.

Luminarea pe calea conferințelor și mai ales a celor rostite la radio este unul din mijloacele cele mai utilizate.

Am putut astfel asculta pe d-l Ing. silvic D. Ciurileanu vorbind în acest sens. Cadastrul — a spus d-sa — înseamnă inventarierea tuturor proprietăților unei comune pe baza unui plan și a unui registru în care sunt trecute toate datele referitoare la situația, înfînderea, valoarea și stăpânirea fiecărei proprietăți. Pe cadastru îl preocupă în primul rând pământul. El nu este un organ static, din contră, printr'o veșnică mișcare, el ține evidența trecerii pământului din mână în mână. Incepând cu propria lui avere, statul nu mai poate amâna inventarierea, prin cadastru, singurul care poate să asigure acestei averi, care este solul însuși: conținutul, valoarea și prin aceasta productivitatea maximă. Cadastrul consolidează proprietatea, garantându-i realitatea și drepturile în orice moment, iar ca consecință înlesnește tranzacțiile de proprietate. D-l Ciurileanu arată apoi folosul moral și social al cadastrului. El aduce buna înțelegere între lumea satelor și cinstea. Cadastrul dă garanția hotarelor de proprietate, înlăturând neînțelegerile și deci procesele. Cadastrul înlesnește apoi cea mai echitabilă repartizare a impozitelor, după venitul real al proprietății, evitând astfel evaziunile fiscale. În feul acesta se capătă încrederea contribuabilului în imparțialitatea statului, care poate stărpi orice abuz. În sfârșit, planurile precise realizate de cadastru pot folosi la întocmirea proiectelor de drumuri, căi ferate, canale, împăduriri, etc.

D-sa arată că în țara noastră există deja cadastru pentru provinciile de dincolo de Carpați. Și acolo însă s'a rămas în urmă cu anumite «puneri la zi». Pentru restul țării nu avem decât o cantitate de material cadastral, realizat prin aplicarea reformei agrare. Se citează la 11 milioane ha. terenuri măsurate cu aceeași ocazie. În Cadrilater avem și comasarea proprietății.

Se pare că acțiunea inginerilor cadastrali nu a rămas fără efect. Aflăm astfel că s'ar fi întocmit un «decret lege» care dă puțință să se pornească la lucru cu nădejde.

Separare de patrimoniu.

Nu știu dacă ceea ce am citit într'unul din ziarele din Capitală (Curentul 145-937) va fi sau nu adevărat, sau dacă măsura, odată luată, se va și duce la bun sfârșit. Este vorba de o decizie emanată dela Ministerul de Agricultură și Domenii pentru separarea patrimoniului Capsului de acela al Paridului, în regiunea inundabilă a Dunării.

Dacă se va putea realiza, va fi mare lucru. Noi zicem numai «dacă», întrucât după știința noastră, asemenea decizii s'au mai dat, fără să se fi pus în aplicare.

Ne temem că și această decizie va avea soarta celor ce au procedat-o. Avem motive să credem că va fi așa.

At. Har.

LEGEA MODIFICATOARE A ART. 27 DIN LEGEA AMELIORĂRII TERENURILOR DEGRADATE.

Art. unic. — Art. 27 al legii pentru ameliorarea terenurilor degradate se redactează și se completează în modul următor:

«Pentru efectuarea lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate și crearea de păduri în regiunile unde lipsesc, Direcțiunea ameliorării terenurilor degradate și pădurilor administrate de Stat din Ministerul Agriculturii și Domeniilor va dispune de următorul fond de ameliorare format din :

1. Amenzile încasate de Stat, conform art. 12 din legea de reglementarea cumpărării de păduri destinate exploatării 1921;
2. Amenzile prevăzute în art. 14 al codului silvic din 1910;
3. Amenzile provenite din delictele și contravențiunile silvice, precum și toate sumele provenite din confiscări și din despăgubirile la care au renunțat părțile, convenite Ministerului Agriculturii și Domeniilor, potrivit legilor speciale, care, prin derogare dela art. 57 din codul penal, nu se mai varsă la fondul special al amenzilor.

Prin derogare dela art. 53 din codul penal, toate muncile pentru amenzile corecționale, datorate din delictes și contravenții silvice, se vor executa exclusiv pentru lucrări de ameliorarea terenurilor degradate, pepiniere silvice și orice alte lucrări pentru împăduriri, sub directa supraveghere a organelor silvice:

4. Toate sumele prevăzute în tranzacțiuni încheiate în baza art. 90 codul silvic din 1910;
5. Toate garanțiile de regenerare depuse pentru păduri, aparținând oricăror proprietari, care în timpul exploatărilor, sau după terminarea exploatării, au fost expropriate sau transformate în pășuni comunale, sau pășuni comuna'e împădurite, conform legilor agrare în vigoare, cu excepția cauțiunilor convenite pentru porțiunile în care s'a făcut împădurirea completă prin proprietari sau exploataori, până la momentul exproprierii adică, la data hotărârii primei instanțe de fond.

În cazul în care exploatareii pădurilor transformate în islazuri comunale posterior aprobării regulamentului de exploatare sau amenajamentului pădurii, consimt și execută plantațiuni în localități ce li se vor indica de Ministerul de Domenii, pe egală suprafață cu aceea ce erau obligați a face în pădurile expropriate, Ministerul va dispune — după recepția lucrărilor — eliberarea garanțiilor ce aveau depuse, precum și eventuala plată a cheltuielilor suplimentare ce li s'au cauzat prin această schimbare de localitate, calculată din diferența de cost rezultată după devizele întocmite de personalul silvic al Statului.

Termenul de răspuns al acceptării executării plantațiilor va fi de 30 zile dela data încunoștințării prin scrisoare recomandată oficială; în caz de neprimire a răspunsului afirmativ în termen, se va considera că exploatareii nu consimte la executarea plantațiilor și garanțiile ce ar avea depuse se vor utiliza de Stat la lucrări de ameliorare a terenurilor acolo unde va găsi necesar;

6. Subvențiile înscrise în bugetele Ministerelor și Prefecturilor;

7. Contribuțiile și subvențiile comunelor, județelor și Camerelor de Agricultură;

8. Contribuția în natură a tuturor celor interesați la aceste lucrări: proprietarii respectivi, locuitorii satelor ce trag foloase directe sau indirecte după urma ameliorărilor sau instituțiilor ale căror lucrări (drumuri, poduri, căi ferate, construcții, etc.), beneficiază de avantajele ameliorărilor.

9. Sumele provenite din infracțiuni la dispozițiunile prezentei legi;

10. O cotă de 1% asupra valorii materialului vândut de C. A. P. S. sau lucrat în dijma, care va fi suportată de cumpărătorii sau dijmași.

Veniturile prevăzute la punctele: 1, 2, 3, 4, 11 și 12 se urmăresc și se încasează de administrațiile financiare care le varsă la Banca Națională pe seama Ministerului de Domenii, Direcția ameliorărilor și pădurilor particulare administrate de Stat, iar acelea prevăzute la punctele 5, 6, 7, 8 și 10 se depun direct la Banca Națională în acelaș cont.

Fondul înființat prin această lege, depeș în cont la Banca Națională, se va administra de Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin Direcția ameliorării pădurilor administrate de Stat.

Acest fond se va folosi exclusiv pentru scopul pentru care a fost creat și înscrindur-se anual în buget veniturile și cheltuielile lui sub un articol special.

Sumele rămase disponibil la Banca Națională, la închiderea exercițiului, vor fi întrebuințate în exercițiul următor în același scop prin credite deschise de Ministerul Finanțelor conform legii asupra contabilității publice.

.....

Această lege s'a votat :

de Adunarea Deputaților în ședința dela 19 Martie 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de una sută patrusprezece voturi.

de Senat în ședința dela 20 Martie anul 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de șaptezeci și unu voturi;

și s'a publicat în «Monitorul Oficial» Nr. 76 din 1 Aprilie 1937.

AL III-lea CONGRES INTERNAȚIONAL AL CARBONULUI CARBURANT

Scopul și organizația generală.

Al 3-lea Congres Internațional al Carbonului Carburant se va ține la Roma la 10—13 Septembrie a. c. El are ca scop studiul și discutarea tuturor chestiunilor științifice, tehnice, economice, industriale, comerciale și legislative relativ la utilizarea carbonului, atât cât ar fi capabil de a fi utilizat drept carburant de înlocuire sau component al carburanților de înlocuire.

Cadru general al lucrărilor Congresului e împărțit în 5 secțiuni:

● PRIMA SECȚIUNE. — Carburanți de înlocuire solizi.

Studiul, clasificarea, protecția, conservarea și reînnoirea rezervelor carbonifere (lemn, turbă, lignit, cărbune fosil, reziduri industriale sau agricole de orice natură), utilizabile pentru producerea carburanților solizi; producerea lor industrială. Aglomerate cu bază de carbon.

Procedeul de gazeificare a combustibililor solizi și caracteristica gazelor astfel produse. Studiul motoarelor ce se alimentează cu gazogene. Gazogene fixe, mobile, transportabile.

Aplicațiunea gazogenelor la auto-tracțiune și la navigațiune. Aplicațiunile agricole ale gazogenului. Unificarea organelor gazogenelor și a combustibililor pentru gazogen. Organizarea aprovizionării cu combustibile a gazogenelor.

A DOUA SECȚIUNE. — Carburanți de înlocuire lichizi.

Materii prime utilizabile direct drept carburanți de înlocuire sau sub formă de componenți ai amestecurilor combustibile (alcooli, eteri, benzol, uleiuri vegetale, de sist. de roci asfaltice, etc., etc.). Carburanți lichizi de sinteză sau hidrogenare.

Transformarea motoarelor pentru întrebuințarea combustibililor speciali. Aparate pentru utilizarea combustibililor lichizi și amestecurilor.

Organizarea producțiunii și a depozitelor de carburanți lichizi de înlocuire.

A III-a SECȚIUNE. — Carburanți de înlocuire gazoși.

Studiul, clasificarea, protecția și utilizarea gazelor combustibile naturale. Producerea sintetică a gazelor combustibile.

Caracteristicile tehnice ale gazelor combustibile.

Stațiuni de compresiune. Rezervoare pentru transportul gazelor comprimate.

Aranjarea acestor rezervoare (butelii) pe șasiul vehiculelor.

Aparate pentru utilizarea gazelor comprimate drept carburanți.

Producerea fazelor carbonatate pe vehicule cu ajutorul aparatelor speciale.

Amestecuri combustibile lichide și gazoase.

Modificările ce trebuiesc făcute motoarelor pentru a funcționa cu gaz carburant.

A IV-a SECȚIUNE. — Aplicațiuni coloniale ale carburanților de înlocuire.

Studiul mijloacelor de producere și tilizare a carburanților de înlocuire solizi, lichizi și gazoși în colonii.

Materii prime locale.

Constituirea centrelor de producțiune, formarea depozitelor, distribuirea transportul, reprovizionarea.

Alimentarea cu ajutorul carburanților de înlocuire a motoarelor pentru instalațiuni fixe ale centralelor electrogene pentru farurile navigațiunii aeriene, instalațiuni radio-telegrafice și pentru întrebuințări agricole sau industriale. Iluminarea electrică a reședințelor și a satelor cu ajutorul a mici centrale cu gazogen sau carburanți de înlocuire lichizi.

Aplicațiuni ale gazogenelor sau a carburanților de înlocuire lichizi la vehicule și la navigațiuni.

A V-a SECȚIUNE. — Statistica și legislația.

Documentarea internațională asupra distribuirei și disponibilității de materii prime apte de a fi utilizate drept carburanți de înlocuire sau pentru a produce astfel de carburanți.

Rezultatele probelor, experiențelor și concursurilor pentru motoare sau auto-vehicule alimentate cu carburanți de înlocuire.

Dispozițiunile legislative în vigoare la diferite națiuni pentru a favoriza producerea și întrebuințarea carburanților de înlocuire.

Chestiuni economice privind producerea și întrebuințarea carburanților de înlocuire.

Din Regulamentul congresului desprindem :

Congresul are ca scop studiul în comun, teoretic și practic al carbonului carburant sub toate formele sale și discutarea tuturor chestiunilor științifice, tehnice, economice și legislative relativ la el. Se înțelege prin «Carbon carburant» cărbunele de origine vegetală sau minerală, considerat ca apt de a produce (singur sau combinat cu alte elemente) o energie termo-dinamică.

Chestiunile principale, de care trebuie să se ocupe Congresul, sunt :

1) Cărbunele de origine vegetală sau minerală;

2) Studiul carburanților naționali și coloniali capabili de a înlocui carburanți lichizi importați.

Comunicările pot fi trimise până la 31 Iulie a. c. Secretariatului general al Congresului. Ele trebuie să îndeplinească condițiunile următoare

a) A fi inedite.

b) Să trateze complet sau cel puțin în parte unul din subiectele cuprinse în programul Congresului.

c) Furnizarea și culegerea de date științifice precise sau de dări de seamă a experiențelor sau încercărilor metodice.

Memorii care se limitează a descrie numai aparate sau procedee industriale, nu se vor admite în principiu.

d) Nu trebuiesc să depășească 20 pagini dactilografiate normal. Fiecare autor nu va putea să se înscrie decât maximum pentru două comunicări.

e) Comunicările și rapoartele redactate într-una din limbile admise (italiana, franceza, engleza, germana) trebuiesc să fie însoțite de un rezumant făcut într-una din aceste limbi. Rezumatul nu trebuie să cuprindă mai mult de 300 cuvinte.

Pentru toate sau pentru o parte din chestiunile înscrise în program. Comitetul Organizator al Congresului va putea numi un raportor.

Rapoartele raportorilor ca și comunicările vor fi tipărite și distribuite în aceleași condițiuni ca și comunicările. Ele nu exclud deloc comunicările asupra acelorăși subiecte.

Comunicările și rapoartele, cum și dările de seamă ale ședințelor Congresului, vor fi publicate în extenso, sau în rezumat după Congres. Ele pot constitui obiectul unuia sau mai multor numere ordinare sau speciale ale revistei: «L'Energia Termica», organul oficial al Comitetului Internațional Permanent al Carbonului Carburant.

Autorii, afară de scuze valabile, trebuiesc să prezinte ei comunicările și rapoartele lor sau să fie reprezentanți de o persoană calificată, aptă a răspunde la întrebările Congresiștilor în cursul discuțiilor.

Dacă comunicările comportă filme, proiecțiuni, tablouri, desemnuri, mostre de prezentat în ședință, autorii vor avea grijă să le anunțe, odată cu trimiterea textului comunicării lor și să indice natura materialului de cari ar putea avea nevoie. Toate documentele de această natură (desemne, clișee, tablouri, etc.) trebuiesc să parvină Comitetului Organizator, dacă este posibil, împreună cu manuscrisul, înainte de 15 August.

Manuscrisele, comunicările și rapoartele vor rămâne proprietatea Comitetului Organizator pentru publicare și pentru oricare alt scop.

Congresul ține ședințele sale la Roma dela 10—13 Septemvrie 1937. Programul detaliat se va comunica înainte de 15 August.

Inginer Nicolae Nedelcovici

M E R C U R I A L E

ACALMIE PE PIAȚA INTERNAȚIONALĂ A LEMNULUI

Am arătat în cronicile precedente că piața lemnului european a devenit foarte activă, datorită reducerii vo'umului de lemnărie exportată de țările producătoare, în timp ce economia mondială încerca un reviriment puternic, manifestat prin mărirea bruscă a consumului general.

Sub imperiul preocupărilor războinice, în toate statele europene a luat ființă și s'a dezvoltat industria înarmărilor, care reclamă cantități masive de materii prime, între cari și lemnul.

Cererile crescânde ale cursului intern cât și preocuparea creerii de stocuri în vederea unui război, au provocat creșterea prețurilor materialelor lemnoase. ce s'a început în toamna anului 1935 și s'a continuat neîntrerupt până în primăvara acestui an, rămând constant în lunile Mai și Iunie a. c.

În prezent nu se mai fac noi angajamente.

Țările exportatoare se mărginesc să lichideze cantitățile de lemnărie angajate, pentru a se pregăti în toamnă în vederea campaniei noului an 1938.

În general, ne găsim într'o perioadă de acalmie generală, când țările importatoare nu mai necesită noi cantități de lemnărie, având de lichidat partizile depozitate încă din primăvară, în timp ce țările exportatoare nu dispun de nici un fel de rezerve în stocurile fabricelor de cherestea.

După relatările mercurialelor internaționale, piața lemnului va continua să fie calmă cel puțin până la sfârșitul lunii August, când va fi reanimată de cererile obișnuite ale țărilor importatoare.

PREȚURILE SUNT STAȚIONARE.

În lunile Mai-Iunie, navlurile intercontinentale au încercat majorări până la 40% față de navlurile cotate în aceeași perioadă din anul 1936. Majorarea bruscă a navlurilor a avut repercursiuni asupra prețului de prevenire FOB porturile de încărcare, deoarece prețurile CIF, porturile de destinație nu au putut fi majorate.

Navlurile în Baltica, pentru distanța Danzig—Gdînya—Anglia au fost majorate cu 1£/standar, cea ce a provocat căderea prețurilor lemnului alb — calitatea U. \$ — dela 14.10£/standard la 13.10£/standard.

Desigur că prețurile ar fi continuat să scadă, dacă exportatorii polonezi n'ar fi căzut de acord să se abțină de la cruce export de lemnărie dacă nu se pot obține minimum 13.10 £/standard pentru cheresteaua de rășinoase predată FOB Danzig sau Gdinya.

În cursul lunii Iulie piața navlurilor a cedat, și prețurile cherestelei devin din nou ferme.

În bazinul mediteranean, importațiunile de lemnărie se continuă cu aceeași intensitate ca și în primăvară, deși desfacerea în detalii este redusă, în special pe piața egipteană.

Perspectivile viitorului sunt foarte favorabile, în special în Anglia. Nevoile sunt mari și continuă să crească. Nivelul prețurilor a trecut de stadiul critic, imediat ce marile cantități cumpărate de importatori au fost debarcate și stocate în depozitele de engros.

Expansiunea industrială din Belgia, Anglia, Olanda și Germania, va mări considerabil nevoile normale și se așteaptă ca în toamnă să se mărească și mai mult activitatea pieții lemnului european.

PIAȚA LEMNULUI ROMANESC.

Reducerea livrărilor de lemnărie pentru Anglia și lipsa cererilor engleze, a provocat oarecare nervozitate între importatorii sirieni și egipteni, cari s'au abținut în ultimele săptămâni de a mai angaja noi partide de cherestea.

Cu toată depresiunea provocată superficial de importatori și unii intermediari, prețurile cherestelei de rășinoase se mențin la nivelul maxim atins în lunile Aprilie—Mai.

S'au vândut în Bucovina câteva partide mici de cherestea inferioară cu 100% brad, iar prețul de 1050 lei/m³ franco vag, stația de încărcare, față de 1150 lei/m³ cât se cere pentru marfa curentă de molid.

Dacă s'au redus într-o mică măsură expedițiile de lemnărie peste graniță, în schimb consumul nostru intern necesită cantități importante de lemnărie, chiar la prețuri superioare celor obținute fob sau ab graniță.

Lemnul rotund de rășinoase a marcat o ușoară majorare, văzându-se cu 700—750 lei/s ab schela gura Siretului față de 630—660 lei/s cât a costat în Mai-Iunie a. c.

Dacă luăm în considerație perspectivele frumoase ale recoltei de cereale, trebuie să avem toată siguranța unor cereri masive de lemnărie pentru toamnă, când prețurile vor suferi majorări pronunțate.

Subliniem cererile apreciale pentru tâmplărie și marfă bună de rășinoase, ce sunt căutate în acest sezon de piața internă.

Dăm prețurile pentru câteva sortimente de cherestea, la baza de 24 m/m. marfă lată, valabile de 1 Iulie a. c. pe piața internă (Buzău):

	3—3,50 m	4—6 m.
Ausschusreine	2250 lei/m ³	2500 lei/m ³
Tombant (I—III-a)	2150 „	2400 „
cl. IV-a	1800 „	1900 „
cl. V-a	1550 „	1650 „
căntar cubat	1450 „	1450 „
tocuri tombant	2500 „	2500 „
cl. IVa-	2100 „	2100 „
șipci	1400 „	1400 „
cioplitură de brad 10/12—15/8 cu 3—7 m.	1275 „	1275 „
„ „ „ 7—12 „	1400 „	1400 „

Sortarea cherestelei de rășinoase se face după normele ce au fost în vigoare în perioada 1919—1928. Fabricile de cherestea, ce-au urmărit evoluția pieții lemnului și au adoptat noua sortare, au ajuns să nu mai producă cl. VI-a, decât în cantități foarte reduse, în timp ce alte fabrici au continuat cu vechea sortare.

Piața lemnelor de foc.

În toamna și iarna anului 1936/37 s'au tăiat în general numai parchetele curente, și poate nu toate, din cauza greutăților de exploatare produse de căderea zăpezilor în cantități foarte mari.

Lemnele de foc provenite din defrișarea pădurilor afectate culturilor agricole sau islazurilor comunale, s'au desfăcut integral în anii precedenți.

Stocurile de lemne din anii precedenți au fost desfăcute și consumate în întregime în iarna 1936/37.

Cantitățile de lemne de foc necesare pentru aprovizionarea populației, sunt destul de reduse în acest an, din care cauză prețurile lemnelor de foc au tendința de a fi majorate cu 20—25% față de anul trecut.

Prețurile curente ale lemnelor de foc pe pietele Galați și Brăila sunt următoarele:

fag cl. I-a	6100 Lei/10 tone ab cheiul Dunării
stejar „ „	6000—6200 „ „ „ „
salcâm 2 m.	6000—6100 „ „ „ „
„ 4 m.	7000—7200 „ „ „ „
salcie	3300—3400 „ „ „ „
tei	3800—3900 „ „ „ „

Pentru lemnele vândute din depozite, prețurile de mai sus se majorează cu 200—400 lei/10 tone.

Dela 1 August a. c., urmând a intra în vigoare tariful general C. F. R. pentru transportul lemnelor de foc, prețurile lemnelor de foc se vor urca cu diferența de fract (300—600 lei/10 tone).

După aprecierile vechilor negustori, lemnele de foc se vor vinde în iarna 1937/38 cu 8500—9500 lei/10 tone tăiate și transportate la domiciliu.

În general, piața cherestelei de rășinoase, calmă pentru moment, promite să fie foarte activă în toamnă, și prețurile vor suferi ușoare urcări.

Lemnele de foc se vor vinde la prețuri din ce în ce mai mari, fiindcă cererile populației vor fi mai mari decât disponibilitățile pieței.

V. C. Filip.

C I B

COMUNICAT PENTRU PRESĂ.

Viena, 12 Iunie 1937

Au apărut «Buletinul lunar de statistică» și «Informațiunile economice» publicate de Comitetul Internațional al lemnului. Din acestea aflăm că în cursul lunii Mai, situația târgului mondial al lemnului n'a suferit modificări importante în raport cu luna precedentă. Piața rămâne foarte calmă.

Înainte de 1 Iunie, mai mult de 3/4 din contingentul total al exportului țărilor cari aparțin ETEC-ului, au fost vândute. Vânzările au astfel un avans de circa 3 luni și exportatorii pot aștepta liniștiți dezvoltarea situației economice. Sezonul pentru încărcarea lemnului dela Nord, din statele baltice și Polonia, a început. Este de prevăzut că depozitele principalelor țări importatoare vor fi supra încărcate într'o perioadă trecătoare. Dificultățile cari vor rezulta de aici par a fi ușor dominate, întrucât nevoile principalelor țări importatoare și în particular ale Angliei, rămân foarte mari, din această cauză importatorii sunt optimiști.

În plus, «Informațiile economice», bazându-se pe statistică, dau o vedere generală foarte completă asupra dezvoltării piețelor în toate țările importatoare-pentru producția și consumul lemnului.

Exportul diferitelor țări este următorul:

A p r i l i e 1 9 3 7

Țări de origină	Export total m ³	Din care export de lem moale în cherestea și raboțat. (cu- prinse și părțile de lăzi)	
		în m ³	în standarzi
Norvegia	23.733	16.226	3.473
Suedia	152.231	101.167	21.654
Finlanda	98.831	72.028	15.417
U. R. S. S.	176.520	61.568	13.178
Estonia	8.912	2.635	564
Letonia	112.864	79.840	17.089
Lituania	23.881	11.096	2.375
Polonia	303.991	175.915	37.653
Cehoslovacia	156.489	39.955	8.552
Austria	258.624	126.037	26.977
Jugoslavia	161.439	83.404	17.852
România	139.944	91.356	19.554
Total	1.697.459	861.228	184.338

Viena 15. VI. 1937

(Extras din statistica oficială a Cîbului. Cifre detaliate a se vedea în Bul. Nr. 1/937. Seria B).

E x p o r t u l m o n d i a l î n l e m n

Ianuarie—Martie 1937

Țara de origină	Export total m ³	Din care rășinoase (cherestea și rabotată)	
		în m ³	în standarzi
Canada . .	2.064.607	1.094.047	234.171
Statele Unite.	928.548	486.030	104.030
Europa . .	3.481.397	1.932.355	413.603
Total	6.474.552	3.512.432	751.804

C. I. B.

C O M U N I C A T D E P R E S A

13 Iulie 1937

Din Buletinul lunar de statistică și «Informațiunile economice» publicate de Comitetul Internațional al lemnului, aflăm că situația târgului mondial de lemn a continuat a fi calmă în luna Iunie. Totuși se remarcă că în țările occidentale afacerile între importatori și detaiștii au fost mai importante de cât în luna precedentă și că prețurile de revindere au urcat ușor.

Cățiva importatori continuă să considere târgul lemnului cu pesimism, totuși numeroase semne ale unei noi activități a târgului trebuiesc semnalate. Considerând marile cantități de lemn utilizate în cea mai mare parte a țărilor și rapida mărire a vânzărilor importatorilor, se poate aștepta ca cererea care scăzuse momentan, după urcarea din primăvară, să fie în curând mai activă.

Bazându-se pe statistică, «Informațiunile economice» dau o vedere detaliată asupra dezvoltării târgurilor în toate țările producătoare și consumatoare importante.

Exportul diferitelor țări este următorul:

M a i 1 9 3 7

Țări de origină	Export total în m ³	Din care exportul cherestelei de lemn moale și rindeluit (și părțile de lăzi)	
		în m ³	în standarzi
Norvegia	23.691	17.135	3.668
Suedia	394.198	298.406	63.871
Finlanda	431.365	193.302	41.375
U. R. S. S.	941.703	371.634	79.545
Estonia	21.458	7.150	1.530

Letonia	187.835	65.656	14.053
Lituania	46.256	17.599	3.767
Polonia	220.818	116.993	25.041
Cehoslovacia	166.636	55.140	11.802
Austria	294.242	136.904	29.303
Jugoslavia	138.042	77.973	16.689
România	182.674	125.058	26.767
Total :	3.048.918	1.482.950	317.411

C. I. B.

Comunicat de presă

14 Iulie 1937.

Secretariatul celei de a 3-a Conferință internațională pentru utilizarea lemnului care va avea loc, cum se știe, sub patronajul guvernului francez la 26—28 Iulie la Paris, a preparat o întreagă documentare pentru această conferință. Prima din aceste comunicații conține rapoartele de activitate ale organizațiilor de revalorizarea lemnului din 24 țări. Acest document este foarte interesant, pentru că permite profanului să-și dea seama că o rețea completă de organizațiuni lucrează în toată lumea la dezvoltarea și ameliorarea utilizării lemnului. În ciuda aparențelor, diferențe fundamentale între condițiunile locale ale diferitelor țări, se poate totuși desprinde prin lectura acestor rapoarte că atât în Anglia cât și în Germania, în Elveția cât și în Polonia, în Indii cât și în Canada și în Australia, revalorizarea lemnului pune o serie de probleme foarte actuale cari cer să fie tratate sistematic. Din fericire azi este posibil să se afirme că organizațiuni competente tratează în mod eficace aceste probleme. Existența acestor organizațiuni de revalorizare în toate aceste țări este cu atât mai interesantă cu cât nu-i prea mult timp de când nu se atașa prea multă importanță chestiunii ameliorării, utilizării și că contrar altor mari industrii și materii prime, revalorizarea lemnului era lăsată la întâmplarea unei dezvoltări independente. O schimbare completă a acestor condițiuni nu s'a putut aduce decât prin creierea unor organizațiuni speciale și prin colaborarea lor internațională, reprezentată prin Comisiunea internațională pentru utilizat. Încet încet opinia publică trebuie să-și dea seama că lemnul este una din materiile prime cele mai importante și unul din esențialele materiale de construcție de cari dispune umanitatea. Se descoperă încet că lemnul ține al 4-lea loc în materiile prime, atât în valoare cât și în cantitate.

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 4, Aprilie, 1937.

A. de Philipps.

Il legno di Cedro dell'Atlante.

Lemnul de Cedru de Atlantic.

Autorul expune rezultatul unor cercetări experimentale asupra lemnului de Cedrus atlantica.

Nino Arietti.

Aspetti floristici del Bresciano.

Aspecte ale florei din Brescia.

După o scurtă descriere a configurației geofizice, autorul examinează foarte amănunțit flora caracteristică a provinciei Brescia.

Dott. Ing. Aldo Andreocci.

Opere de sistemazione sul rio Cengles in val Venosta.

Lucrări de sistematizare pe râul Cengles în valea Venosta.

Descrierea unor importante lucrări de corecțiune pe râul Cengles, torent alpin, afluent al râului Adige.

Silvano.

Pontenziamento di una industria montana.

Posibilitățile unei industrii alpine.

Autorul studiază posibilitățile dezvoltării unei industrii în zona muntoasă, care să producă esențele vegetale din ierburi, necesare consumului intern. Sunt date ca exemplu câteva realizări din această direcție.

Insemnări și note practice.

Viața forestieră externă.

Insemnări bibliografice.

Notițe și ecouri.

E. V.

BULLETIN DE LA SOCIÉTÉ CENTRALE FORESTIÈRE DE BELGIQUE.

Nr. 4-5, Aprilie-Mai, 1937.

M. Boudru.

La réserve naturelle dans les Hautes-Fagnes de Belgique.

Rezerva naturală în Hautes-Fagnes din Belgia.

Articolul, pe cât de vast pe atât și de complet, tratează pe larg chestiunea turbierelelor din regiunea înaltă a Belgiei. Capitoul I, cuprinde: geografia regiunii,

caracteristicile climatului, geologia, agrologie, izvoarele de apă. Capitolul II, care tratează despre «formațiunile vegetale și influențele lor», cuprinde turbării virgine, influența lor, turbărie asanată. Articolul se va continua.

R. Misson.

A quel age faut-il exploiter nos pressiers de Haute-Ardenne ?

La ce vârstă trebuie să exploatăm arboretele noastre de molift în Ardenii înalți ?

Un foarte interesant articol în care, după ce se face o largă discuție asupra diferitelor feluri de exploatabilități admise în întocmirea amenajamentelor, se trece la calcularea vârstei corespunzătoare pentru cazul arboretelor din Ardenii înalți.

Ab. B.

Le II-e congrès national du bois.

Al II-lea congres național al lemnului.

Dare de seamă asupra desbaterilor celui de al II-lea congres național al lemnului provocat de «Comitetul național de propagandă lemnului», din Belgia, care a avut loc la 13 și 14 Aprilie, la Heysel.

Ab. B.

Piața lemnului.

G. D.

Bibliografie.

Cronica forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES CENTRALBLATT.

Caietul 5, 1 Martie 1937.

Dr. Adalbert Ebner.

Die Forstbenutzung an der Pazifischen Küste.

Exploatarea pădurilor pe coasta Pacificului.

Pe baza literaturii americane din ultimii ani și folosind cele văzute la fața locului, autorul ne arată cum au mers exploatările pădurilor, în partea cea mai importantă a răspândirii lor, pe coasta Pacificului.

În mai puțin de o sută de ani s'a ajuns ca din uriașele păduri de duglas, sequoia... etc., azi, să mai rămână abia câteva parcuri, declarate naționale.

Cristoph Hoffmann.

Die Unterscheidung der stammrindend bewohnenden Weisstannenäläise Dreyfusia nüsslini C. B. (nordmannianac Eckt) und Dreyfusia piceae Ratz. auf Grund der Wachs ausscheidungen.

Deosebiriile dintre Dreyfusia nüsslini C. B. și Dreyfusia piceae Ratz. pe baza secreției de ceară.

Pentru deosebirea celor două specii de păduchi, autorul găsește că, ceara ce ele o produc este un criteriu suficient. Astfel la Dreyfusia nüsslini, ceara este în grămăjoare rotunde, mai compacte, pe când cea dela Dreyfusia piceae, au o formă neregulată și se găsește așezată linear pe scoarța arborelui.

Caietul 6, 15 Martie 1937.

Dr. E. Dönges, Dillenburg.
Georg Ludwig Hartig.

Câteva cuvinte despre marele silvicultor prusian, cu ocazia împlinirii a 100 ani dela moartea lui.

Cu această ocazie s'a ridicat la mormântul său din cimitirul Dorothea din Berlin, un monument demn de memoria lui.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der eingelenen Hilfspflanzen in den nordostbayerischen krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei — (Articolul continuă).

Ant. V. Răd.

JOURNAL OF FORESTRY. April 1937

Nr. 4.

Editorial

Invățământul forestier progresaază (3 pg.).

Se analizează (principal) condițiile actuale ale învățământului forestier în America, arătându-se (evolutiv) deficiențele lui și reliefându-se calitățile corpului profesoral, datorită cărora nivelul învățământului este tot mai ridicat.

W. Wa,ne Lobdell

Comisiunile de amenajament suedeze (6 pg.).

În ultimii 30 de ani Suedia a făcut

mari progrese în ceea ce privește dezvoltarea programului de amenajare a pădurilor sale. Pentru a se dovedi aceasta, se descrie: organizațiile statului și cele provinciale (pentru amenajament) și legislația care face posibilă aceste organizații. Desigur, în St. Unite nu este posibil să se introducă o organizație asemănătoare — întrucât Americanii cred că e mai eficientă organizația națională (federală) decât aceea descentralizată în fiecare Stat — dar pentru motive de orientare articolul își păstrează tot interesul.

Se face istoricul acestor comisii de amenajament, se dă schema organizațiilor, se arată resursele financiare de care dispun și lucrările efectuate, iar la urmă se face un mic rezumat al legislației respective.

S. R. Gevorkianz și William A. Duerf

O tabelă de creșteri pentru foioasele din N în Lake States (4 pg.).

Autorii au prelucrat recent o carte conținând tabele de creșteri pentru arboretele de foioase din Nord, în funcție de vârsta și diametrul mediu al arboretului principal; mai departe arată foioasele utilizării acestor tabele, în care scop tratează câteva exemple pentru a lămurii metoda de întreținere.

T. S. Coyle

Probleme de pedologie forestieră în platoul Piedmont (4 pg.).

Problemele cu privire la relațiile dintre caracteristicile solului și creșterea lemnului au reținut — până în timpul din urmă — numai sporadic atențiunea cercetătorilor din St. Unite. Chiar acum numai puțini s'au devotat cercetărilor

solurilor forestiere, luând în considerație relațiile dintre sol și pădure. Autorul expune lucrările efectuate în această direcție și arată folosul studiilor de relații (creștere — raport susținut — reîmpădurire) între factorii staționali.

E. J. Doney.

Tratamentul cu creozot în tankuri deschise a stâlpilor de pin (*Pinus echinata* și *P. taeda*) (4 pg.).

Se arată procedeul întreprins de Serviciul Forestier din Texas, care a reușit să obțină o pătrundere mai adâncă a creozotului în lemn și o diminuare a cantității de creozot absorbit, prin încălzirea materialului după tratamentul în baia rece.

F. H. Eyre și J. R. Neetzel

Aplicabilitatea metodei pe alese în pădurile de foioase din Nord (6 pg.).

Autorii arată rezultatele obținute în arboretele de foioase în care s'a aplicat metoda menționată.

Se face istoricul chestiunii, se descriu arboretele în care s'au făcut încercările, se expune metoda de tăiere, se arată regenerarea care a avut loc, creșterea, etc.

Henry Bull

Munca și instrumentele necesare pentru elagarea pinului palustris (*Longleaf pine*) (6 pg.).

Pentru a se obține un procent mai ridicat de lemn de lucru într'o revoluție scurtă în arboretele de longleaf pine, este

necesar să se intervină cu lucrări de elagaj artificiali. În acest articol, autorul descrie eficacitatea diferitelor instrumente întreprinse și costul acestor lucrări, pentru a se compara cu eventualele creșteri în valoare ale lemnului.

R. F. Kroodsmā

Fixarea permanentă a dunelor de nisip în Michigan (7 pg.).

Nisipul sburător, e semnalat în multe părți ale St. Unite, unde cauzează adesea pagube considerabile. Autorul, — care are o mare experiență în materie de fixarea dunelor de nisip în Michigan, — descrie în detaliu metodele întreprinse și costul pentru fixarea dunelor de nisip mișcător. Articolul merită a fi citit în întregime. Pentru motive de curiozitate cităm deocamdată numai speciile întreprinse în lucrările de fixare: *Robinia pseudoacacia*, *Populus deltoides*, *Salix* sp. *Gleditsia triacanthos*, *Populus grandidentata*, *Populus alba*, *Juglans nigra*, *Rhus hirta*; iar dintre conifere: *Pinus ponderosa*, *P. sylvestris*, *P. rigida*, *P. resinosa*, *P. strobus*, *P. banksiana*, *P. virginiana*.

Henry I. Baldwin.

Un manual de protecție pentru (regiunea) NE. (4 pg.).

Se arată folosul unei mișcări, în genul cooperăției, în materie de protecția pădurilor în contra diferiților inamici (insecte, ciuperci) și unele rezultate obținute deja în acest sens.

A. F. Hough

Un studiu de regenerare naturală într'un arboret de tipul fag —

mesteacăn — arțar — Tsuga
(3 pg.).

Se publică rezultatele unor investigații întreprinse în Pennsylvania.

Hardy Shirley.

Semănăturile directe
in Lake States (8 pg.).

Intensa activitate de reimpădurire întreprinsă în ultimii ani de către Serviciile Federale și ale fiecărui Stat în parte au trezit interesul pentru întemeierea arboretelor prin semănături directe în crâng. Rezultatele cercetărilor începute încă din 1926 în Lake States și urmărite cu intensitate mai ales dela 1930 sunt de luat în considerație de toți cei angajați în asemenea lucrări de reimpădurire. În acest articol, se arată timpul potrivit pentru semănături, stațiunile în care se pot face acestea, pregătirea prealabilă a solului, speciile folosite în semănăturile directe, semănătura în sine, protecția și grija pentru suprafețele semănate, costul semănăturii, locul pe care-l ocupă semănătura în programul de reimpădurire, etc.

S. A. Wilde.

Intrebuințarea fertilizatorilor humici lichizi în pepinierile silvice (4½ pg.).

Rostul articolului este să atragă atenția silvicultorilor asupra unei metode simple și foarte eficiente pentru ajutarea creșterii pueților din pepinierele forestiere prin fertilizatori humici. Termenul este recent creat de pepinieriști și deși (poate) nu-i științific are totuși priză în lumea practiclenilor. Se arată prepararea acestui îngrășământ și rezultatele (cifrele) obținute cu el.

Perley Spaulding.

Estimarea timpului de când au murit (sau uscat) arborii, în Nord New England (2½ pg.).

Un studiu de botanică.

J. H. Stoeckeler și L. C. Baskin.

Discul scarificator
Denbigh.

O nouă metodă de tratare a semințelor (2 pg.).

Se descrie un tip nou de scarificator pus la îndemâna horticultorilor și pepinieriştilor. Se arată rezultatele obținute cu semințe de *Jenuperus* și *Crataegus*.

Oliver D. Diller

Umiditatea solului în timpul criticei peripade de regenerare în terenurile forestiere inerbate (3 pg.).

Se dau rezultatele studiilor făcute într'un sezon de observații. Deși încă neconcludente, permit totuși a se stabili anumite relațiuni relative la conținutul în umiditate al solului.

R. E. Trippensee

Desvoltarea și folosința pădurilor de Stat din New England în legătură cu vânatul (6 pg.).

Vânatul este acum aproape peste tot recunoscut a fi un produs al pădurii. Din cauza foarte marelui interes public pentru resursele vânatului, este foarte natural să se ivească «conflicte de opinie» cu privire la cea mai potrivită administrare a suprafeței păduroase.

Autorul arată că multe din aceste conflicte n'au nici o bază de realitate

și că foarte adesea o silvicultură bună creează condiții favorabile pentru vânat. Descrie în detaliu anumite practici forestiere care conduc la menținerea resurselor în vânat ale pădurii.

La recenzii, următoarele:

From Forest to Furniture. The Romance of Wood, by M. H. Sherwood.

The Colorado Forester. Forest service.

Oregon's Timber Taxation Problems and Recommendations toward their solution, — by C. V. Gallovey, E. B. Day, R. D. Moon, etc.

Methoden der experimentellen Untersuchung mykotropher Pflanzen, by Elias Melln.

A. Survey of Research in Forest Economics, by Subcommittee on Scope and Status of Research in Forest Economics.

1937 — Nr. 5.

Editorial.

O problemă de jurisdicțiune (2 pg.).

Pe marginea propunerilor Președintelui Chapman în legătură cu învățământul silvic din St. Unite și cu standardul cunoștințelor profesionale ale silvicultorilor din categoria «junior», redactorul șef al revistei discută ideea ridicării învățământului forestier, în cadrul a două axiome (să zicem): 1. Universitatea singură are dreptul să determine standardul învățământului pentru tinerii ei, iar 2. Un corp profesional are dreptul să determine calificările profesionale pentru membrii lui.

Concluzia este aceasta: silvicultorii sunt mai ales practicieni și trebuie să fie pregătiți pentru așa ceva, dar orice activitate practică își are rădăcinile înfipte

în învățământul teoretic și pentru o bună pregătire, mai multă «carte» nu strică.

H. H. Chapman

Reorganizarea și serviciul Forestier (7½ pg.).

De 32 de ani Serviciul Forestier servește Națiunea cu credință și distincție, în cadrele Ministerului de Agricultură, realizând mari progrese, în materie de conservarea (amenajarea) pădurilor. Acum, când lucrurile merg așa de bine, se face propunerea ca Serviciul Forestier să treacă la Ministerul de Interne. Aceasta implică însă fundamentale considerații de politică, scopuri și idealuri. E ceea ce discută președintele Chapman în prezentul articol.

Gifford Pinchot.

Draci bătrâni (vecni) în haine noi (3½ pg.).

Autorul, unul din pionierii silvicultorilor din America, face un istoric al Serviciului Silvic și arată că o încadrare a acestuia în Ministerul de Interne (chiar dacă s'ar numi după aceea Ministerul Conservațiunii) ar însemna să dea înapoi cu 32 de ani acest Serviciu care-și are rosturile lui bine definite în Ministerul de Agricultură.

Barrington Moore.

Desvoltarea cooperativelor forestiere (de vânzare) și silvicultura în Marea Britanie.

Producția indigenă de lemn în Marea Britanie deși este redusă, și nu acoperă prin urmare decât o mică parte din cererile pleței, se plasează totuși destul de greu (cauze: producția mică, neregulată, etc.).

De aceea, pentru a înlesni o vânzare mai bună pentru lemnul produs în patrie, proprietarii de păduri s'au organizat (voluntar) în asociații cooperatve și au putut astfel înregistra succese frumoase. Chestiunea prezintă interes pentru Americani, întrucât pentru proprietarii de ferme cu păduri problema se pune în condițiuni similare. Dar chiar pentru noi (în România) este interesant de văzut cum este considerată o cooperativă forestieră în Anglia (țara de origină a ideii de cooperatie), cu atât mai mult, cu cât la noi cooperativele forestiere au fost taxate drept «curiozități» în domeniul exploatărilor de păduri.

În articol se discută situația pădurilor proprietarilor particulari (din Anglia), caracterul producției lor, organizarea cooperativei lor, etc. iar la urmă se tratează și un exemplu de cooperativă forestieră din St. Unite.

T. T. Murphey.

Cooperative forestiere pentru vânzarea lemnului (3½ pg.).

Profesorul Murphey arată în acest articol cum se organizează o cooperativă a proprietarilor mici de păduri pentru a se rezolva problema vânzării lemnului, în condițiuni cât mai avantajoase pentru producător, pe piețele americane, așa de favorabile pentru consumatori.

Joseph S. Illick.

Progresele remarcabile ale silviculturii în statul New-York. (7 pg.).

«Conservațiunea» (amenajamentul) a făcut progrese surprinzătoare în statul New-York. Începând încă de acum 50 de ani și mai bine, când silvicultura abia

avea considerație, conceptul de conservațiune (amenajare) s'a lărgit treptat și a cuprins treptat nu numai pădurea ci și terenurile agricole, pescuitul, vânatul, apele și locurile de recreațiune. Autorul face un studiu detaliat al evoluției acestei idei de conservațiune în statul New-York, încât oricare este interesat într'o activitate de acest gen, poate găsi o înțelegere mai bună a recentelor progrese în materie de conservațiune în activitatea națională.

George M. Jemison.

Pierderea în greutate a lemnului din cauza vremii (2½ pg.).

Autorul discută pentru diferite cazuri pierderea în greutate a lemnului din cauza vremii rele. Concluzia e că pentru lemnul de foc, vremea rea e un factor practic nul.

T. Schantz Hansen.

Pagubele datorite furtunii în pădurea Cloquet (3 pg.).

În August 1934, a fost o puternică furtună în Minnesota de Nord. În Martie următor, o altă furtună însoțită de grindină s'a abătut pe aceeași suprafață. S'a făcut un studiu asupra pierderilor rezultate din aceste două furtuni. Concluzia: pe suprafețele mici, pagubele n'au fost mari, dar totalizate pe întreaga suprafață care a avut de suferit de pe urma furtunii, pagubele sunt simțitoare.

E. W. Tinker.

Locul pădurilor, amenajamentul și folosul lor în economia națională, agricultura și industria din Sud. (2½ pg.).

Desvoltarea industriei de celuloză pe o mare scară în Sud, a creat o mare problemă forestieră: aceea a menținerii resurselor lemnoase viitoare pentru toată industria de lemn și navală. După părerea autorului, dacă se urmează recomandățiunile silvice, se asigură viitorul tuturor acestor industrii. În acest sens analizează problema așa cum e înțeleasă de Serviciul forestier și arată cum poate fi rezolvată.

Thos. W. Alexander.

O analiză a raportului (făcut) asupra pădurii naționale de pe Muntele Alb (White Mountain ca un exemplu de amenajament cu foloase multiple (4 pg.).

Autorul susține că expansiunea politicii guvernamentale de achiziționare a pădurilor naționale este risipitoare. Folosește pădurea națională de pe White Mountain ca un exemplu pentru a desvolta această teză. Propune în schimb ca fondurile respective să fie afectate protecției pădurilor, fără deosebire de natura proprietății.

Philip W. Ayres.

Comentarii la articolul D-lui Alexander (3½ pg.).

După cum arată și titlul, o replică la articolul precedent. Se apără punctul de vedere al politicii guvernamentale.

Helen E. Hazard.

Plantele indicatoare pentru stațiunile pure de Pinus Strobus în partea Sudică din New Hampshire (9½ pg.).

În Europa, Cajander a folosit cu succes vegetația ierbacee ca indicator stațional.

În America s'a lucrat relativ puțin în acest domeniu. D-na Hazard a făcut un studiu detaliat pentru pădurea pură de Pinus Strobus din New Hampshire găsiind tipuri indicatoare ce pot fi folosite spre a determina fertilitatea naturală și tratamentul indicat (silvic) pentru suprafețele cu păduri P. strobus.

S. R. Gevorkiantz.

Apropierea arboretelor de foioase din Nord de starea normală (3 pg.).

Autorul arată posibilitatea de adaptare la condițiunile americane a metodei Prof. Gehrhardt.

A. A. Brown

Proiectarea căilor de transport în pădurile naționale din California de Nord pentru înlesnirea combaterii incendiilor (5½ pg.).

Combaterea focului în păduri este o problemă de mare anvergură în St. Unite și în special în California. În cadrul marilor lucrări de amenajare s'au proiectat drumuri pe traiectele cele mai accesibile la focurile cele mai amenințate altfel încât problema combaterii incendiilor să fie cât mai lesnicios rezolvată.

Se arată principiile de bază și procedeele întrebunțate pentru realizarea planurilor.

Dela «Briefer Articles and Notes» re-remarcăm articolul «O nouă metodă de tratare a semințelor de salcâm», semnat d-l Donald G. McKeever.

Pe lângă celelalte metode cunoscute (tratare cu apă caldă, în clocote, scarificarea mecanică, tratarea cu acid sulfuric

— scarificarea chimică —) pentru «forțarea» semințelor de salcâm, recomandă folosirea câtorva chimicale (xilen, ether, acetonă. etc.) care disolvă «ceara» care învelește semințele de salcâm. Dă un tablou cu rezultatele obținute, de unde se vede că întrebuițând metoda preconizată, se evită riscurile celorlalte metode de forțare.

*

La «corespondență» se poate vedea rezoluția adoptată de secțiunea forestieră a Societății Științifice din N.W., în Dec. 1936 și schimbul de scrisori între Președintele Chapman și Profesorii cari au redactat rezoluția (moțiunea) menționată cu privire la învățământul forestier din St. Unite.

Iunie 1937. Nr. 6.

Editorial.

Cazuri similare.

În legătură cu un raport, asupra învățământului ingineresc, al Președintelui Institutului Technologic din Masachussetts, adresat Universității John Hopkin, redactorul șef al lui Journal of Forestry discută posibilitatea și necesitatea de adaptare a învățământului silvic la noile cerințe și ale practicei și științei forestiere, susținând că nici o profesiune nu se poate înălța mult deasupra nivelului Instituțiilor care pregătesc pe viitorii membri ai acelei profesiuni.

Herbert Smith.

Henry Clepper (1 pg.).

O prezentare a noului secretar general al Societății Silviculturilor din St. Unite.

Ralph T. King.

Cultura cocoșului de munte gulerat (10 pg.).

Cocoșul de munte gulerat este cea mai importantă pasăre sălbatecă din pădurile regiunilor înalte din N. și E. Statelor Unite. Numărul poate fi mărit prin scăderea mortalității și creierea condițiilor favorabile de dezvoltare. În acest articol se arată care ar fi metodele propii de întrebuițat pentru atingerea acestui scop și se dovedește că ținându-se seama de ele în lucrările de amenajare nu se aduce nici un prejudiciu pădurilor.

S. O. Heiberg.

Ce este silvicultura?
(3 pg.).

În America este o criză a învățământului forestier, ca să zicem așa, întrucât se discută de mai multă vreme și cu apringere chestiunea minimumului de cunoștințe profesionale pe care trebuie să și le însușească din școală viitorii silvicultori. Autorul este de părere că orice reformă trebuie să aibă la bază o înțelegere clară a silviculturii în sine, și de aceea încearcă să lămurească ce este silvicultura, cu citate din literatura americană, germană și daneză.

J. W. Ferguson.

Folosirea terenului și protecția pădurii în S. W. Oregon. (3 pg.).

Problema plănuirii utilizării solului este relativ ușoară când nu se ivesc interese contrarii care să încurce lucrurile. În Oregon, însă, situația nu-i simplă, tocmai din cauza conflictelor datorite intereselor industriei și concepției dreptului de proprietate. Autorul arată cum s'ar putea rezolva problema în Oregon.

Joseph S. Illick.

Organizațiile adminis-

trative silvice de stat (5½ pg.).

Intr'un articol precedent (Nr. 5, 1937 J. O. Ft.) autorul a făcut un istoric al dezvoltării serviciului silvic din Statul New York. Acum descrie diferite tipuri de organizațiuni administrative pentru silvicultura de stat [«de Stat», spre deosebire de organizația «națională», «federală»], arătând avantajele și dezavantajele ei, dificultățile și momentele prielnice în adm. de stat. Redacția Revistei (J. o. F.) e de părere că orice reformă a serviciului silvic de stat va trebui să țină seamă și de documentatul studiu al d-lui Illick.

David T. Mason.

Educația unui silvicultor și ce se cere de la el (3 pg.).

Autorul vorbește pe scurt despre referatele prezentate și discuțiunile ocazionale în jurul problemei învățământului silvic, la Congresul anual al soc. științifice din NW.

H. H. Chapman,

Comentariul (2 pg.).

Câteva considerații în legătură cu ideile din articolul de mai sus al d-lui Mason.

W. G. Wahlenberg.

Pășunarea pădurilor și silvicultura din Sud (7 pg.).

Se discută eterna și universală problemă a pășunatului în păduri în legătură cu economia generală a țării.

Paul R. Kevin.

Importanța silviculturii particulare (4½ pg.).

Walker B. Tilley.

Comentarii asupra articolului d-lui Kevin (1½ pag.).

Practica silviculturii în pădurile particulare din St. Unite este departe de a fi ceva perfect. În unele regiuni se semnalează progrese, în altele situațiunile mai puțin bune. Autorul arată cum se prezintă situația în special în California. D-l Tilley, în al doilea articol, discută aserțiunile d-lui Revin.

A. A. Brown.

Proiectarea căilor de transport pentru înlesnirea combaterii incendiilor în California de Sud (7½ pg.).

Se arată pricipial metodele întrebuinte pentru a se soluționa problema combaterii focului în pădurile din Sudul Californiei.

E. O. Ehrhardt.

Părerile unui silvicultor din cadrul particular (3 pg.).

Autorul expune părerile în materie de politică forestieră, pentru regiunea Allegheny, așa cum gândește un silvicultor din serv. particular.

Kenneth J. Scigworth.

Să apreciem situația (4 pg.).

O discuție în jurul ideilor de amenajament cu speciale considerații pentru protecția vânatului din păduri.

R. H. Rutledge.

Amenajarea terenurilor ca vânat din Idaho (6 pg.).

Autorul descrie cum a rezolvat Serviciul Forestier problema amenajamentului ca foloase multiple în pădurile naționale din Idaho.

Charles H. Stoddard.

Efectele recentelor progrese economice și cercetări asupra aspectelor financiare ale investițiilor forestiere (2½ pag.).

Aplicarea principiului raportului susținut, în pădurile americane a pricinuit o scădere a procentului de fructificație a capitalului investit, dela 6—2½%.

G. A. Pearson.

Otrăvirea coniferelor pentru îmbunătățirea arboretelor (4 pag.).

Se descrie întrebuințarea soluțiilor de arsenit de sodiu pentru a face să se usuce indivizii de *Pinus Ponderosa* fără valoare. [Se practică gaură de 5—7 inches Ø și se umple cu soluția menționată. Numărul găurilor e în funcție de diametrul arborilor]. Deși rezultatele nu sunt definitive, se arată totuși că în felul acesta nu se ocazionaază atacuri de insecte.

La Recenzii următoarele :

A Continent Lost — A. Civilization Won. — Indian Land Tenure in America by J. P. Kenney.

Rich Land, Poor Land. — A study of Waste in the Natural Resources of America by Stuart Chase.

The Useful Plants of West Tropical Africa, by J. M. Dalziel.

A General Outline of Forestry with Special Reference to the United States, by Percy M. Barr, revised by Robert A. Cocrell.

Harvesting and Marketing Timber in New-York, by R. J. Hoyle.

Factor Controlling Initial Establishment of Western white Pine and Associated Species by I. T. Haig.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

No. 5/1937.

H. By.

L'art du forestier et l'art du bûcheron.

Arta forestierului și arta tăetorului de lemne (4 pag.).

«Trebue onorată cum se cuvine munca și lucrul tăetorului de lemne, care știe să subordoneze profitul său imediat binelui și viitorului pădurii; trebue recunoscute și recompensate și meritele sale».

J. P. C.

Races du pin sylvestre.

Rasele pinului silvestru (2 pag.).

În Elveția sunt mai multe rase de pin silvestru, foarte diferite unele de altele, dând produse de calitate foarte variabile. Ideia care și-a făcut drum cum că toate aceste rase sunt inferioare celor din țările străine, trebue părăsită. Să se caute a se perpetua numai exemplarele de rasă bună. Acestea s'ar cunoaște după grosimea ritidomului. Rasele inferioare au scoartă groasă, pe când cele de rasă bună, din contră, au scoartă subțire.

F. Fankhauser.

Le reboisement de la chaîne du Gurigel par l'Etat de Berne.

Reîmpădurirea lanțului

Gurnigel de Cantonul Berna (6 pag.).

Lucrări de reimpădurire unice în Elveția: depășesc în suprafață 2000 ha; începute la mijlocul secolului trecut; au azi o vârstă avansată. Autorul arată dificultățile ce au avut de întâmpinat până să ajungă în situația de azi.

No. 6/937.

Aug. Barbey.

Le Sahara, territoire autrefois boisé.

Sahara, teritoriu altădată împădurit. 4 pag.

O serie de considerațiuni asupra trecutului Saharei, încercând să dovedească că imensitatea de azi care însemnează 6.200.000 km² nisipuri, ar fi fost, cândva, împădurită.

Sam Aubert.

Les cytises.

Citizii (4 pag.).

Dintre nenumăratele specii de Cytisus, cel zis de Alpi, prezintă o importanță forestieră. Poate fi folosit pentru fabricarea cărbunelui de lemn. El însă joacă un mare rol de colonizator al terenurilor pietroase, și al grohotișurilor, ameliorând aceste terenuri în vederea substituirii lui cu ale specii superioare. În ale treilea rând, este un arbore decorativ, florile lui de un auriu pal, suspendate în ciorchini, fac un frumos efect.

A. Badoux.

Quelques données sur le rendement des forêts domaniales du canton de Berne et leur fond de réserve.

Câteva date asupra randamentului pădurilor do-

meniale ale Cantonului Bernei și fondurilor lor de rezervă. (3 pag.).

W. Ammon.

Les forêts jardinées de Schwarzenegg.

Pădurile grădinarite din Schwarzenegg. (4 pag.).

At. Har.

SILVA 1936.

Nr. 32, 33, 34.

V. Dietrich.

Wald — Forstwirtschaft — Landesplanung.

Dacă prin țară înțelegem spațiul de viață al locuitorilor, atunci Landesplanung însemnează cercetarea și organizarea spațiului german în modul cel mai corespunzător nevoilor de viață ale populației și siguranței statului.

Articolul de față a făcut obiectul unei conferințe ținută în fața celor chemați să îndeplinească această operă de organizare. Autorul caută să pună în lumină raporturile dintre pădure și această acțiune, și măsura în care cultura forestieră însăși se încadrează în acest spirit.

Pădurea intră în preocupările de organizare a spațiului când e vorba să se facă defrișări pentru terenuri agricole sau pentru colonizări, sau în cazul împăduririlor de terenuri improductive. Simpla constatare a unui mare proiect de suprafață păduroasă într-o regiune nu este de ajuns pentru a justifica o defrișare.

Cât de delicată este această problemă reiese foarte clar din exemplele și graficele din articol. Cultura forestieră și cea agricolă se sprijină reciproc. Nici una din ele nu trebuie să trăească ca parazit al

celelalte. De aceea, astăzi când pădurea, în general, nu mai poate ceda teren prea mult pentru agricultură, se impune să se dea o mai mare atenție metodelor de intensificare a culturii agricole.

Autorul arată importanța pădurii pentru munca pe care o oferă. O pădure bine gospodărită — cum sunt cele de stat — oferă totdeauna mai multe posibilități de muncă. De aici reiese nevoia de a se da mai multă atenție pădurilor țărănești și în același timp datorită de a se opri pășunatul, strângerea litierei, etc. Cu date statistice și grafice se arată apoi situația industriilor din Germania care folosesc ca materie primă lemnul, și importanța lor economică și socială.

Deși exemplele prezintă stări caracteristice din Germania, ele lămuresc o stare de lucruri generală și de aceea articolul e foarte instructiv.

No. 35.

Forstmeister Dommes,

Fehlende Holzarten im Deutschen Walde.

Specii care lipsesc din pădurea germană.

E vorba de anin, mesteacăn și pin. Autorul redă observațiile făcute în timpul practicii sale la ocol. În multe părți aninul a fost redus prin drenări: mesteacănul a fost considerat ca vătămător pentru celelalte esențe cu care poate trăi în amestec și de aceea a fost sistematic extras. Pinul nu lipsește din Germania. Din contra, pădurile de pin sunt cele mai răspândite. Lipsește însă pinul de dimensiuni mari, de care azi se simte nevoie. Cauza ?? Odată cu adoptarea principiului celei mai mari rente a solului nostru, revoluția s'a redus și cu ea pinul de mari dimensiuni.

No. 36.

Dr. Hermann Künanz.

Die richtige forstwirtschaftliche Praxis.

Eine Betrachtung über die Beziehungen zwischen Philosophie, Wissenschaft und Praxis vom Standpunkt des Praktikers.

Practica forestieră corectă.

Privire asupra relațiilor dintre filosofie, știință și practică din punctul de vedere al practicianului.

(Vezi și o comunicare cu același titlu în No. 51/52).

No. 37.

V. Dieterich.

Zur Umstellung der Fichtenreinbestandsbetriebe.

Spre o altă tratare a arboretelor curate de molid.

O recenzie a cărții lui H. Graser, despre cultura pădurii de molid din Erzgebirge. Odată cu prezentarea conținutului autorul își dezvoltă ideile sale cu privire la această problemă.

No. 38, 40, 41, 43, 50.

V. Dieterich.

Die Hauptversammlung des Deutschen Forstvereins in Stettin.

Adunarea generală a societății forestiere germane în Stettin.

Un raport asupra desbaterilor, cu prezentarea ideilor referatelor cetite.

S'au tratat următoarele probleme:

- 1) Amenajament.
- 2) Geologia ținutului în care s'a făcut excursia (congresiștilor).

- 3) Profesorul de muncă forestieră.
- 4) Producerea de celuloză din lemnul de fag și cel de pin.
- 5) Măsuri pentru îmbunătățirea hranei vânatului, în pădure.
- 6) Căi nouă pentru cercetarea raselor.

No. 39, 40.

H. Zimmerle.

Zu den Durchmesserermittlung in 5 m. Höhe am stehenden Holz vom Rotbuche,

Cu privire la determinarea diametrului la 5 m. înălțime, al fagului în picioare.

În Nr. 6—10/1936 din «Silva» autorul s'a ocupat amănunțit cu această problemă a determinării diametrului la 5 m. înălțime a trunchiului de fag. Articolul de față prezintă o aplicație făcută într-o pădure, cu ocazia unui congres regional silvic.

Nr. 41.

Oberforstmeister Waltzinger.

Die Ausnützung der Bucheckernernte.

Culesul jirului.

Se culege jirul pentru a se extrage din el ulei și pentru nutreț. Articolul de față a mai fost publicat în 1918 și este produs acum pentru că problema a devenit iarăși de actualitate. Se expun metodele de culesul jirului practicate în 1915 într-o regiune relativ puțin populată. Lucrarea s'a făcut în regie, rezultatele foarte bune.

No. 42.

Dr. Ing. Leop. Vorreiter.

Die Verwertung schwacher Fichtenholzes.

Valorificarea lemnului subțire de molid.

Potrivit planului economic Germania trebuie să reducă la maximum posibil importul materiilor prime. Pentru acoperirea nevoilor materia primă trebuie găsită în interior. În ceea ce privește lemnul, Germania trebuie să importe în special lemn pentru hârtie. Cu destul succes lemnul subțire de molid din rărituri poate înlocui în mare parte importul de lemn pentru pastă mecanică și celuloză. Mai poate fi întrebuințat pentru cărbune, pentru plăci izolatoare în construcții, carburant, în producția de alcool, zahăr, etc.

Cultura pădurilor câștigă.

Nr. 44, 45, 46.

Dr. phil. Edgar Krausen.

Aus der Forstgeschichte des Klosters Raitenhaslach (II. 1500—1805).

Din istoricul pădurilor mănăstirii Raitenhaslach (epoca 1500—1805).

Prima parte în Silva No. 18/1936.

Nr. 47.

V. Dieterich.

Staatliche Einwirkung auf den Holzeinschlag im Privatwald.

Înfluența statului asupra tăerilor din pădurile particulare.

Toată activitatea germană e condusă azi de principiul: «Binele comun înaintea celui particular». După acest principiu și pentru a se putea duce la bun sfârșit planul de 4 ani, statul trebuie să intervină și în proprietatea particulară. Proprietarii forestieri particulari din Germania se pot împărți, după felul gospo-

dăriei, în două grupe, unii cari au tăiat prea mult din capital, iar alții conservatori, cari dispun de rezerve. Dela pădurile celor dintâi nu se mai poate aștepta nimic. În celelalte însă numai din rărituri (pe cari proprietarii lor nu le-au practicat până acum) s'ar putea realiza cel puțin 1—1,5 mil. mc. adică un sfert din importul actual de lemn de celuloză. Serviciului silvic îi revine sarcina delicată de a lămuri situația, cu sfatul și fapta pentru realizarea aceasta.

No. 48.

E. Assmann.

Zeitgemässer Ausbau der Holzmesskunde.

Ce trebuie să cuprindă azi Dendrometria.

Se arată necesitatea ca studiul creșterilor să se încadreze în disciplina dendrometriei. Se dă un proiect de împărțirea materiei pentru studiu, se fixează rolul matematicii în această disciplină și se arată ce-i revine, ca parte de cercetare, științei creșterilor.

No. 49. 50.

Forstmeister Nachtigall.

Erfahrungen mit einpegalterten Kulturen und Verjüngungen.

Experiențe cu culturi și regenerări naturale împrejmuite cu gard.

În Germania gardul este un element de primă importanță în lucrările de regenerare. Fără el în multe părți regenerarea nu s'ar putea face absolut deloc sau cu mare întârziere, din cauza vânătorului, care mănâncă semințigul.

Se descrie diferite cazuri în care s'a asigurat regenerarea, sau introducerea al-

tor esențe în amestec, cu ajutorul gardurilor. Modul de construcție.

No. 51/52.

H Hesmer.

Die Bewaldung Deutschlands — VI. Die Eiche.

Impădurirea Germaniei. Cap. IV. Stejarul.

În continuarea seriei, autorul se ocupă aici de răspândirea și cultura stejarului în Germania.

N. R.

THARANDTER FORSTLICHES
JAHRBUCH.

No. 1, 1937.

Peschel, Walter.

Neuere Verfahren der Bestandsmassenermittlung nach Probestämmen, ihre mathematische-statistische Begründung und ihre Erprobung an einem praktischen Bestandsbeispiel.

Procedee nouă pentru cubajul arboretelor cu arbori de probă, bazele lor matematice și statistice și verificarea lor printr'un exemplu practic într'un arboret.

Autorul continuă expunerea procedurilor Hohenadl (1924) cu procedeele aritmetic și procedeele logaritmice, făcând critica lor prin aplicarea la arboretul luat pentru cubaj, apoi a procedeele lui Tischendorf și Neubauer al maselor arborilor medii și a claselor de arbori cu volum egal. În concluzie autorul arată că aceste procedee sunt importante nu numai pentru valoarea lor teoretică dar și pentru utilitatea lor practică.

Gäbler, Hellmuth.

Picromerus bidens L. als Feind der Lophyruslarven.

Picromerus bidens L. un dușman al larvelor de Lophyrus.

Autorul dă diferite observațiuni biologice făcute asupra acestei ploșnițe ce atacă larvele diferitelor insecte.

Recenzii:

Technologie des Holzes de F. Kollmann.

Bau und Wald de L. Jost,
Reisen, Jagen, Lustig sein, de Graf von Pückler-Burghauss.

Naturschutzkalender 1937.

Holzzentralblatt-Taschenkalender 1937.

No. 2.

Vorreiter, Ing. Dr. Leop.

Bau und Festigkeitseigenschaften des Holzes der Glatzer Schneebergsfichte.

Structura și rezistența lemnului de molid din Glazer Berland (Silezia).

În acest studiu autorul caută să găsească proprietățile lemnului de molid în legătură cu căderile de zăpezi și vântămirile pe care acestea le cauzează molizilor. Se studiază forma arborelui și creșterea lemnului de molid, conținutul în apă și greutatea lui. În continuare.

Preel, Heinrich.

Vergiftung von Schmetterlingraupen durch Flugstaubarsen.

Otrăvirea omizilor prin arsenul din aer.

Autorul, un cercetător al influenței arsenului provenit din fumul fabricelor producătoare de chimicale, găsește că fu-

mul fabricelor poate provoca moartea omizilor din pădure la mari depărțări de fabrici.

Recenzii:

Grundzüge einer Pflanzenkunde der deutschen Bramkohlén, de F. Kirheimer.

Forstliche Standortskartierung der Dippoldiswalder und der Hirschbach-Heide südlich von Dresden, de F. Härtel u. E. H. von Hopffgarten.

Recueil de travaux des Instituts pour les recherches agronomiques de la république Tchécoslovaque, 1936.

Waldmoose. Herausgegeben von der Württembergische Versuchsanstalt 1936.

Das Reich der Tiere de Arthur Berger și Josef Schmid.

Das Reh in biologischer Betrachtung de Prof. Hans Krieg.

Der Schutz von Pflanzen und Tieren de Weber și Schoenichen.

Vogelschutz als Tierschutz, Naturschutz und Schädlingsbekämpfung de Heinrich Gasor.

Holzerzeugung und Holzverwertung in Deutschland, de Künanz și Paul.

Wild, Welt und Du de F. Bley.

15.000 km. nach Osten de W. v. Buhrmeister Eymern.

J. Neumanns Jagdbreisskalender 1937.

Parey Jagdkalender 1937.

Taschenkalender für den Forstward.

J. Neumanns Taschenbuch für Fischer und Teichwirte.

No. 3. —

Vietinghoff-Riesch, A. Erhr. v.

Die Regulierung der Tierlebensgemeinschaft.

Regularea asociațiilor animale.

Autorul analizează condițiile de viață ale animalelor într-o asociațiune așa cum este cea a animalelor de pădure și ajunge la concluzia că silvicultorul trebuie să intervie în această asociațiune pentru a regula cantitatea de animale dintr-o anumită specie.

Mantel, Dr. K.

Staatliche Forst- und Holzordnung einst und jetzt, mit besonderer Berücksichtigung der sächsischen Forstgesetzgebung.

Legislația relativă la pădurile statului odinioară și astăzi, cu privire mai ales la legislația forestieră saxonă.

Autorul face un istoric al problemei.

Meyer Horst.

Holzartenübersicht von Niederschlesien und der Lausitz.

Privire asupra repartiției speciilor în Silezia de jos și Lausitz.

Autorul dă în acest studiu o hartă arătând repartiția speciilor.

Recenzii:

Die forst- und holzwirtschaftliche Gesetzgebung des Dritten Reiches in ihrem wichtigsten Gesetzen, Verordnungen und Anordnungen, de W. Parchmann, W. Wrabec și R. Walbrecht.

Kleines Jagdlexikon der Bundesländer an der Holzsfuhr Oesterreichs in den Jahren 1934 und 1935, de Ing. Kramer.

Polizeidienst im Grünen, de Kleinow.

Der Holzschutz und seine Bedeutung für die deutsche Volkswirtschaft, de O. Günther.

Vom Aufbau eines Rehstands, de F. v. Klitzing.

No. 4.

Kubicki, Otto.

Ernst Georg August Baumgarten.

Autorul arată viața silvicultorului Baumgarten (1837—1884) care a fost un premergător al descoperirii balonului cu cârmă.

Vorreiter, Ing. Dr.

Bau und Festigkeitseigenschaften des Holzes der Glatzer Schneebergsfichte.

Structura și rezistența lemnului de molid din Glazer Bergland (Silezia).

În continuare autorul arată rezultatele relative la rezistența, la apăsare și la îndoire a lemnului de molid. În continuare.

Uhlig, P.

Altwickaus Holzbedarf im 16. Jahrhundert.

Cantitatea de lemn utilizată în Zwickau în secolul 16-lea.

Rubner, Dr. K.

Schüttelefall an Kiefern verschiedener Herkunft.

Maladia căderei acelor la pini de diferite proveniențe.

Autorul arată observațiile sale relative la maladia căderei acelor și constată că speciile importate sunt cele mai atacate.

Gäbler, H.

Otrorrhynchus pupillatus Gyll. a subdentatus Bach als Forstschädling.

Otrorrhynchus pupillatus Gyll. a subdentatus

Bach, insectă vătămătoare pădurilor.

Se descrie atacul acestei insecte pe sălcii.

Gäbler, H.

Rüsselkäfer als Kätzschädlinge der Weide und Birke.

Curculionizi ca vătămători ai amestecurilor de salcie și mesteacăn.

Se arată atacurile lui *Phyllobius viridicollis* și *Barypithes pellucidus*.

Recenzii:

Jahrbuch der Deutschen Jägerschaft 1935/36.

Schussbuch für deutsch Jäger de S. Schwincke.

Anleitung zum Probesuchen nach Kiefernsektten in der Bodendecke, de F. Schwerdtfeger.

Das Recht des Naturschutzes, de Dr. L. Sick.

Aassug und Deckung im Jagdrevier, de Martin Herberg.

Taschenbuch der Gräser, de E. Klapp.

No. 5.

Heybey, R.

Zur Frage von Wurzelsystem und Leitungsbahnen der Fichte.

Contribuțiile la sistemul radicular și conducător al molidului.

Autorul arată rezultatele cercetărilor

făcute asupra rădăcinilor molidilor morți sau bolnavi.

Haufe, Dr.

Kahlschlag, Vorverjüngungsbetrieb und Bruchschaden im Fichtenreinbestand des Erzgebirges.

Tăierea rasă, regenerarea naturală și ruperile de vânt și zăpadă în arboretele pure de molid din Munții Metalici.

Autorul constată în urma cercetărilor că prin metoda tăerilor rase aplicate mai înainte pădurilor de molid, produsele accidentale provenite din ruperi cauzate de zăpezi și vânturi erau cu mult mai mari decât cele de când s'a introdus regenerarea naturală.

Vorreiter, Dr. Leop.

Bau und Festigkeitseigenschaften des Holzes der Glatzer Schneebergfichte.

Structura și rezistența lemnului de molid din Glazer Bergland (Silesia).

În continuare autorul arată rezultatul cercetărilor proprii relative la îndoirea lemnului.

Recenzii:

Germanische Rechtsgeschichte de Dr. C. Freiherr v. Schwerin.

Germanische Rechtsgeschichte de Prof. Hans Planitz.

Der Waldgerechte Jäger de H. Schulze.

Gr. E.

I N F O R M A Ț I U N I

În numărul din Octombrie al revsitei noastre, la «Problemele zilei» se va discuta problema «Delictelor silvice».

Dată fiind marea importanță pe care o prezintă această chestiune pentru economia forestieră românească, revista așteaptă dela cititorii ei o cât mai bogată colaborare, pentru a putea găsi cea mai bună cale de urmat, care să scape pădurea românească de această calamitate.

— Abonații noștri sunt insistent rugați ca oridecâteori își schimbă domiciliul să ne anunțe printr'o carte poștală. Cele mai multe neregularități la expediția revistei se datresc faptului să nu suntem înștiințați la timp de schimbarea domiciliului.

— Din «România» (Nr. 6/937) revista Oficiului național de turism aflăm că d-l ing. Z. Spârchez șeful ocolului de Regim Silvic din Satu-Mare depune o activitate demnă de relevat pe tărâmul turistic, în cadrul secției locale a Turing Clubului Român, al cărei vice-președinte este.

Societatea de vânătoare A. V. I. S. amintește membrilor săi :

Obligațiunea de a-și achita cotizațiile pe anul 1937.

Odată cu cotizația se vor depune și cărțile de membru pentru viză, fără de care nu sunt valabile.

Cei ce nu și le-au ridicat încă dela Societate, sunt rugați să depună o fotografie și 40 lei, pentru a le avea.

Fără legitimație nici un membru nu poate vâna pe nici un teritoriu arendat Societății.

— D-l Dr. H. Meusel dela Universitatea din Halle a vizitat țara noastră în cursul lunii Iulie a. c.

În acest interval, a cercetat:

a) Munții Apuseni, Câmpia Ardealului și Munții Rodnei, unde a fost condus de Institutul de botanică sistematică din Cluj;

b) parte din Vechiul Regat și Banat, sub egida Institutului de cercetări forestiere și a celui agronomic;

c) D-sa a luat parte, deasemenea, timp de 3 zile, la excursia din Jud. Buzău a Secției silvice a Școlii Politehnice din București.

D-l Meusel se ocupă în special de problema asocierii plantelor lemnoase. În acest scop i s'a arătat diferitele tipuri de arborete ale țării, asupra cărora a făcut însemnate remarce, cari ne vor fi făcute cunoscute în publicațiile d-sale viitoare.

— **Erată:** Cititorii sunt rugați să îndrepte următoarele erori de tipărire strecurate în articolul d-lui M. Pandrea publicat în Nr. 4 al revistei:

La pag. 403 ultimul rând: Dalsace în loc de Balsace;

La pag. 407 rândul 16: probele în loc de problemele.

La pag. 408 rândul 11 de jos: «iar el nu trebuie...», în loc de «iar el trebuie...».

La pag. 408 ultimul rând se va citi: «contabilitatea simplă adaptată...».

La pag. 418 rândul 13: «unde nu avem» în loc de: «unde nu avem».

La pag. 419 rândul 9 de jos: «după care» în loc de «după are».

NECROLOG

---

† DUMITRU MIHĂILEANU

Din generația silviculturilor formați la Școala Politehnică din București, soarta a smuls vieții pe inginerul D. Mihăileanu.

Intrat în școală în anul 1924, D. Mihăileanu s'a dedicat cu toată ființa lui specialității silvice, rămânând străin celorlalte preocupări studențești. Excelent coleg, prieten de nădejde și elev conștiincios D. Mihăileanu rămâne un model pentru generația elevilor de astăzi.

Inginer diplomat, în anul 1930, este numit la Direcția Regimului Silvic și ia drumul Ardealului, unde va pune toate calitățile și priceperea lui în slujba ideii forestiere. Numele lui se înscrie lângă toți pionerii marelui operă de corecțiune a terenurilor și împădurire a terenurilor degradate.

O boală nemiloasă, pe care a purtat-o în germen în tot decursul unei tinereți chinute, l-a măcinat continuu, până la desnodământul final. Din birourile ocolului Bistrița, unde creiase o adevărată atmosferă de camaraderescă colaborare la opera de creație forestieră, D. Mihăileanu a trecut între zidurile albe ale sanatoriului. Aici s'a sfârșit după lungi și chinuitoare suferințe.

Amintirea lui va rămâne un semn viu în mintea și sufletele colegilor cari l-au cunoscut.

Fie-i țărâna ușoară.

Societatea «Progresul Silvic»

Tablou de cărțile intrate în bibliotecă în lunile Aprilie, Mai și Iunie 1937.

În ceia ce privește periodicele, sunt notate în Revista Pădurilor No. 2
din Februarie 1936, la pag. 242.

- 1) Petricsek Adolf: A Magyar birodalom fontasable fasnovenyeinek mag-es termeshaharzoja.
- 2) Centrala Coop. de Prod. Aproviz. și Val. Agricole: Darea de seamă a consiliului de Ad-ție și rap. cenzorilor. 15 Aprilie 1937.
- 3) Ștefan R. Bărbulescu: Sporirea producției agricole prin împăduriri în stepă.
- 4) V. N. Stînghie: Poliția silvică.
- 5) Colonel Potopeanu Gh.: Rolul pădurilor în economia și apărarea națională.
- 6) Const. D. Bușilă: Concentrarea învățământului tehnic superior.
- 7) Parker O. Andersen: Trees of trees planting.
- 8) — : Encyclopédiques Larousse, Tom. I.
- 9) N. Zemitis: Einfluss der Bearbeitung auf den Wasser- und Lufthaushalt.
- 10) Dr. G. Houtzagers: Het geslacht populus in verband met zyn beteekenis voor de houtteelt.
- 11) Dr. Ion Ciomac și Valeriu Pop-Necșa: Munții Apuseni.
- 12) Mihail Manoilescu: Secolul corporatismului.
- 13) Mihail Sadoveanu: Istorisirii de vânătoare.
- 14) N. Gr. H.-Dragomir: Concepția italiană în istoria doctrineilor economice-politice.
- 15) Chapman H.: Profesional forestry schools report.
- 16) — : Handbook of erosion control engineering on the national forests.
- 17) Manoilescu M.: Théorie du protectionisme.
- 18) Clarke G.: The study of the soil in the field.
- 19) Traian Iabășescu: Anuarul conducătorilor silvici din întreaga țară.
- 20) Const. C. Giurescu: Istoria Românilor. Vol. II, par. I și II.
- 21) Aurel D. Comșa: Programul acțiunii de salvare și reabilitare a caprelor ne tre din întregul cuprins al țării.
- 22) Ing. Valeriu Diau: Salarizarea corpului silvic ingineresc.
- 23) — : Jahrbuch der Deutschen Jägerschaft. 1936.
- 24) Prof. Dr. Ing. Alfred Nowak: Der Einfluss des Frostkerns auf die Imprägnierung der Buchenschwelle.

Bibliotecar.

PROCES-VERBAL No. 12

Ședința specială de Miercuri 7 Aprilie 1937, ora 21.

Membrii prezenți d-nii : C. M. Bunescu, N. N. Caragea, C. C. Emanoil, M. F. Florescu, D. Grozescu, Tr. I. Herolu, Andrei I. Ionescu, Ath. G. Nedelcovici, Ghica Năstăsescu și Marin Rădulescu.

Ședința se deschide la orele 21,30' având la ordinea de zi: «Proiectul de modificarea statutelor Societății».

1. S'a citit pe articole proiectul de modificare propus de comisiunea în-sărcinată cu redactarea lui și s'au adus amendamente și modificări.

Ședința s'a ridicat la orele 24.

p. Președinte, (ss) V. N. Stînghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 14

Ședința specială de Luni 12 Aprilie 1937, orele 10,30' dim.

Membri prezenți d-nii : C. M. Bunescu, Al. Butoi, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, Ilie C. Demetrescu, C. C. Emanoil, Andrei I. Ionescu, Ath. G. Nedelcovici, D. A. Sburlan.

Ședința se deschide la orele 10,30' sub președinția D-lui M. Drăcea, președinte, având la ordinea de zi:

«Proiectul de modificarea statutelor Societății».

1. S'a discutat în continuare proiectul de modificarea Statutelor și s'au adus amendamente și unele modificări.

Ședința se ridică la orele 13.

p. Președinte, (ss) V. N. Stînghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 15

Ședința de Luni 12 Aprilie 1937.

Membrii prezenți d-nii : Al. Butoi, N. N. Caragea, M. D. Drăcea, I. C. Demetrescu, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, Ath. G. Nedelcovici, V. N. Priboianu, D. A. Sburlan și V. N. Stînghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Adunarea Generală a Societății pe 1937.
2. Procesul Corani.
3. Procesul verbal al Cenzorilor.
4. Diverse — Administrative.
5. Comunicări.

Înainte de a se intra în ordinea de zi se aduce la cunoștința Consiliului încetarea din viață a inginerului Victor Slăvescu de la Inspectoratul Silvic Cluj, în memoria căruia se fie un minut de reculegere.

4. — Se aprobă numirea provizorie a d-lui Em. Vintilă în postul de bibliotecar al Societății pe ziua de 1 Ianuarie 1937.

1. Adunarea Generală.

După discuțiuni la cari iau parte D-nii: C. P. Georgescu, M. Drăcea și I. C. Demetrescu se aprobă ca prima convocare să se facă pentru 16 Mai, iar a 2-a pentru 30, 31 Mai și 1 și 2 Iunie 1937, cu următoarea ordine de zi:

Ziua I-a 30 Mai 1937

1. Cuvântarea Domnului Președinte al Societății.
2. Cuvântarea invitaților.
3. Darea de seamă a Consiliului de Ad-ție și raportul cenzorilor pe 1936.
4. Aprobarea bilanșului și contului de Venituri și Cheltuieli încheiat la 31 Decembrie 1936 și descărcarea Cons. de Ad-ție de gestiunea pe 1936.
5. Aprobarea Bugetului pe 1937.
6. Alegerea a 5 membri, conf. art. 24 din Statute, în locul d-lor: M. P. Florescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Năstăsescu și A. G. Nedelcovici.
7. Alegerea pentru 1937 a 3 cenzori supleanți.
8. Discutarea și aprobarea proiectului de modificare a Statutelor Societății.

Ziua II-a 31 Mai 1937

1. Continuarea discuțiilor asupra proiectului de modificare a Statutelor Societății.

Ziua « III-a 1 Iunie 1937.

Discuțiuni asupra referatelor următoare:

- a) Pășunatul și pădurile.
- b) Necesitatea consolidării proprietății forestiere.

Ziua a IV-a 2 Iunie 1937.

Excursiunea în pădurile ocolului silvic Căscioarele.

Pentruca debaterile și discuțiunile Adunării Generale să poată avea loc în cât mai utile condițiuni, **Consiliul** a hotărât următoarele :

1. Referatele se vor prezenta la Secretariatul Societății până cel mai târziu la 10 Mai, după această dată ne mai putându-se lua în considerare;

2. Ele vor fi bătute la mașină, în două exemplare și vor cuprinde cel mult 5 pagini de coală normalizată .297 x 210 mm.);

3. Rapoartele generale vor fi astfel dezvoltate, încât să ocupe cel mult 20 minute de citit;

4. Atât referatele cât și rapoartele generale se vor tipări și distribui membrilor prezenți la Adunarea Generală, înainte de deschiderea ședințelor;

5. Publicarea lor în volum, dimpreună cu lucrările Adunării Generale se va face în ordinea primirii la Secretariatul Societății;

6. În ședință se vor citi numai rapoartele generale;

7. Pentru discuțiuni se vor face înscrieri la începutul fiecărei ședințe pe probleme. Nimeni nu poate vorbi mai mult de 10 minute. Intervențiile incidentale nu vor putea depăși 5 minute. Nimeni nu poate lua cuvântul decât cel mult de 2 ori în aceeași chestiune.

2. — Procesul cu antreprenorul Corani.

Consiliul autoriză pe Domnul Președinte M. Drăcea să procedeze cum va găsi cu cale pentru ca interesele Societății să fie cât mai bine apărute.

3. — Privitor la **raportul cenzorilor pentru verificarea gestiunii pe 1936**, **Consiliul** delegă pe D-nul Ing. N. Caragea să certifice pe viitor toate actele justificative pentru plăți de materiale și mobilier ce se vor achiziționa pentru administrația centrală; pentru vila Sylva actele vor fi certificate de Comisia Govora, iar pentru vila din Carmen Sylva de d-l Ing. Gh. V. Luțescu.

4. — Diverse.

Cereri de înscriere.

Se aprobă înscrierea ca membru în Societatea noastră pe ziua de 1 Ianuarie 1937 a D-lor Ingineri: Aurel C. Popescu, Leonte C. Gheorghe, Constantin I. Marinescu și Trofim Foalea.

Ajutoare:

a) Se aprobă un ajutor de 1500 lei D-nei Eliza Căzănescu.

b) Se aprobă un ajutor de 1500 lei D-nei Elena Teodorescu.

c) Se aprobă un ajutor de 3000 lei D-nei Alexandrina Manolescu.

— Asupra răspunsului D-lui Ing. C. Criveanu cu lămuririle date în privința delictului de vânătoare de care este învinuit, **Consiliul** hotărăște să se ceară cartea de judecată respectivă căci probabil ceilalți vânători cari erau cu D-l Criveanu erau hranconieri.

— Cererea Oficiului local de cură și turism din Govora se trimite Comisiunii Govora spre soluționare.

— Se aprobă gratuit 20 exemplare din «Arborii și pădurile noastre» D-lui Inginer Ath. Haralamb spre a le distribui elevilor de la cursurile Fundației culturale «Principele Carol» la Polana Cămpina și 20 de exemplare D-lui Președinte M. Drăcea distribuite de D-sa la conferințele ținute la Ateneul Român.

Comunicări.

D-l Președinte M. Drăcea aduce la cunoștința Consiliului că Societatea a fost vizitată de D-l Aurel Comșia din Montreal-Canada.

Ședința se ridică la orele 24.

Președinte. (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 16

Ședința din 19 Aprilie 1937.

Sunt prezenți d-nii : C. M. Bunescu, N. N. Caragea, M. Dăcea, D. Grozescu, Andrei Ionescu, Horia Lazăr, G. Minescu, A. Nedelcovici, D. A. Sburian și Eugen Vâlceanu.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește și se aprobă procesul verbal al ședinței precedente.

1. — Proiectul pentru modificarea statutelor. Se continuă și se termină citirea proiectului pentru modificarea statutelor, după care se delegă D-l N. N. Caragea să coordoneze modificările făcute în Consiliu, urmând să fie tipărit cât mai repede spre a fi trimis membrilor în termen.

2. — Diverse.

a) Se aprobă paznicului Vilei Govora, N. Mătășaru, un avans de 5000 lei care se va rambursa, reținându-se din salariu câte 500 lei lunar.

b) Se aprobă un ajutor de 5000 lei ziarului «Curierul Silvic» cu condițiunea ca pentru viitor ziarul să țină seamă de indicațiile din referatul D-lui N. Caragea în ce privește directivele și redactarea.

c) Se aprobă o subvenție de 10.000 lei Oficiului local de cură și turism din Băile Govora, cu recomandăția a face lucrările indicate de Comisiunea Govora.

Ședința se ridică la orele 23,30.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 17

Ședința din 26 Aprilie 1937.

Membrii prezenți D-nii : C. M. Bunescu, M. Drăcea, I. C. Demetrescu, M. P. Florescu, C. P. Georgescu, Tr. Heroiu, Horia Lazăr, A. Nedelcovici, V. N. Privoianu, Gh. Năstăsescu și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Ordinea de zi:

1. Pregătiri în vederea adunării generale.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Consiliul hotărăște ca în ședința Consiliului de a 11 Mai crt., D-l Secretar General Tr. Herolu, să prezinte Darea de seamă a Consiliului de Ad-ție către adunarea generală din acest an.

Domni referenți Ath. Haralamb și Ilie C. Demetrescu se constituie în Comitet pentru pregătirea lucrărilor adunării generale.

D-nul At. Nedelcovici se delegă cu organizarea excursiei după adunarea generală.

Diverse.

a) Se acordă D-lui Ing. Cezar Cristea suma de 10.000 lei ajutor pentru tipărirea broșurei «Pădure și Amvon», cu recomandăția ca pe viitor, nu se vor acorda asemenea ajutoare decât după o examinare prealabilă de către Consiliu a lucrărilor de publicat.

b) Luându-se în discuție propunerile D-lui Caragea,

1. Se va citi în ședința viitoare lista membrilor ce se consideră demisionați din Societate în conf. cu art. 9 alin. 3 din statute, această hotărâre urmând să li se comunice celor vizaji.

c) Luându-se în discuție cele 2 memorii ale conductorilor silvici asupra a o serie de doleanțe, se dă delegație D-lor V. Priboianu și C. Bunescu, spre a examina și referi la o ședință viitoare.

d) Se delegă o comisie formată din D-nii: A. Nedelcovici, C. Emanoil și I. C. Demetrescu pentru a referi asupra chestiunii introducerii contabilității duble la ocoalele silvice.

e) Comitetul editurii propune și Consiliul aprobă tipărirea următoarelor lucrări:

1. «Dintr'un vârf de tufan» de Al. Ștefanopol.
2. «Technica împăduririlor» de Z. Prsemetchi și Gr. Vasilescu.
3. «Introducere în studiul solurilor» de C. Chiriță.

Toate aceste lucrări se vor tipări sub titlul: «Din publicațiile Societății «Progresul Silvic».

În prefața fiecărei lucrări se vor arăta punctele principale din regulamentul editurii.

Ședința se ridică la orele 24,30.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Herolu

PROCES-VERBAL No. 18

Ședința de Marți 11 Mai 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii : Al. Butoi, M. Drăcea, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, D. A. Sburlan.

Neintrunindu-se numărul statutar de membri, nu s'a ținut ședința.

Președinte, (ss) M. Drăcea.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 19

Ședința din 17 Mai 1937

Membrii prezenți D-nii : C. M. Bunescu, Al. Euto, N. N. Caragea, M. Drăcea, C. Emanoil, C. P. Georgescu, Andrei Ionescu, A. Nedelcovici, Gh. Năstăsescu, Marin Rădulescu și V. N. Stinghe.

Ședința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se citește procesul verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Ordinea de zi :

1. Contractul de închiriere cu C.A.P.S.
2. Darea de seamă pentru adunarea generală.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

1. — Se citește proiectul de contract, redactat de C.A.P.S. și se aprobă cu modificările propuse de Consiliu. Se delegă D-nii: Gh. Năstăsescu, A. Nedelcovici și Marin Rădulescu pentru a trata cu C.A.P.S. condițiunile definitive așa cum s'au discutat în Consiliul Societății.

2. — Se citește darea de seamă a Consiliului către Adunarea generală din acest an și se aprobă.

3. — Diverse — Administrative.

a) Se aprobă ajutoare: D-nei Elena Ghineraru și Lucreția Montanu, văduve de silvicultori, câte 1500 lei,

Domnului Vanghele Adjudeanu, funcționarul Societății, ajutor de boală 2.000 lei..

b) Subvenții: Revista «Viața Forestieră» 15.000 lei; Asociația Vânătorilor Ingineri Silvici din Oltenia, 15.000 lei.

c) Se aprobă înscrierea în Societate pe ziua de 1 Ian. 1937 a D-lor Ingineri silvici: Lothar Albrich, Marian Persecă, Nicolae Smărăndescu, Alfred Horn,

Dumitru M. Vlaicu, Leonid Arhanghelsci, Titus Petrescu și Alex. Gh. Tătărușanu.

d) Asupra cererii Asociației generale a inginerilor și tehnicienilor cadastrali, se va cere Comitetului de Redacție al «Revistei Pădurilor» să refere cum s'ar putea pune coloanele ei pentru publicarea de articole cu subiect cadastral.

e) Cererea Asociației Corpului Silvic Inferior: se aprobă să se pună la dispoziția personalului silvic inferior camere la etajul III, la Vila Sylva cu jumătate din prețul tarifar, ca și inginerii silvici.

f) Idem, pentru a li se acorda un ajutor pentru construirea unui santoriu în o stațiune balneară pentru pădurari și brigadieri. Consiliul îmbrățișează ideia și delegă pe D-nii: M. Rădulescu, Traian Heroiu și C. C. Emanoil să facă propuneri concrete.

g) Se delegă D-l Inginer Ath. Haralamb să facă parte din Comitetul Societății Inginerilor Civili din Franța, secția București, pentru organizarea excursiei la Paris cu prilejul expoziției internaționale din anul acesta.

h) Cererea D-lui Inginer Ștefan Bărbulescu de a se cumpăra un număr de broșuri: «Sporirea producției agricole prin împădurirea la stepă» se va lua în continuare după ce D-l Bărbulescu va achita la zi contribuțiile statutare.

i) Cererea D-lui Inginer pensionar Gr. Bartoi, de a se numi într'un post la villa Sylva, nu se poate aproba, nefiind vacant locul solicitat.

j) Cererea D-ului Inginer Al. Georgescu, șeful ocolului Băbeni, de a i se scuti plata camerei locuită la villa Sylva în August 1936, nu se aprobă.

Sedința se ridică la orele 24.

p. Președinte. (ss) V. N. Stinghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PROCES-VERBAL No. 20

Sedința de Vineri 28 Mai 1937, orele 21.

Membrii prezenți D-nii: N. N. Caragea, J. C. Demetrescu, C. C. Emanoil, M. P. Florescu, Tr. Heroiu, Andrei I. Ionescu, G. Minescu, Gh. Năstăsescu, V. N. Priboianu, M. Rădulescu, D. A. Sburlan, V. N. Stinghe și Eugen Vâlceanu.

Sedința se deschide la orele 21,30' sub președinția d-lui M. Drăcea, președinte.

Se discută modalitățile prezentării și susținerii proiectului de modificarea Statutelor. Iau parte la discuțiuni toți membrii prezenți și se hotărăște ca raportor al Statelor să fie D-l N. N. Caragea, iar D-l Secretar General Tr. Heroiu, va citi expunerea de motive.

Constatându-se o omisiune în redactarea Statutelor în ce privește organizarea organului de publicitate al Societății «Revista Pădurilor», Consiliul hotărăște ca să se susțină de către d-l Raportor următorul text:

«Revista va fi condusă de un redactor șef și un comitet de 4 membri, desemnați de către Consiliul de Administrație pe timp de 4 ani. Doi din acești membri pot fi și din afara Consiliului.

Din cei 4 membri ai Comitetului, unul va fi schimbat anual, prin tragere la sorț.

Acest text urmează să se introducă după art. 5 al. 7.

Luându-se în discuție chestiunea ziaristilor, Consiliul dă puteri depline d-lui C. Emanoil de a se ocupa de această problemă.

Se citește apoi întâmpinarea unui grup de ingineri (semnată de d-nii: D. Grozescu, A. G. Nedelcovici, M. P. Florescu, J. C. Demetrescu, N. N. Caragea, Marin Rădulescu, C. Emanoil, A. Constantinescu-Fălciu, Eugen Vintilă, Tr. Heroiu) cari luând inițiativa făuririi unui stindard prin contribuția simbolică a tuturor membrilor Societății, prezintă acest stindard confecționat împreună cu un port-drapel și o vitrină pentru păstrarea lui în stare de repaos, propunând Consiliului să se sfințească chiar cu ocazia Adunării Generale din 30 Mai a. c.

D-l M. P. Florescu ia cuvântul arătând că Societatea a avut deja un drapel, ce se păstra cu multă venerație la Casa Domeniului Coroanei, unde își avea sediul și Societatea.

Steagul era foarte frumos, de culoare verde; îi plăcea mult regretatului Ioan Kalinderu. S'a scos numai o singură dată, la moartea lui. L-a văzut și înainte de războiu. După războiu, ducându-se să vadă averea Societății a constatat cu regret că drapelul dispăruse. D-l Moraru, director la Domeniul Coroanei a dat foarte mare concurs să-l găsească și a fost cu neputință.

Salută cu deosebit entuziasm apariția unui nou stindard și mai ales modul simbolic în care se construiește; este de părere a se pune la ordinea de zi a Adunării Generale.

D-l V. N. Priboianu întreabă dacă primim și contribuția trimisă de Corpul Silvic inferior.

D-l M. Drăcea răspunde că nu putem să nu primim. Este un semn de aprobarea gestului și de devotament față de superiori. Nu putem respinge această frumoasă manifestare. Când ei își vor face steagul lor, le răspundem cu mai mare măsură.

D-l Președinte îmbrățișează cu căldură această inițiativă care este o dovadă de coeziune și de puternice sentimente de solidaritate în jurul steagului, ce totdeauna — dealungul veacurilor — a însemnat simbolul unității.

D-l Prof. V. N. Stinghe propune să se sfințească la pădure cu ocazia excursiei.

D-l G. Năstăsescu nu este de părere, deoarece se pierde din caracterul solemn al festivității. Ar fi o slujbă modest oficiată de un preot de sat, apoi la excursie nu vor participa prea mulți colegi.

Propune ca naș al stindardului pe d-l Ministru sau pe I. P. S. Sa Patriarhul.

După discuțiunile la cari iau parte toți membrii se hotărăște ca sfințirea să se facă în ziua deschiderii, cu care ocazie se va inaugura și primul marș

forestier românesc: «Ne chiamă pădurea !», datorit d-lor V. Militaru și Mihăilescu-Toscani.

Se însăricează d-l Tr. Heroiu cu organizarea serviciului pentru sfințirea cu slujba religioasă

Domnii V. N. Stînghe și V. N. Priboianu propun a se da o masă colegială, Duminică seara 30 Mai a. c. pentru sărbătorirea șefilor de instituții cari au luptat pentru armonizarea salariilor, iar Marți seara, 1 Iunie a. c. un banchet în onoarea d-lui Ministru al Finanțelor, M. Cancicov.

Consiliul admite principial, urmând a se lansa liste pentru participare în timpul util.

Ședința se ridică la orele 23.30.

p. Președinte, (ss) V. N. Stînghe.

Secretar General, (ss) Tr. Heroiu

PUBLICAȚIUNI

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic:

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
în Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Chiojdeni**, jud. Râmnicul-Sărat, proprietatea moștenitorilor D. A. Buttu, în suprafață totală de 4222 ha. 4100 m. p. tratată în trei serii de codru cu tări succesive și revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Paraul Casei Hânțoști** jud. Dorohoiu, proprietatea Ioan Răznic, în suprafață de 21 ha. 9000 m. p. Două serii de crâng cu revoluția normală 20 și 3 ani.

No.

---

a) Revizuirea regulamentului de exploatare al pădurii **Ocina**, jud. Prahova, proprietatea Sovera Sihleanu în suprafață de 370 ha. 2750 m. p. Regimul și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

No. 144908/937.

---

a) Amenajamentul păduri **Ojdula**, jud. Trei Scaune, proprietatea comunei Ojdula, în suprafață totală de 3126 ha. 8300 m. p. tratată în o serie de crâng cu revoluția normală 30 ani; două serii de codru cu tări succesive și revoluția normală 100 ani și o serie de codru grădinarit cu exploatabilitatea la 50 ani.

b) Amenajamentul pădurii **S o b o d - S i g h e t**, județul Sălaj, proprietatea comunei Ghenciu, în suprafață de 117 ha. 5700 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 155036/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Muntele Giurgiu**, Jud. Buzau, proprietatea Clery Sachelarie în suprafață de 1915 ha., tratate în 2 seriile de codru cu tăieri rase și revoluția normală 60 și 90 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Latura lui Ainar**, Jud. Odorheiu, proprietatea Nathé Alex. Reii și a. 2, în suprafață de 9 ha. 4600 m. p. Regim și tratament crâng simplu Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Bete Goale**, Jud. Trei Scaune, proprietatea Feteș Ștefan, în suprafață de 8 ha. 3129 m. p. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Gaura Șmecherilor**, Jud. Trei Scaune, proprietatea Filip Gavril și soția, în suprafață de 6 ha. 1873 m. p. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Pilișiș**, Jud. Trei Scaune, proprietatea Becek Iuliu și soția, în suprafață de 5 ha. 9300 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii **Lupușul Mare**, Jud. Odorhei, proprietatea Moise Fekete și a. 2, în suprafață de 2 ha. 8700 m. p. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii **Sumulea**, Jud. Ciuc, proprietatea Ana Pall, în suprafață de 2 ha. 100 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii **Sumulea**, Jud. Ciuc, proprietatea Bella Matei lui Petru, în suprafață de 8600 m. p. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

No.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vreuna din păduri în total sau în parte intră în dispozițiile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă cu arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (as) T. Moșoia

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Memברי:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937 :

Președinte : Drăcea M.

Vice-Președinți : { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier : M. Rădulescu

Secretar general : Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari : { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Memברי :

Bunescu M. C.

Ionescu A.

Butoi Al.

Lazăr H.

Caragea N. N.

Lujescu Gh.

Emanoil C.

Minescu Gh.

Florescu M. P.

Năstăsescu Gh.

Georgescu P. C.

Nedelcovici Ath.

Grozescu D.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori : Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți : Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu Șt.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru instituții	500	Lei
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se inapozază.

REVISTA DE LA

Comisión de

1900

COMISIÓN DE

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de

Comisión de